

વયુતીમાને અમતી અલયકા વચલા આલે યાકુમ

જંગનામએહઝરતઅલી

યાની

કીસ્સાએ મકાતીલો કનદોરી

એર

જંગગે દુબીરૂલ અલમ.

યાની

જંગગે અઝ કોમે છન.

જપાનેવાલે એર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે,

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

Book-seller Sakarlal Bulakhidas.

Richey Road-AHMEDABAD.

શ્રી સત્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઈ શકરાભાઈ ગાંધીએ
છાપ્યું ખાડીયા અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ છ.

સને ૧૯૨૭ .

પ્રત ૨૦૦૦

સર્વ હક સ્વાધિન રાખ્યા છે.

Price 0—8—0.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૮૬૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જંગનામ ચોરબરતશાની

વિષય ૬૪૬૮:૪. ૪૬૮

વયુતીમાને અમતી અલ્પકા વઅલા આલે યાકુબ

જંગનામએહઝરતઅલી

યાની

કીરસાએ મકાતીલો કુનદોરી

ઓર

જંગગે દબીરૂલ અલમ.

યાની

જંગગે અઝ કોમે હન.

હપાનેવાલે ઓર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે,

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

Book-seller Sakerlal Bulakhidas.

Richey Road-AHMEDABAD.

શ્રી સત્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઈ શકરાભાઈ ગાંધીએ
છાપ્યું ખાડીઆ અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ હ.

સને ૧૯૧૭

પ્રત ૨૦૦૦

Price 0—8—0.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોપાલય-સંગ્રહ
૬૮૬૮

આ ચોપડી ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી
પ્રસિદ્ધકર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

બીસમીલ્લા હીર રહેમા નીરરહીમ.

ધલાહી તુહી સખકાહે બાદશાહ,
 નહી તુજસા હાકીમ કોઇ દુસરા,
 તેરી ઝાત બે મીસલો બે અયબ હે,
 નહી તુજસા રોઝી રસાં કોઇ ચોર,
 કીયા કુનસે કોનો મકાંકાં ઝુંહુર,
 હૈ કાયમ તેરે હુકમસે હો જહાં,
 છધર દેખતે હૈ તુ મોબુદ હે,
 છસ ઇનસાં પે તુ મહેરબાની કરે,
 કીસીપર અગર કેહેર નાંઝીલ હુવા,
 ઝમાને કોં ઝાહીરહે શયતાંકા હાલ,
 નહી ફઝલકી તેરે કુછ ઇનતેહા;
 ગરીબોંકા હે કચોન તુજસા રફીક,
 શહે હકત કીશવર હે તેરા ફકીર,
 તેરી મદદ અફઝું હેહરીર સે,
 બયાં કયા કરૂ હમદ મે મુશતે ખાક,
 ખીરદ કો વહાંતક રસાઇ નહી,
 નશાં મુખતલીફ હૈ તેરે નામકે,
 તેરા લેદ પાએ હે કીસકો શઉર,
 કરે વસફ તેરા મે કયુ કર રકમ,
 ફરીશતે હૈ હયરાન અય કીખરીયા,
 ફરીશતોંકો તાકાત નહી યે કલી,
 ફરાસતહે આજઝ તમે તાઝસે,
 ઝમાને કલમકો યે તાકત કહાં,
 તેરા લેદ પાએ યે કીસકી મજલ,
 કે કી ઉસને પાનીપે કાયમ ઝમી,
 ફરીશતે કીયે ખલક અફલાક પર,
 ફલક કો સીતારોંસે ઝીનત મીલી,
 કીયા ખલક લોહો કલમ અશરકો,
 કીયા હુકમસે અબરે રહેમત તુમુદ,
 તેરા લેદ ખુલતા નહી મુતલકન,

કે હે દોજહાં પર કરમકી નીગાહ.
 હો આલમ પે તાબે તેરે હુકમકા.
 અયાં હે કે તુ આલે મુલ ગેબ હે.
 તુહી દોનો આલમકી કરતાહે ગોર.
 હે ઝાહીર તેરા ઝરરે ઝરરે મે તુર.
 તુહે સારે મખલુક કા મેહરબાં.
 તુહી સારી ખલકતકા મઅબુદહે.
 ફરીશતા સર ઉસકે કદમ પર ધરે.
 તો દફતર મે વો ફરદ બાતીલ હુવા.
 દીયા તોક લાનતકા ગરદન મે ઠાલ.
 ન તુજસા કોઇ હે ન હોગા નથા.
 ફકીરોંકા હે કચોન તુજસા સફીફ.
 ગદા હે તેરે દરકા હર એક અમીર.
 તેરા વસફ બાહીર હે તકરીર સે.
 કહાં યે ઝમાં ચોર કહાં હમદે પાક.
 ખુદીમે સમાઈ ખુદાઈ નહી.
 હૈ અફલાક ઝીને તેરે બામકે.
 યે ઇસિરાર અકલો ખીરદ સે હૈ દુર.
 કહાં હે યે તાત ઉઠાઉ કલમ.
 તેરા લેદ કીસકો મીલાહે બલા.
 જો ઝાહીર કરે ખાત કુછ લેદકી.
 નહી કોઇ વાકીફ તેરે રાઝસે.
 કરે જો તેરે વસફકા કુછ બયાં.
 કે હૈ વેહમમે યાં ગુમાનો ખીયાલ.
 ઇહાતા કીયા ઉસપે ચરખે ખરી.
 શરફ આદમી કો દીયા ખાક પર.
 ઝમી કોલી ઇનસાંસે ઇઝઝત મીલી.
 સફર ચોર છનાં ચોર ઝમી ફરશકો.
 કે ઝાહીર હો મખલુક પર ફઝલોબુદ.
 કરૂ કયા તેરે રાઝમે મુખન.

કીયા ખલક આદમકો બે વાલેદેન,
 દીયા યે શરફ ઉસકો અય યુલ કીરમ,
 ઊસે મરતબા અયસા આલી દીયા,
 નખીયોં ને લી જુલકી તાઝીમકી,
 અઝા ઝીલને જો તઅમમુલ કીયા,
 તકબ ખુરસે આહા જો આદમપે ફેક,
 જો કી હુકમે ખારીમે ઉસને દલીલ,
 બનાથા ઇનાઅતસે આઝાદવો,
 કીયા અમરે હક જબન ઊસને કુખુલ,
 યે થી ઉસકી કીસમતમે ખારી લીખી,
 લીખીથી મુકદ્દરમે નારે સફર,
 ખોહોત મોંખીનો ખોફરખકા કરો,
 ઇબાદત ખુદાકી કરો રોઝો શખ,
 સખ અવકાન સીરફે ઇઆઅત કરો,
 કીયા ખાક પર ઊસને એસા કરમ,
 હુઇ ઉસકી રહેમતયે ઇનસાન પર,
 બનાએ ઉસી ખાક સે અમખીયા,
 હુવે ખલક ઉસસે રસુલે ઝમન,
 ખુદાને દીયા હે બડા મરતબા,
 વો હએ ખાદશાહ ઓર આલમનવાઝ,
 ઝમાનાં હે કાલીબ તો વો જાનહે,
 બને નુરે હકસે રસુલે ઝમાં,
 હે દોનોં જહાંકા વોહી ખાદશાહ,
 ઉસી મેહરકાહે યે ઝરરોમે નુર,
 અજબ શાનસે તુ છીપા સખમે હે.
 કહાંતક કરૂં મદદ તેરીબયાં,

કે હએ જુસરે દુનયામે સખ નુરેએન.
 હુવા વો સઝાવારે લવહો કલમ.
 ફરીશતોં ને લીજુલકો સીજદા કીયા.
 ઝમીં ઓર ઝમાં સખને તસલીમકી.
 કે સીજદા કરૂંગા મે આદમકો કયા.
 પડા ઊસકી ગરદન મે લાનતકા તોક.
 હુવા સખ ફરીશતો મે ખારો ઝલીલ.
 કે થા સખ ફરીશતોંકા ઉસતાદવો.
 ખુદાકા હુવા કેહર ઊસપર તુજુલ.
 કે સીજદે કે કરનેમે યું દેરકી.
 હુવાથા જો મગરૂર વો ઇસકદર.
 કરો બન્દગી ઓર ખુદાસે ડરો.
 નહો તુમપે તા ઉસકા કેહેરો ગઝબ.
 મુદામ ઊસકે કેહેરો ગઝબસે ડરો.
 કે તામે હુવે જુસકે લવહો કલમ.
 ધરા તાજે શાહીકા ખાલાએ સર.
 પયમખરખોહોત ઓરખોહોત અવલીયા.
 અલી ફાલમા ઓર હુસેનો હસન.
 કહાંતક કરૂં ઉનકા વસફા મનાં.
 જુસે ચાહેં ઉસકો કરેં સરફરાઝ.
 હો આલમ હએ દીદા વો ઇનસાનહે.
 હુવા નુરસે ઉનકે પયદા જહાં.
 ઉસીને બનાંએ હએ યે મેહરો માંહ.
 ઉસી નુરકા હર તરફ હે ઝુહુર.
 નમુદાર જલવા તેરા સખમે હે.
 ઝખાંકો મેરી હે યે તાકત કહાં.

નાંતે સરવરે કાએ નાંત.

મોહમ્મદ બને ખાતીમુલ અમખીયા,
 અજબ મરતબા હે અજબ ઉપકી થાન,
 વોહે અતરે લવલાકકા સરફરાઝ,
 ફીયે ખલક ઉસકે લીયે દોજહાં,
 કરી મુસસખા યા જમીલુસ શીયમ,
 શફાઅત કરૂંગે બવજહે હસન,

શફી ઉલ ઉમમ ઓર શફીકલ વરા.
 કે જુસકે લીયે હએ ઝમીનો ઝમાન.
 હે મેહબુખીયત સે ઉસે ઇમતીયાઝ.
 વોહે અરશ ઓર આસમાનોંકીજાં.
 નહીં ઉસકી ઉમમતકો મેહશરકાગમ.
 નવાસે લી ઉનકે હુસેનોં હસન.

ખનાયા સમજુ ખુઝ કર ખુખ ઉસે,
 નહી હે કોઇ ઉસકા સાની બશર,
 અજબ પાક ઝાત ઓર અજબ શાંનહે,
 નહી ઉસકી તારીફકા કુછ બયાં,
 કીયા ઉસકો અલલાહને અરબુમંદ,
 અજબ ખાસ ઉસકે લીયે ચાર ચાર,
 ખુદાકે હએ મકબુલ વો ચાર ચાર,
 મુહી બનદએ બારગાહે ખુદા,
 અબુબકર અઉબલ તેરે ચાર ગાર,
 સુયમ સદકે બજામેં ઉસમાંનકે,
 અહારમ અલી મુરતુઝા શાહેલી,
 મોહમદકે દામાદ ઓર દોસતદાદ,
 ઇમામતકે ગુલઝારકે ગુલ હએ વો,
 અલી દો જહાં કે હએ મુશકીલ કુશા,
 ઇતાઅત કરો દીલસે ઉનકી કુબુલ,
 કીસીસે જો તરકે ઇતાઅત હુઈ,
 નખીકે નવાસે હએ દોનુરે એન,
 અસરસે હુવે ઝેહરકે એક શહીદ,
 શહીદે તઝલલુમ હસન ઓર હુસેન,
 રસુલે ખુરાકે થે વો લાડલે,
 હખીખે ઇલાહીકે નુરે નઝર,
 વો રાહે રઝામે થે સાખીત કદમ,
 ખુદાને ઉને મરતબા જો દીયા,
 અગર ઉનકો કોઈ ન હો માનતા,
 ખુદાકાબી દુશમન હે ઉનકા ઉદુ,
 ખુદાવનહ મુલકે ઇમામત હએ વો,
 ઉનીસે હએ સખ ખાનવાદા ઇમામ,
 રહો દીલસે ઝયનુલ ઇબાકે ગુલામ,
 જો હએ કાઝીમે શાહ મુસા અલી,
 હસન અસકરી હાદીયે દો જહાં,
 અલીસે ચહાં તક હએ ખારા ઇપામ,
 કરૂં ખાનવાદોંકા કયુંકર બયાં,
 નહીં મુજમેં તાકત જો મેં કુછ લીખું,
 મુજેહ બીરહ રેહતે તએ દીનરાત નામ,

ખુદાને કીયા અપનાં મેહબુબ ઉસે.
 ઉસીકે લીયે હએ ચે શમસો કમર.
 જો મુનકીર હએ કબ ઉનકા ઇમાંનહે.
 બને ઉસકી ખાતીર ચે કોનોં મકાં.
 કીયા ઉસકા દરબ સલોં સે બલંદ.
 ખુદા ઓર નખીકા હુવા ઉનપે પયાર.
 કીયા ખુલદકો ઉનકા દારૂલ કરાર.
 બકે મુતતકી ઓર બકે પારસા.
 ઉમર દુસરે ઉનકે હએ દોસતદાર.
 વો કાનીબ હએ આયાતે કુરઆનકે.
 હુવે જીનકે તાખે ઝમાનો ઝમીં,
 ખુદા ઓર પયંબરકાહે ઉનપે પયાર.
 વીલાયતકે સુમખુલકે ગુલશનહએ વો.
 કે હએ જીનકે પાખોસ સખ અવલીયા.
 વો હએ રાતદીન જાં નીસારે રસુલ.
 ઉસી વકતસે ઉસપે લાનત હુઈ.
 ઇમામે તરીકત હસન ઓર હુસેન.
 દુયમકી શહાદતકા ખાઈસેયઝીદ.
 અલી કાતમાકે જોથે નુરે એન.
 કે દો ગુલ વો ખાગે નુખુવતકે થે.
 અલીકે થે દીલ કાતમાકે જીગર.
 કીયા શુકરે હકકા. ઉઠાકર સીતમ.
 નુખુવતકા ચેલી બકા જીઝવ થા.
 અજબ કયા જો હો ઉસપે કેહરે ખુદા.
 કે હોગા દુઆલમમે ખે આખરૂ.
 શહનશાહે મુલકે શહાદત હએ વો.
 ઉનીસે હે રોશન મોહમમદકા નામ.
 સીવા ઉનસે બાકર હએ બકર ઇમામ.
 હવે બાદ ઉનકે તકી ઓર નકીં.
 હએ મકબુલ મેહદીયે આખીર જહાં.
 અલય કસ સલાતો અલય કસ સલામ.
 હે ખામેકો મેરે ચે તાકત કહાં.
 કે હે ઇજઝસે યાં કલમ સર નીશું.
 ઇલાહી હો સખ તર દુરદો સલામ.

સુનાઉ સુખઅતકી એક દાસતાં,
 ધીસીને અગર ઇસમેં કુછ શક કીયા,
 કરેગા અગર કોઇ વીરદે ઝખાં,
 સુને જા દોઇ ગોશે દીલસે તમામ,
 મુહીબખો અગર તુમ મુસલમા,
 સુનાતા હું ઉરદુમેં વો માજરા,
 સુખઅતકા હઝરતપે હે ઇખતીતામ;

કરું જંગનામા અલીકા બયાં.
 તો શરમીનદા હોગા વો પેશે ખુદા.
 તો હોગે બોહોત પનજતન મેહેરબાં.
 તોહો ઉસપે દોઝખકી આતીશ હરામ.
 બોહોત સીદક દીલસે હમેશા પડો.
 કે થા ફારસીમે વો અખનક લીખા.
 મકાતીલ પે લાનત અલીપર સલામ.

આગાઝ દાસનાને જંગ.

મેં કરતાહું અહવાલ સખપર અયાં,
 કે ઇમ જંગમેં યે હુવા માજરા,
 ગયા જખ જહનનમકો વો બેહયા,
 કે હુયમે ખુદાવનદ ઝહીર હુવા,
 ગયા જખ જહનનમ કો ધો બદલઈ,
 મગર ઉસકા બેટાથા તકકાત્ર નામ,
 અલ્લા દાદખા ઓર ઇનસાફ જો,
 કે થા એક કાફીર વહાં શેહર યાર,
 મોહઈયાથા સામાને જોહો હશમ,
 ગજતે યે હુકમ ઉસકા શેહબેદ રંગ,
 ભરેથે બોહોત લાલો યાકુતો દુર,
 અજખ બાદશા થા વો કનહોરકા,
 રઈયત ગની ઓર લશકર અમીર,
 બોહોત પહેલવાનાંને લશકર શીકન,
 કરોટાંસે કમ ઉસકા હાંસીલ ન થા,
 મુલાઝીમ યે ઉસકે બોહોત પહેલવાં,
 જો લાખોંથે પેદલ તો લાખોં સવાર,
 બસંદીમેં કીલખોંકી કયુંકર લીખું,
 વો કીલખોંકે યે સાતોં કુલઝાતકે,
 મહલ ઓર મકાં ઉસકા ગુલઝારથા,
 અજખ શેહર ઉસકા અજખવો મુકામ,
 બોહોત બાદશા ઓર અમીરો વઝીર,
 કે ઇતને મેં તકકાલ પોંહયા વહાં,
 બરાબર જો દો માંહકી કાંતઆ રાહ,

કે જંગમે અહદકા હે યે સખ બયાં.
 અબુ જેહલ બદકાર કા સર કટા.
 તો સખને દુગાનાં પકા શુકરકા.
 અબુ જેહલ કાફીર સકરકો ગયા.
 તો મકકે શે સખ ઉઠ ગયા કુર્રોદી.
 કીયા ઉસને લયદર સે દાવા તમામ.
 શહન શાહ વાલીયે કનહોરકો.
 નથા ફોજો લશકરકા અસકે શુમાર.
 સમજથા વો ઓર શાહોંકો કમ.
 ઇસીઝોરપર કરતા સખસે કરતાથા જંગ.
 ખઝાના જવાહીરસે થા ઉસકા પુર.
 કે થા હુકમરાં શેહર બનહોરકા.
 નથા શેહરમેં કોઇ ઉસકે ફકીર.
 બોહોત ઝોર આવુરથે યકતાએ ફન.
 રઈઅતકા શેહસે ખુરા દીલ ન થા.
 ઉઠાલેં જો કુવતસે કોહો ગીરાં.
 ન થા ઉસકે લશકરકા કોઇ શુમાર.
 કે થા અસકે આગે ફલક સરનીગું.
 બનાંએ ગએથે વો સખ ઘાતકે.
 હરએક સીમત ચોપકા બાઝારથા.
 મકાતીલથા ઉસ શાહ કાફીરકા નામ.
 યે ઉસ શાહ કાફીરકે હુકમી અસીર.
 મકાતીલથા અસહેરમેં હુકમરાં.
 હુવા ખારઅ દાખીલે તખતે બાહ.

જો દેખા અજબ શહેર ગુલઝાર હે,
 ચોર ઉમ શેહરકે ગીરહ હજોં કોહચાર,
 થા એક સખઝ રંગ એક સુરખી અયાં,
 રવાં ઉસકે હર સીમત દરીયાએ નીલ,
 મુખાલીફકા હરગીઝ નથા વાં ગુઝર,
 ન જાતી વહાંતક નઝર તેઝરો,
 હરએક ખુરજપર ફાજથી એક હઝાર,
 અજબ ગરહ કીલઓંકે એક શેહરથા,
 ઈમારત નફીસ ચોર ઉમદા મકાં,
 ગયા શેહર મેં જબ વો તકકલ ખદ,
 કીયા જાકે ઉસ ખાદશા કો સલામ,
 કીયા શેહને દરીયાફત અય નવજવાં,
 તુ આયાહે કીસમુલક સે સય ખતા,
 મકામ ચોર નાંમ ઓનાં ખતલા મુજેહ,
 તો કેહને લગા રોકે વો નવ જવાં,
 કે મેં બીહું મુલકે અરખકા અમીર,
 અરખમેં મોઅઝઝીઝથા મેરા પીદર,
 હે મકદે મેં શાહે મોહમમદ લકખ,
 હજોં સાઈખોહોત અપને મઝહબમેં વો,
 કે મકકા હુવા ઊનકે ખાઈસ ખરાખ,
 જો થે લાતો ઉઝઝા હમારે ખુદા,
 કે ઉનસે હુવે ખુતકદે સખ તખાહ,
 ખરાખીકા ખાઈસ તુ એક ફુસરા,
 સમજતે હજોં વો પેહલવાં આપકો,
 અલીસા જોહે પેહલવાં ઉનકે સાથ,
 હજોં છતનેકે સરદાર ઉસ મુલકકે,
 અલીને ઉખાઠાહે ખયખરકાદર,
 અલીને હજોં મારે ખોહોત પેહલવાં,
 કીયા હે હમારાતો દમનાકમેં,
 વો અખહે તેરી ફીકરમેં રાતદીન,
 હે કહેતા કરંગા મકાતીલકો કેદ,
 નહો ઊસસે ગાફીલ તુ અય ખાદશા,
 સતાએગા એકદીન ઝુર્ર આપકો,
 મેં આયાહું તેરે ચહાં દાદખાહ,

હર એક સીમત ચોપડકા ખાઝાર હે,
 ખલ્લીસે છસકી ફલક શરમો સાર.
 સીયા એક ચોર એકસે ઝરદી અયાં.
 કે થા હરતરફ ફાસલા મીલ મીલ.
 ન જોફે ગનીમ ચોર ન દુશમનકા હર
 હરએક પર ખને ખુરજથે સાતસો.
 ખરાએ નીજેહખાનીયે શેહર ચાર.
 નમુનાંથી જનનતકી છસકી ફીઝા.
 ગલી ચોર કુચેમેં નેહરેં રવાં.
 ગયા રૂખરૂએ શહે પુર હસદ.
 કીયા અરઝ રોરોકે અપનાં કલામ.
 કહાં હે તુ રેહતા કહાં હે મકાં.
 તુહે કીસ ચમો રનમેં મુખતીલા.
 તુહે કઓન યે ખાત સમઝા મુજેહ.
 કરૂં કયા મુસીખતકા અપની ભયાં,
 હું મકકે કે મેં ખાદશાહકા વઝીર.
 અખુ જેહલકા ખાસહુંમેં પીસર.
 તુખુવતકા કરતે હજોં દાવા વો અખ,
 ખોહોત ચાક હજોં અપને મતલખમેં વો.
 હે દીન રાતકા ઇસવજેહ સે અઝાખ.
 કીયા તોડકર હે ઉનોંને ખુદા.
 હે વો ઝુલમ છસસે ખુદાકી પનાંહ.
 ખીરાદર નખીકા અલી મુરતુઝા.
 ઉનોંને હે મારા મેરે ખાપકો.
 સીતમકા કીયાહે દરાઝ ઉસને હાથ.
 હજોં સખ તંગ ઉસ શખસકે ઝુલમસે.
 અલીકા ખોહોત સબકે દીલમેં હે ડર.
 ખરાખીમેં ડાલે હજોં મુલકો સીપાહ.
 વો દીનરાત હે અખ તેરી તાકમેં
 કરેગા ચઢાઈ ઝુર્ર એક દીન.
 મુસલમાં કરંગા ભુલા ઉગા દેદ.
 કે તઈયાર રખ અપની ફાજે સીપાહ.
 કે છસને હે મારા મેરે ખાપકો.
 કર ઇન્સાફ મેરા તુ અય ખાદશાહ.

અગર ખેર ચાહે તુ અપની મુદામ,
રવાનાંકર ઉસ સીમત એક પેહલવાં,
કરધનઆમકા વાદા અય ખાદશાહ,
અગર ઝીનદા લાએ ખોહાત ખુબ હે,
સુની જખ મકાતીલને યે શુદતશુ,
ન ધખરાધયો અપને દીલમે કભી,
સુનાંથા યે મે'ને કઈ સાલસે,
કે પયદાહુવારે અરખમે' રસુલ,
સુનાંહે અલીહે પયમખરકા ચાર,
યે કેહકર ઉસેદી તસલલો તમામ;
કીયા ફીર મકાતીલને દરખાર ખાસ,
તલખ કરકે ખીડા ધરા પાનકા;
કે હે તુમમે' કોઈ બહાદુર જવાં,
કોઈ લાએ સર યા પકડવર ઉસે,
જો લે મુલક આધા તો મે' ઉસકો હું,
મુજેહ લાતો ઊઝાકે સરકી કસમ,
હુવે સુનકે ખામોંશ સખ યે વઝીર,
અલીકો યે કેહતે હએં એટલે જહાં,
નહિ ઝોરકી ઊસકે કુછ ધનતેહા,
ઉનકી તો સખ મુર તુઝા કેહતે હએં,
ઉને જાનતે હએં ખવાસો અવામ,
નહી મું મુકાબીલ કોઈ આસકે,
યે હેરાં હએં તદખીર હમ કયા કરેં,
સુનાં જખ મકાતીલને ઉમકા જવાખ,
કહ ફીર વઝીરોં સે તીવર ચઢા,
કરૂંગા અખી કતલ હર એકકો,
સુનાં જખ વઝીરોંને યે માજરા,
ઊઝા એક વઝીરોં મે' સે તેઝગામ,
હુવા દસ્તા ખરતા અદખસે ખડા,
નઆએ મેરે હાત ઝીનદા અગર,
કહા શાહને તુ ચકીં જાનીયો,
કે મે' મુલક આધા તુજેહ દે ચુકા,
કદામ ઊસકા મયકદને અસદમ સુનાં,

અલીકો પકડલા તુ અય નેક નાંમ.
ચીરફ તાર કરલાએ ઉસકો ચહાં.
ધઆનતકો કર સાથ ફેાને સીપાહ.
વગરનાં ફકત સરહી મતલુખહે.
લગા કેહને તકકાલસે દુખદુ.
કે કરતાહું મેં ફીકર ઇસકી અલી.
મેં વાકીફ હું સખ ઇસકે અહવાલસે.
ખોહોત ઉસસે ખલકે ખુદાહે મલુલ.
કીયે અસને લાખોં તહે ઝુલફીકાર.
દીયા ઉસકે રહેનેકો ઉમદા મકામ.
કે હાઝીદહોં ઇસખાસઝી ઇખતે સાસ.
ખુલાકર વઝીરોં સે ઉસને કહા.
જો લાએ અલીકો પકડકર ચહાં.
તો હું મેં ખોહોત લાલો ગવહર ઉસે
જો દુખતર વો માંગે હવાલે કરૂં.
મેં હું અપને વાદે પે સાખીત કદમ.
કહા એકને અય શહે મુલક ગીર.
નીહાયત કવીહે ખડા પેહલવાં.
જો ચાહે ઊખાડે વો અરઝો સમા.
ઉનીકો તો શેરે ખુદા કેહતે હએં.
હે મશહુર હઝરત અલી ઊનકા નાંમ
લલા ફતહ કયું કર કોઈ પાસકે.
નહી હમકો તાકત જો ઊનસે લડેં,
હુવા અતીશે કેહર સે વો કખાખ.
નમક મેરા ખાયા હે તુમને સદા.
ચઢા ઊગા સુલી ખદો નેકકો,
કે શુસસાહે સખપર ખડા શાહકા.
ખડા પેહલવાં આર મયકદથા નાંમ.
કહા હુકમહો ગર મુજેહ શાહકા.
તો લાઊ અલીકા મેં સર કાટકર.
કસમ લાતો ઊઝાકી સચ માનીયો.
કરૂંગા તું જેહ એક દુખતર અતા.
તહે દીલસે તખ શાહકો હી દુઆ.

ઉઠા કરકે ખીડકો ચાખા શીતાબ,
કે હો જલદ તઈયાર સખ ખાસોઆમ,
વહીં હુકમ નક્કાર ખાને ગયા,
લરઝને લગા હોલસે સખકા દીલ,
છુટે થોડે ઊમદા પએ કારઝાર,
કીયા કુચ મયકદ ને કનદોરસે,
કીયા જખ ક્ષં માહ ઊસને સફર,
તો ખાહમ હુવા અફસરોમેં યે ઝીકર,
કહા તખ મુશીરોને અયસા કરો,
અલી ખેલતાહે ખોહોત યાં શીકાર,
જે વાં સખકા યે મશવીરા હો ગયા,
વો કઢીર ઊસી ખનમેં રેહને લગે,
વો રેહને લગે રાતદીન દશતમેં,

કહા ફોજસે જલદ કરલો ખીઝખ.
અરખ મીસર તાતાર ઓર રૂમો શામ.
લડાઈ કા નકકારા બજને લગા.
ગઈ સલતનત શોર સે 'ઊસકે હીલ.
કે થે ફેહલવાં છનપે ખારા હઝાર.
ચલા આઝીમેં જંગ બનદોરસે.
તો યસરીખકા મયદાંન આયા નઝર.
અલીકે પકડને કી હો કોઈ ફીકર.
કે આંડો મેં ઇસ દશતકે છીપ રહો.
કે આહુ હર્એ ઇશ દશતમેં બે શુમાર.
હુવા ઇતતીફક ઊસપે હર એકકા.
કે શાયદ અલી ઇસ તરફ આ ફસે.
કે બરગશતા કીસમત રહે ગશતમેં.

આગાઝ અહવાલે જંગ.

સુનોં મોંમીનોં તુમ ઝરાગોર સે,
શફીઉલ્લ ઊમમ વો નખીએ ઝમાં,
વો શખ બુમઅકી હોગઈ જખ તમામ,
અઝાં ફીર ખીલાલે મોઅઝઝનનેદી,
ઊકે ખાખસે સરવરે અમખીયા,
ચલે ધરપે ઉઠકર શફીઉલ્લ ઊમમ,
થે મસજીદમેં અસહાબ હાઝીર તમામ,
કીયા ફરઝકો જખકે અપને અદા,
હીદાયતકે અકદે લગે ખોલને,
સહાબાસે ખાદ ઉસકે ખોલે રસુલ,
સીપાહીહે અયસા કોઈ પુશ ખીસાલ,
કરે જોકે દાવતકા મેરી કરાર,
હરનકા મુજેહ ગોશત મરગુખહે,
યે સુનકર સીપાહી હુવે શાદ શાદ,
જીસે હુકમહો અય રસુલે ખુદા,
ગરઝ યે સુખન થા અલી તમામ,
ખસદ આરઝુ અરઝ કી અય રસુલ,
નખીને કહા અય અખી રોહરૂખાં,
જો કરતેહો તુસ મેંઝખાની કા કાર,

યે કીસસાહે તહરીર ઇસ તોરસે.
થે આરામમેં આએશા કે ચહાં.
રહે મુખહમેં જખ ધરા ઊસને ગામ.
હુવે આશનાં ઊસસે ગોશે નખી.
શફી ઊલ વરા, વો રસુલે ખુદા.
વુઝુ કરકે મસજીદમેં રખાશ યદમઃ
હુવે સખકે આકર મોહમમદ ઇમામ.
ખજલાએ દીલસે વો શુકરે ખુદા.
વો લાલો જવાહીર લગે તોલને.
જો દાવત કરે આય હોગી કુખુલ.
કરે આજ દાવતકા મેરે ખીયાલ.
વો કરલાએ બકર હરનકા શીકાર.
અગર યે ગીઝાહો ખોહોત ખુખહે.
કે બરઆઉ સખ આજ દીલકી મુરાદ.
ખુશીસે વો લાએ યે ખીદમત બન્ન.
કે આદમને બી સનલીયા યે કલામ.
કરો આજ બનદે કી દાવત કુખુલ.
કે તુમહો ચચાકી તરેહ મેંઝખાં.
કરો આજ જંગલમેં બકર શીકાર.

હુવા હુકમે હઝરત જા ઈસ તોર પર,
કમર સે લગા ખનજરે આબદાર,
નખીકો કીયા ઉસને ઝુકકર સલામ,
ઉઠા ખાગ ઘોડેકી વો નવજવાં,
તો પોહ્યા જરા દેરમે વો વહી,
ખઢાયા જો ઘોડેકો એક આનસેં,
જો દેખા કેહે એક લશકર પડા,
યે લશકર હે કયસા કહાંકા અમીર,
કે લશકરને આદમ થે નરગા કીયા,
કહા ઉનસે આદમ ને હો કઓન તુમ,
કહા ઉસસે લશકરને તુ કેઓનહે,
હે આયા કહાંસે કહાં જાએગા,
કહા પ્રીર યે મયકદને અય નવજવાં,
કીયાહે મહીનાં મેં યાં તક સકર,
ખોહોત ખલકકો તંગ કરતાહે વો,
ઝુરર ઊસકા એક રોઝ કાટંગે સર,
સુના જખકે આદમથે ઉસકા કલામ,
કહા તખ યે આદમને અય ખાદગોહર,
અલી દોનોં આલમકા સુલતાન હે,
તુ અય કાપ્રીરે ખેહ્યા નાંખકાર,
મંહી હું અલી મેરાહી નાંમહે,
સુનાં જખકે મયકદને ઊસકા કલામ,
અરે કયા ખડે દેખતે હો ઇધર,
ખઢા જખકે લશકર વો ખારા હઝાર,
ગરઝ જખકે લશકરને ઘેરા ઊસે,
તો આદમને ઉસવકત દીલમેં કહા,
હુવા તખ વો મસફૂફ સુએ ખુદા,
ઇલાહી મેં હું મુખતીલાએ અક્લમ,
કહા અમલદદ અય રસુલે ખુદા,
હે ઇસ વકત મુજપર યે અનદોહ ગામ,
વોહોગા જો તગદીર મેં હે લીખા,
કીયા યાદ ઊસને અલીકો વહી,
કરો કુછ મદદ મેરી મુશકીલ પુશા,
ખુદાસે કરો મેરે હકમેં હુઆ,

ઉસી વકત અયમ ને ખાંપી કમર.
હુવા અસપે તાઝીકે ઉપર સવાર.
અલય હીસ સલાતો અલય હીસ સલામ.
હુવા સીમત જંગલ વહાંસે રવાં.
છીપે થે જહાં ધાતમે વો લઈ.
પડા આકે ઇસરનકે મયદાનમેં.
તો આદમકો ઉસક તરદદુદ હુવા.
કહાં કાંહે શેહ ઓર કહાંકા વઝીર.
વો પરકાર લશકરકા તુકતા ખનાં.
ઓર આએહો કયું કયા હુઈ રાહ શુમ.
અકેલા તુ કરતાહે કયું રાહ તય
કેઈ ખાખ પુછે તો ખતલાએગા.
હે માલુમ તુજકો અલીહે કહાં.
અલીકા હમઆએ હુએ લેનેકો સર.
દમ ઇતનાં શુમઅતકા ભરતાહે વો
ખતાહે તુ ઇતના અગરહે ખખર.
લગી આગ શુસસે સે તનમેં તમામ.
નહીહે અલોકા તુજેહ કુછ ખતર.
યે દોનોં હુએ તન ઓર વો જાન હે.
નહી જાનતા કુછ અલીકા વીકાર.
ખતા મુજકો તુ કયા તરા કામહે.
કહા અપને લશકર કો હો તેઝગામ.
નહો દેર ઊતારો અલી ઇકસા સર.
લગી હોને હર ગીમત સે માર માર.
નથા ઝીનદગી કા ભરોસા ઊસે.
કો આ પાંહચી ઇસવકત મેરી કઝા.
કે યારખંડ હાલા તું ઇસલામકા.
હમેશાં સે તેરા રહાહે કરમ.
દો આલમકે સરદાર યા મુસતુફા.
કરો મેરી ઇમદાદ અય ઝુલ કીરમ.
મગર સાથ ઇમાં કે હો ખાતીમા.
પરેશાંહું ઇસવકત યા શાહે દી.
કે હું દરદો ગમમેં ખોહોત મુખતીલા.
લડાઈ હાદીજહે વો શરમકા.

મુકાબીલ ને સમજા વો કુરુશરકો,
 ભર નારા લેકર પયમખર નાંમ,
 વહી જિસને ઘોડે કોડા દીયા,
 બિદુપર ગીરા દુટકર મીસલે ખરક,
 ચલી તેગ અદ્દમ ટી અસદમ વહાં,
 રવાં ચોર દવાં કરદી યાં ફોજકો,
 પડા અસપે શમશીરો નેઝેંકા વાર,
 પડા સરપે અસકે વો ગુરઝે ગીરાં,
 મગર તીરથા બિસકા તીરે કઝા,
 ન છોડા થા સર તનપે શમશીરને,
 ચોર બિડતાથા વો રખશ મીસલે હવા
 પડી અસકે સરપર દુપારા કીયા,
 સફેં કાટતી થી વો શમશીર તેઝ,
 કહાં વો સીતમગાર બારા હઝાર,
 ગીરાએ થે આદમને ને પેહલવાં,
 લીખું હાલ ઉનકી સુખઅતકા કયા,
 થે દેખા ને લેયકદકા આદમ કાહાલ,
 નહી કામ ઇનસાંકાં અયસા લડે,
 નહી અયસા ઇનસાંન દેખા કોઇ,
 કહા તખતો મયકદને અય નવ જવા,
 ખતા સેહર તુ બનતા હો અગર,
 દહાં સુનકે આદમને અય ખડ થકીં,
 પયમ ખરકા હું એક અદનાં ગુલામ,
 જલાં અયસા મલગીન ઇસ નાંમસે,
 યે કંહને લગા સખસે વો જંગ ને,
 બિતારો શીતાબીસે તુમ ઇસકા સર,
 તો ગયરત સે એકબાર લશકર તમામ,
 ગરઝ ફોજને ઉપને હમલા કીયા,
 તો અદ્દમને બિસવકત દીલમે કહા,
 કરું અરઝ કયા તુજસે અયબુલ જલાલ,
 તમનનાંહે મુજકોં કે અય કીબરીયા,
 હયાતે દુરોગાહે કયડે ગીરાં,
 ને સખતી મેરે દીલપે ભારી નહો,
 કહે સર મેરા જમ ઇલાહી ચહાં,

લીયા લીયાન સે ઉસને તલવારકો.
 કીયા તેઝ ઘોડે કો કસકર લગામ.
 કે તેઝીમેં હોખએ સીસલે હવા.
 સફેં મેં હુવા બકે દુશમનકે ગરક.
 હુવે હરતરફ ખુકે દરીયા રવાં.
 કીયા કતલ હર એક ઝીઓજકો.
 હુવા એકસ દોસે વોચાર.
 હુવા મગઝ બીનીસે બિસકા રવાં.
 હદફ શે ન કરતાથા હરગીઝ ખતા.
 મુશબ બક કીયે થે બદન તીરને.
 બોહોત ખરક રખશાં સે થા વો સીવ.
 કહીં તનકા સરકો બિતારા કીયા.
 કયામતકા શાદીન યે થી રસતખેઝ.
 કહાં એક યે દીનકા સેહ સવાર.
 પડે થે વો કુતતોંકી સુરત વહાં.
 કીયે બારા સોકે સરો તન બુદા.
 ઠહા સરરો ઘુનકર ખરાહો જલાલ.
 ને જરાર લશકર સે તનહા લડે.
 નહી આદમી હે ફરીશતા કોઇ.
 હે તુજપર ફરીશતેકા મુજકો ગુમાં.
 કે કીસતરહા લડતાહે તુ ખે ખખર.
 યે કુદરતહે અલલા કી બહુ નહીં.
 લખ મુર તુઝાહે અલી મેરા નાંમ.
 કહાં અખને લશકરકો દુશનાંમસે.
 કે ઇસકો હરએક સીમતસે ઘેરલો.
 ન બાએ કીસી રાહસે ભાગ કર.
 ગીરા સીધા ઘોડોં કી લેકર લગામ.
 હઝારોં ને તનહાથે નરગા કીયા.
 તુહે વહદહુ લાશરીક અય ખુદા.
 તુજે આશકારા હે સખ મેરા હાલ.
 નહો કામકોઇ સીવાએ રઝા.
 મેં ઇમાંન સે બહો સુએ છનાં.
 તેરે સામને શરમે સારી નહો.
 શહાદતકા કલમાં હો વીરદે ઝખાં.

હુઆ કરકે અદહમને ખીયા ને તેગ,
 ચહાંતક કીયા કતલ કુદ્દાર કુ,
 કીયા ઉસને યુ' ફેજે ફકાફીરકો ઝેર,
 ચે કરતા મા હરએક બાહમ કલામ,
 ભરા ખુનમે જંગલ ઓર અડીયાં,
 કહીં તનપડાયા કહીં સર જુદા,
 પશેમાંથે અદહમ સે સખ પેહલવાં,
 કીયામતકા દીનથા કે વો રોઝે જંગ,
 નથા અખમીયોંકા વહાં કુછ શુમાર,
 હુવે કતલ કાફીર હઝરોં વહાં,
 ગરઝ રેહગએ વાંપે કુદ્દાર નીસર,
 મેં અદહમકા અહવાલ અખ કયા કહુ,
 ન ખાનેસે રગબત નપીનેસે કામ,
 તને પાકપર તીનસો અખમથે,
 હુવા ચુર જીલ્લકત અખમો હે તન,
 કીયા મું સુવે કાખા બેહરે સુજુદ,
 ઉતકર ઝુંમી પરજો સીજદા કીયા,
 કે અચરખતુ સતતારો ગદ્દારકે,
 મેરી આરઝુકે ચેહી અચ કરીમ,
 કટાતાહું મેં સર તેરી યાદમેં,
 ઇલાહીહો પુરી મેરી ઇલતીજ,
 ઇલાહી ચેહી આખરી હે હુઆ,
 ઇલાહી બહકકે શાફીઉલ ઉમમ,
 ચે ફેહનેકો એક લેહઝા ગઝરા નથા,
 વુવા સર ને અદહમકા તનસે જુદા,
 હુધ ચે કરામત ને તનસે અદા,
 સરે શાહ નેઝેપે જીસદમ ધરા,
 નજો અખસ ઘોડે કે ગરચે ગીના,
 કહા તખ સવારોં સે મયકદને યું,
 કીયા હુકમ ઘોડે કો પકડો શીતાખ,
 પડે ઉસકે પીછે બોહોત સે સવાર,
 ચે અખીરકો હયરાન હોકર તમામ,
 કીયા બોઝ દીલમેં ફીર ઇસખાતકા,
 ચલેં કુચ કરકે બોહોત તેઝગામ,

પડા ફેજે કુદ્દાર પર બે દરેગ.
 હુહા ખુદા દરીયા રવાં ચારસુ.
 દખાતાહે જીસતરકા આહુકો શેર.
 શુખખતકા અદહમ પે હે ઇખતીતામ.
 પડા શોર તખ ફેજકે દરમીયાં
 સરે ખાકયા કોઇ ઘાયલ પડા.
 કે બેકારથે સખ વો ગુરઝે ગીરાં.
 કે હર એક કાફીરથા જીનેસે તંગ.
 ખુદા જીને મકતુલથે કંઈ હઝાર
 કે લાશોંસે જંગલ હુવા ખુશીશાં
 હુએ અખમ ખાખાકે ફીનનાર નીસફ.
 ન ધીખનેકી તાકત ને કુછ લીખ સકું.
 વો લેતાયા હર વકત અલલાકા નાંમ.
 કોઇ ઇસકી તશરીફ કયુંકર લીખે.
 તો કી ઊસને યાદે ખુદાએ અમન.
 કહાં અચખુદા હો તેરા ફઝીલ જુદ.
 ખુદાવનદે આલમસે રોક રઝહા.
 તુહી બેકસોકા મદદગાર હે.
 કે મેહસરમેં ઉંહું મેં બે બોફે ખીમ.
 જહાં સેહું જાતા બોહોત શાદમેં.
 નહો બોફ ઊમમત કો રોઝે જઝા.
 કે ઊમમતકો હઝરતકી તુ બખશનાં.
 ન દેનાં તું ઉમમત કો મેહશરમેં ગમ.
 કે કાટા લઇનોં ને સર શાહકા.
 હર એક અખમસે કલમા જરી હુવા.
 તો કુદ્દારને હેહર ઉસકો કહા.
 તો મસફક રોને મેં ઘોડા હુવા.
 મગર તીનસો શે ઝીપા દાહીથે.
 બખ લાઓ ઉસકો ને મેં કુછ કહું.
 કે હે વો રવાં સુરને મોજે આખ.
 ન આયા મગર હાત વો રાહવાર.
 ગયે વાપીસ ઉસજા જહાંથા મકામ.
 કે કાટાહે હમને સરે સુરતુઝા.
 નીહાયત હે અનદે શેકા ચે મકામ,

અગર જલદ ઈસ સરકો હમલે ચલે, મકાતીલકી ખીદમતમે હાઝીર કરે.
થી ઈનઆમ લેનેકી ઉજલત તમામ, કે લે સુલક ઓર દુખતરે નેક નામ.
ચલે અયસે ઘબરા કે વો બદયકી, નહોતે થે ઝીનહાર મનઝીલ શુઝી.

ખખર રશીદન ઈનતીકાલે અદહમ ખ મુરતુઝા અલી શેરે ખુદા.

ચહાંકાતો કીસસા હુવા ખતમ યાં,
અખુબકરસે થે નખીને કહા,
હુવા વકત કુતબેકા સારા તમામ,
સહાબાકો સુનકર તરદદુદ હુવા,
થે મસજીદમે હોતાથા બાહમ સુખન,
મેં ઈસવકત હું પયારુસે બે કરાર,
દીયા જામ કમખરને બરકર શીતાબ,
વો પાની લગા તલખ માંનીનદે નીબ,
કહાઓર લાઓ બોહોત સરદ આબ,
પીયા જખ અલીને બોહોત તલખથા,
કહા આજ કુછ ખેર હરગીઝનહીં,
થે કેહકર વહાંસે અલી નેકઝાત,
વહાંસે વો પોંહથે જો દરવાઝે પર,
બરાબર ગીરે ત્રીન કતરે મગર,
જો ફેરા વહાં હાત રૂખસારપર,
જો દેખાતો મું પર પડા ખુનહ,
અલી હો ગયો રનજમેં મુખતીલા,
ચલે વહાંસે રોતે હુવે વો મલુલ,
કહા તખ મોહમદને અય મુરતુઝા,
કહા કયા કહું અય રસુલે ખુદા,
ફીર આયા જખ ઉઠકર મેં ઘરસે ઇધર,
મોહમદને ફરમાયા તખ થે કલામ.
હુવા આજ આજ બેશક વો બેસર કહી,
ચકીં હે કે વો આજ મારા ગયા,
થે કરતે હયારોંસે હઝરત કલામ,
ચેહી શોરો ગોગા મદીને મેં થા,
કહા ઇબને અમ અદહમે મેહરૂબાં,
ચેહીકેહ રહેથે વો એક બારગી.
નઝર જખગઈ સખકી ઈસ સીમતકો,

મદીનેકા મુનીયે ઝરા અખબયાં.
કે દાવતકી અદહમ કો થી ઇલતીજ.
નહી આયા અદહમહુવા વકતે શામ.
કે અદહમકો ચારખ હુઈ કયા બલા.
કે કમખર સે બોલે અલી જાને મન.
પે લખપર મેરે અલઅતશ બારબાર.
તો પીનેસે ઊસકે હુવા દીલ કબખ.
તો સમઝે કે હોતીહે આફત નસીખ.
દીયા જામ કમખરને લાકર શીતાબ.
હો જીસ તરહ સે જાં કનીકા મઝા,
ફસાલે મુસીબત મેં અદહમ કહી.
ચલે જાનીબે મસજીદે ખાસીફત.
લુહુકી પડી ખુદ બાઝાએ સર.
બડા ખુન હઝરત કે રૂખસાર પર.
પડી ખુનપર આપકી તખ નઝર.
રૂખે પાકમેં સખ બરા ખુનહે.
કે અદહમકો થેશઆઈ કેઈ બઝા.
ગયો આકે મસજીદમેં પેશે રસુલ.
રૂખ આલુદએ ખુહે કયું આપકા.
લગા તલખ પાની જો મેં પે પીયા.
ચકાયક ચીરા ખુન રૂખસાર પર.
નહી ખેર અદહમકી અય ને નામ.
ખખર કુછખી અદહમકી મીલતી ગહીં.
સંર ઊંસ નામવરકા ઊતારા ગયા.
તો રોતે થે અસહાબ સુનકર તમામ.
કે રોતાથા હરએક છોટા બડા.
તેરે ગયમેં રોતાહે સારાં જહાં.
ઉડી બનગી જાનીમસે એક ગરદસી.
કે અછાજહે અદહમ જો આતાહીહો.

જે દેખા તો ઘોડા હુહુમંહે તર,
 હે ગીલતાં બ ખું ચોર આંસુરવા,
 યે દેખ ઉસકા અહવાલ ચોર માજરા,
 કે ઈતનેં મેં ઘોડા કરીખ આ ગયાં,
 તન ઉસકાથા મજરૂહ ચોર બેકરાર,
 લગા કરને ઘોડા ઇશારત સખ,
 કહા તખ મોહમમદ ને ઇસદમ પુકાર,
 યે સુનેતેહી એકબાર વો ગુલ પડા,
 કહું કયા મોહમમદ કીડાલત જો થી,
 કીયા સખને ઇસતરહકા રનજોગમ,
 વહાં ચાર અદહમકે આએ પીસર,
 હર એ નેં દીયા વાં ગરેખાંન ચાક,
 અલી મુરતુઝા શાહે દુલ દુલ સવાર,
 કીયા વાસે દુલદુલકો જલદી રવાં,
 અલી મુરતુઝાકા જો ઘોડા ચલા,
 વોથી રાત કાલી વો જંગગલ બડા,
 જો કી શાહે દીને બોહોત જુસતબુ,
 હુવા શાહ અદહમકા ઘોડા રવાં,
 ગરઝ જખકે પોંહચે વો મયદાનમેં,
 જો દેખા બરસતાહે હર સીમત નુર,
 લીયે હાતમેં હવઝે કવસરકા જામ,
 બીબીથી જોવાં કુરસીયે ઝરનીગાર,
 જડે ઉસપે થે લાલો હીરે તમામ,
 ચોર ઉસપર વો અદહમકા લાશા ધરા,
 બરસતાથા ઉસ દશતમેં બસકે નુર,
 હુધર દેખો ખુંકાથા દરીયા બહા,
 પડી લાશપર લાશ ચારેં તરફ,
 અજબ તરહકી શબથી હયહાતવો,
 જહાં લાશ અદહમકીથી જલ વગર,
 જો કુરસીપે અદહમકા લાશા ધરા,
 હઝારોં ફરીશતે બરાએ નમાઝ,
 કે જા પોંહચે મુશકીલ કુશાબી વહાં,
 કહા જાશને ઉ સે બદ અહ સલામ,

ન આયા કોઈ પુશતે ઝીં પર ન ર.
 સલી તનહે ઝખમોંસે બસ ખું ચકાં.
 લગા દેખને ઉસકો છોટા બડા.
 નખીકે કદમ પર દીયા સર ઝુકા.
 વો બેચારા રોનેલગા ઝરઝર.
 મોહમમદ સમજ ન લગે ખાત સખ.
 કે મારા ગયા અદહમે નામદાર.
 કે સારે મદીને મેં ગોગા હુવા.
 સહાબાકે દીલપર મલાલત જો થી.
 કે સુનનેં સે હોતાથા જુસકે અલમ.
 લગા ખાક પર લોંડને સરખસર.
 હરએક રનજો ગમસે હુવા દરદ નાંક.
 મુમલ લેહ હુવે ચોર લી ઝુલફીકાર.
 સુવે દામને દશત ફેરી ઇનાં.
 તો અદહમકા ઘોડા બી પીછે હુવા.
 દીખાઈ નદેતાથા જુઝ મુતુલાકા.
 તો મયદાંને જંગ ગયા આ રખડ.
 ચલા તીરકી તરહસે ખુશ ઇનાં,
 તો કુછ જાનસી આગઈ જાનમેં.
 બોહો તગરહ હઝે ઉસકે ગીલમાંને હુર.
 થીં ઉસ નાંશકે પાસ હાઝીર તમામ.
 થી ઉસપર અજબ મોંતયોંકી બહાર.
 હઝારો ફરીશ તોં કા થા અઝહામ.
 મગર ચોઘવી રાતકા ચાંદથા.
 હઝારોં ફરીશતે થે નઝદીકો દુર.
 હર એક સીમત લાશોંસે જંગગલ લરા.
 અદબસે ફરીશતે ખડે સફ બસફ.
 કયામતકા દીનથા નથી રાતવો.
 વહાં બારીસે નુરથી સર બસર.
 ફકત જુસમથા ઉસકા ચોર સરનથા.
 ખડે સફ બસફથે બસદ ઇમતીયાઝ.
 ફરીશતોંકી મજલીમથી કાયમ જહાં.
 કે અય શાહ ઝીઝહ આલી મકામ,

કીયાહે મુજેહુ જીસલઈને શહીદ,
લકખ ઉસકા મયકદહે અયઝી કરમ,
ચલારાહ કનઘેરસે તા દો માંહ,
મગર મેરી તકનીરમેં થા લીખા,
ખુદાકા મેં અખ શુકર લાઉ ખખ,
જનાંઝેકી મેરે પડો તુમ નમાઝ,
થે સુનતેહી વોહ હલહલ સવાર,
ગીરે જખ ઝમીપરતો ખેહોશવો,
લીયા ઉનકો કુરોંને ફેરન ઉઠા,
વો પાની જો તુશકીલ કુશાને પીયા,
કહા અય ખીરાદર યે કયા હોગયા,
ખોહોત દેરસે હે તેરા ઇનતીઝાર,
અગરમેં ખીહોતા તુહામરે કહીખ,
અગર મેં તેરે પાસ હોતા ચહાં,
ઇસી ખાતકા મુજકો અસ્થાંહે,
અલીશે યે લાશેને સુનકર કહા,
મુજેહુ જલદ કર દફન તું અયઅલી,
યે હુરો મલક તક કો હે ઇનતીઝાર,
કહા જખ યે ઉસ સાલીકે રાહને,
ફરીશતોંને જખ કખર તઉયારકી,
સુસ અઝદફન વો શાહે આલોં મકામ,
વો ઘોડા જો અદહમકાથા ખસ શકીક,
ગઝરહીનકો થા દશતકી કાહપર,
ગરઝ મુખહ સાદીક હુઈ જખ અયાં,
યે કે હકર ચઢે શાહ વાલા મકામ,
ગએ ઉસતરફકો જીધરથા વો દેસ,

વોહે જુલમમેં જોસતાદે યઝીદ.
કીયા જીસને સજદમેં સરકોં કલમ.
તો આયા તેરે કતલકો ર સીયાહ.
મુજેહુ કતલ તીશનાં ગરીસનાં કીયા.
કે દફન આપકે હાતસે મેં હુવા.
કરો મુજપે દરવાઝા રહમતકા ખાઝ.
ગીરે અપને ઘોડે સે બે ઇખતીયાર.
રહે મીસવે મુરદાકે ખામોશવો.
દીયા લાકે કવસરકા પાની પીલા.
ગઇ બેખુદી હોશ ઉનકો હુવા.
વહાં મુનતઝીર હઝેં તેરે ખુમતુશ.
યે કયા હો ગયા હાય પરવર દીગાર.
અકેલાહી કાફીથામેં વા નસીખ.
તહે તેગ હોતે યે સખ ખદગુમાં.
ઇસી ફીકરમેં જાન હયરાન હે.
મુકદ્દરમેં જો કુછલીખાથા હુવા.
કે ખસહે ચેહી આરઝુએ દલા,
કરો તુમ ઇમામત શહે નામદાર.
નમાઝે જનાંઝા પડી શાહને.
રખી લાશ ઉસ દુરરે શેહવારકી.
હુવે વાસે રૂખસત અતયહીસ સલામ.
હુવા રાત દીન ઉસલહદકા રફીક.
ખુખવર થા શમકો વો દરગાહપર.
મુનકવર હુવા નુરસે વો મદાં.
કેલોં ખુને અદહમકા હમ ઇનતી કામ.
કીયા અપનાં હઝરતનેં ઝંગગીકા લેસ.

અહવાલ શેહરે મદીનાં શરીફ.

ચહાંકાતો કીસસામેં છોડા ચહાં,
મદીનેં મેં રોનાં પડાથા તમામ,
નખ દરદો, ગથસે પરેશાંવથે,
હુસેનોં હસન આએ રાતે હુવે,
લીપટ કર યે હઝરતસે ફરીયાદકી,
લએ લોટને વો સરે ખકપર,

સુનાંબી મદીને કા અખકુછ બયાં.
ફસે થે મુસીબતમેં સખ ખાસો આથ.
ઓર અસહાખ જીતને થે હયરાનથે.
ઓર અશદોં સે દામન બીગોતે હુવે.
હમેં દીજીયે દાદ બે દાદકી.
પરે થાં હુવે સરખસર મુએ સર,

હુવે ગમસે હુમસેન જખ દરદ નાક,
હુસેનો હસન ને કીયા જખ કુંગાં,
ઉધર કાથે લોહો કલમ ચકકલમ,
હુવા શોર ચવદા તખ મેં તમામ,
લગે પુછને હઝરતે નામદાર,
મુખીતખડે અય લખતેદીલતુમ પેકયા,
મેરીખાન ખોતે હો કયું જાનકો,
લગે દેનેકે તખ યે હુસેનો હસન,
કહીકો ગએ હસેં અલી સુરતુઝા,
કીધરકો ગએ શાહ હુલહુલ સવાર,
પીદર ગુમ હુવે કીસ બયા બાનમેં,
સુનાં લખતેદીલસે જો યે હાલ સખત,
ઉઠે હાત હઝરતકે બેહરે દોઅં,
મેં હુંએ ખબર ઓર ખબીરો અલીમ,
યે કેહકર ઝુકે બેહરે સીજદા રસુલ,
હુવા હુકમે ખારીકે અયજીખરખત,
શહાદતસે અદહમકી દે તુખખર,
ગયા સુનકે રહુલ અમીં શાહકામ,
કે હુકમે ખુદાહે તુજેહ અય રસુલ,
જો મુઝદા સુનાં ઇઝદે પાકસે,
ઉઠા સરકો દેખાતોહે જીખરખલ,
કહા તુમખર અય શાહે વાલા મકામ,
હુવા તેજે મયકહસે અદહમ શહીદ,
દવાનાં હુવે ગુએ ખુલદે બરી,
હે એક મુલકે કનદુર દો માંહ રાહ,
સીપા બિસકી હે હદો એ શુમાર,
ખોહોતહાં બહાદુર બટે પહલવાં,
હે એક કીલ આ ઉસ શેહરકે આસપાસ,
ઓર ઇસ શેહરકે ગરદહાં ચાર કોહ,
હે એક ઝરદ ઓર એકહે નીલગું,
હે કોસોંકા લમખા વુહી કોહ કોટ,
હે ઉસ કોહકે ગરદ દરીયાંએ નીલ,
હઝારાંએ પુરજ ઉસકે ઓર ચારવર,
હરેક પુરજકે ગરદ એક નેહરહે,

કીયા દામને દીલ ફરીશતોં ને આક.
લરઝને લગે ગમસે કોનોં મકાં.
ઉધર ચશમાં કવસરકાથા ચશમે નંમ.
જો રોએ ઇમામેને આલી મકામ.
કે રોત હો કયું ઇસકદર ઝારઝાર.
જો એક લેહઝા આરામ જાતા રહા.
રૂલાતે હો કયું ઇનસ ઓર જાનકો.
ગરઝ અરઝ સુનલો બ વજસે હસન.
ચલે પર પતા કુછ ન ઉનકા ચલા.
કીધર ચલદીયે સુરતે ઝુલફીકાર.
હાં શેરે ખુદા કીસ નયસતાંનમેં.
નખીકા જીગર હો ગયા લખત લખત.
મેરી શરમહે તેરે હાત અય ખુદા.
ખબરદે મુજેહ અય ખબીરો અલીમ.
ખુદાને દુઆ ઉનકી કરલી કુખુલ.
હે સીજદે મેં મશગુલ મેરાં ખલીલ.
ઉઠા અય મેરે દોસ્ત સજદેસે સર.
ખુદાકી તરફ સે દીયા યે પયામ.
ઉઠા સર દુઆમેને કરલી કુખુલ.
ઉઠા સરનખીકા સરે ખાકસે.
દીયા ઉસને પેગામે રખએ જલીલ.
હઝારોં દુરદ ઓર હઝારોં સલામ.
હુઇ ઇસ શહાદત સે જનનતમેં ઇદ.
અલી ને કીયા દફન ઝેરે અમીં.
મકાતીલહે કનદુરકા ખાદશાહ.
ચહલ લક પીયાદા ચહલવાં.
વો સબ ગુરઝ રખતે હાં બેહદગીરાં.
ખલનદીસે જીસકી ફલકકો હીરાસ.
હે વાં તખત ગાસે શહે બા ખીકોહ.
હે એક સખઝ ઓર એક સુરખીમેખું.
ખલનદીસે જીસકી ફલક બીહે લોટ.
રવાનીમેં જીસકી નહીં કાલો કીલ.
સીપાહ હાં સો ઉસકે હર પુરજખર,
રવાં જીસમેં કીશતી અજબ શેહરહે.

ગનીમોંકા હરગીઝ નહીવાં ખતર,
હે આરાસતા ઉસકી ફેાળે સીપાહ,
નીહાયત ખડા મુલકે કનદોરહે,
વહાંકા મકાતીલ જોહે શેહર ચાર,
હે ઉસકા જો મયકદર વઝીરે કલાં,
મીલા જાકે ખુજેહલકાલી પીસર,
મકાતીલકો થા ખસકે રનજે દરૂં,
ઉઠાયાથા મયકદને ખીડા વહાં,
કહા નીસક મુલક અપનાં લખશુંગામેં,
વહીંકો ગએ હઝેં અલી મુરતુઝા,
ફીસીસે ન પોંહચેગા ઉનકો ઝરર,
મેં હરઆંન ઉસકા નગેહખાનહું,
સલામતહઝેં શેરે ખુદા અચરસુલ,
કરો તુમલી તઉચાર લશકર તમામ,
નખીનેં સુંનાં જખ પયાસેં ખુદા,
હુવા જસચડી હુકમેં ખયરૂલ અનાંમ,
કમર ખસતાથે જંગપર સરખસર,
હુવે મુરતુઝાકે પીસર સખ સવાર,
હુસેનો હસન શાહે વાલા ગુહર,
સીવા ઉનકે અખખાસ જાકર અકીલ,
ઝખીરો અલી અકબરે નામવર,
સીવા ઉનકે ઝોર ફેાજથી ખેશુમાર,
જસે દેખો આમારએ જંગથા,
ન ખાનેંકા ધયાન ઝોર નખીનેકા હોશ,
જે ખનજર ઝખાનેં નીકાલે હુવે,
ખ દીલ કરતે થે જંગકા એહતીમામ,
સવારાંને પયઝમખર અસસીહાર,
વહાં જખકે ડંકા ખજા દીનકા,
ચલે કુચ કરતે હુવે રોઝો શખ,
પડા મુલકમેં ખસકે શોરો ખરોશ,
ઊધરકાંતો અહવાખ ઇસતરહથા,
અઠેલા ચલા વો શહે નેકનાંમ,
ઝગર ભુક લગનીથી જખ ખેકીયાસ,
નમુદારથે સાત કીલએ જહાં,

ન ખોફે ઉદુ ઝોર નહુશમનકા ડર.
નમુદાર હર શે સે ઇકખાલો જાહ.
ઇસી સેહરકા નામ ખનદોરહે.
વઝીર ઉસકે ઝીરક સીપા ખે શુમાર.
ઉસીને કીયા કતલ અદહમકો યાં.
લીયા કાટ મયકદને અદહમકા સર.
લીયા અપની ગરદનપે અદહમકા ખું.
ફે લાઉંગા સરમેં અલીકા ચહાં.
ઝોર એક અપની દુખતર તુજેહ દુગામે.
શર અદહકા મુઝી જાહાં લે ગયા.
અલીકી તરફ સે રહો ખે ખતર.
મેં સખ ખાદશાહોંકા સુલતાહું.
સરે મુન ખાતીરકો કીજે મલુલ.
મદીનેંકા વાકીફહો હર ખાસો આમ.
દુગાનાં કીયા શુકરકા ખસ અદા.
મુસલલેહ હુવે એહલે લશકર તમામ.
અખુખકરા ઉસમાનેં હઝરત ઉમર.
દીલો જાંશે આમાદએ કારઝાર.
અલીકે દીલ ઝોર ફાતમાંકે જગર.
જોથે શાહે રાહે ખુદાકે દલીલ.
લડાઈ પે તઈચારથે સરખસર.
હઝારોં પીયાદા હઝારોં સવાર.
હર એક પેહલવાં તાકતે નંગથા.
લડાઈકા હરદીલમેં જોશો ખરોશ.
સીપર ખોફસે કાન ડાલે હુવે.
મદીનેં ફે ખાશીનદે સખ ખાસો આમ.
કમર ખસતાથે સખ પએ કારઝાર.
તો લરઝા જગર રૂમ ઝોર ચીનકા.
દીલેરો તનુમનદ ફેાજે અરખ.
જો કાપીરથે કાકુરથે ઉનકે હોશ.
સુનો શાહે મરદાકા અખ માજરા.
ન ખાનેંસે મતલખ ન સોનેં સે કામ.
તો ખાથા નાંચાર જંગખલકી ઘાંસ.
અલી એકહી દમમેં પોંહચે વહાં.

ફીરે હરતરફ શાહે મરદાં અલી,
 નથે કારીગ ઇસ ઇસ શ્રીકરસે એકદમ,
 ફીરે હરતરફવો શહેદી પનાહ,
 ખડે હોકે નારા કીયા એક બલંદ,
 લગે કેહને આપસમેં વાં સખ લઇ,
 ચડે કીલએ પર દેખને દોજવાં,
 લગે પુછને ઉસસે વો નાં બકાર,
 તેરાનાંમ કયાહે ઓર આયા કહાં,
 હમેં મુદદુઆ અપનાં બતલાવતુમ,
 લગા કેહને તખવો બહાદુરવાહાં,
 ફરીસતાદએ શાહ આયાહુંજ મેં,
 કે હમને સુનાંહે બોહોત મોતેબર,
 યે સુનકર હુવાદીલ બોહોત મોતબર,
 ઓર એક રાઝ મખફીલી અય બાશુઉર,
 સુનાં જખ મુખાતીલનેં યે માજરા,
 મકાતીલ યે સુનકર હુવા શાદમાં,
 કીસી શકલ વો મું દીખાએ શીતાબ,
 હસે નાંવપર લાવ કરકે સવાર,
 હે ઝંગી બીરાદર હમારા કદીમ,
 હમેંશા હમારા મદદગારહે,
 હમારા કદીમા વોહે યારગાર,
 હુવા જીસઘડી હુકમ હસે શાહકા,
 ચડે તાવપર શાહે દુલ દુલ સવાર,
 ગએ શાહે મરદાં મકાતુલકે પાસ,
 સલામ એહલે મજલીસકો શેહનેં કીયા,
 લગે કરને આપસમેં સખયે કલામ,
 કોઈ અયસા ઘોડા જહાંમેં નહી,
 હુવા દીલ મકાતીલકા દુલ દુલપે લોટ,
 યે બોલાકે ઘોડા બોહોત ખુબહે,
 ઇસે બાંધહે બાકે ઝનજીસે,
 નહો સાહબ અસપકો આગહી,
 ઇવઝ ઇસકે ઘોડે કે અપનેંકનામ,
 સુનાં જખ અલીનેં યે અહવાલ સખ,
 કે જીસવકત નારાનેં માંડેં યહાં,

નહી રાહ બનેં કેા હરગીઝ મીલી.
 નજીનેકી શાદી નમરનેકાગમ.
 વલેકીન પાઈ કીસી સીમતરાહ.
 તો એકબાર કાંપા વોસખ સોહરબંદ.
 ન આયાહો લશકર અરબસે કહીં.
 સવાર એક નઝર આગયાની ગહાં.
 કે આયાહે તુ કીસલીયે અય સવાર.
 બતાદે તેરા કીસતરહ હે મકાં.
 કીધર આએ હો કુછવો ફરમાવ તુમ.
 મેં ઇકલીમે ઝંગીસે આયાયહાં.
 મકાતીલકો પયગામ લાયાહુંમે.
 અલીકા લીયા કાટ મયકદને સર.
 કીયા શાહે મરદાકા કીસસા તમામ.
 મકાતીલ કેા કેહનાંહે મુજકો ઝુર.
 બયનાં મકાતીલસે બાકર કહા.
 કહા જલદ લે આવ ઉસકો યહાં.
 કીયા આતીશે હીજરને દીલ ઇબાબ.
 સરે મું ન તાખીરહો ઝીનહાર.
 હરએક બાતમેંહે બોહોત મુસત્તકામ.
 અલી બન દેને કેા તઇયારહે.
 મોહબબતહે હમસે હસે ઉસતવાર.
 વહાં જલદ કીશતીકો વો લે ગયા.
 હવાકી તરેહ હોગયે દમમેં પાર.
 નજીકો ખતર ઓર નદીલકો હીરાસ.
 જવાબે સલામ ઉનકો સબનેં દીયા.
 કે કયા ખુશ ઘોડા યે તેઝ ગામ.
 ન અયશા સુનાંહે નહોગા કહીં.
 મીલે મુજકો બસથી યેહી દીલપે ચોટ.
 મેંરી બનો દીલકો યે મરજુબહે.
 બીગડ બાયગા કામ નાખીરસે.
 ખબરદાર ઇસમેં નહો કેા તહી.
 મેં હુંગા ઉશે તોસને છીઝગામ.
 કહા કાંનમેં બાકે દુલ દુલકે તખ.
 તો આનાં સેરે પાસ ફારન હવાં.

ન તાખીરહો ઇસમેં કુછઝીનહાર,
હુવે ઝીનસે આપજી સદમ જુદા,
લીયા ફાસ હલ હલકો તઝવીરસે,
અસી મુરતુઝાકા હુવા દીલ ઉદાસ,
લગે આપનરમીસે ફીર ખોલનેં,
મકાતીલસે શેરે ખુદાનેં કહા,
યે મશહુર હે મયકદે નાંમવર,
હુવાહે ખોહોત ઇસ ખખરકો ફરોગ,
મકાતીલ યે ખોલાકે અયનેંકઝાત,
અલીકા જો ઇસને કીયા સર જુદા,
કીયા નીસફ ઇસલાંમકા ખાદશાહ,
કહા શાહે મરહાંને અય ખે ખખર,
કરંગે રસુલે ખુદા તુજસે જંગ,
ખતરહે શયો રોઝ ઇસ શેહરકો,
અગર તુ કહે મુજસે અય ખાદશાહ,
મેં નાંમા લીખું સુએ ઇકલીમેં ઝંગ,
કહા યે મકાતીલનેં અય મેહરખાં,
નહીં ગમ મોહમદ અગર લાખે ફેજ,
તુહે મેહરખાં આર મેંરા રફીક,
અલીકે લીયે ફીર મગાઈ શરાખ,
ખીઝાઈ ફીર એક કુરસીએ ઝરનીગાર,
અલીસે કહા જામેં મય પીજીયે,
યે સુનકર કહા દીલમેં યા ઝુલજલાલ,
યે કુરસીહે જેમા ખરાખે નખી,
મગર કોઈ હીલાલ કરૂં શાહસે,
અલીને કહા સોચકર કયા કહું,
હકીમોંકો કયાં હુંગા ઇસકા જવાખ,
તેરે રૂખરૂ અય શહે નાંમવર,
અદખસે યે હે દુર અય શેહરે યાર,
કહા સાહને સુનકે અયનાંવર,
અલીને કહા અય અય શહે નેંકખું,
અગર શાહે મરહાંકા હોગા વેં સર,
સુનીં જખ મકાતીલને યે ગુફતગુ,
જો સરલાહે રખખા ગયા સાંમને,

મુજેહ પુશતપર અપની કરના સવાર.
તો ઘોડે કો લેકર કોઈ ચલુદીયા.
મુક સદ કીયા ઉસકો ઝનજીરસે.
દીલેરાનાં ખેઠે મકાતીલકે પાસ.
ખરાખર જવાહીર લગે તોલનેં.
કે તુ શાહ હે મુલકે કનહોરકા.
અલીકા કલમ કરકે લાયાહે સર.
ચવા તુ કે યે રાસતહે યાઝરોગ.
નહી કુછ દરોખ ઇસમેં સચચીહે ખાત.
તો મંચને યે ઇનઆમ ઉસકો દીયા.
કરૂં અપની દુખતરસે મેં ઉસકા ખયાહ.
તેરે મુલકકો હે નીહાયત ખતર.
તું આ જાએગા ઝીનદીગાનીં સે તંગ.
નહીં દેર અલલાહકે કેહરકો,
ખુલાલું યહાં જલદ અપનીં સીપાહ.
ચલી આખે સાથ ઉસકે ફેજે ફરંગ.
નહીં હે કમી ફેજકી કુછ યહાં.
મેંરી ફેજહે એક દરીયાકી મેંજ.
નહી કોઈ દુનયામેં તુજસા શરીક.
હુવા ખસમસે દીલ અલૌકા કખાખ.
જડે ગરદ ઉસકે દુરે શાહવાર.
કખાખ ઉસકે હસરાહ ખાલીજીયે.
ખુરો નોશ અયસા કહાંહે હલાલ.
મેં ઇસપર ન ખેહુંગા હરગીઝ કલી.
વો હો જોએ માકીત કીસી રાહસે.
મેં ખેચારા ખીમાર શશમાંહીહું.
કહા થા ન ચખનાં શરાખો કખાખ.
મેં કયા ખેહું ખાલાએ કુરસીએ ઝર.
સીવા ઇસકે દીલકો લીંહે નાં ગવાર.
તરી ખાત સનજીહાહે સરખસર.
સરે શાહ મરહાં જો મંગવાએ તુ.
તો પેહચાન હુંગા ઉસે સરખસર.
કહા સરકો લાવો મેરે રૂખરૂ.
લગે શાહે મરહાં જીગર થામનેં,

હુવે સરખયાતું વેા સર દેખકર,
 જો થા જાનપર સદમચ્છે યે કીકાસ,
 અલી હોગચ્છે ઇસકદર મુસમહલ,
 ખલાકા અમલ દીલમેં થર કર ગયા,
 કહા ચે નહીં શાહે મરદાંકા સર,
 ચે મયકદને કયસા કીયા તુસસે કેદ,
 ચેહી તુજસે કેહતાહું અય નાંમદાર,
 સુનાં જખકે મયકદને ચે માજરા,
 મકાતીલસે કેફતાહે ચે ખાર ખાર,
 લગી આગ મયકદકે તનમેં તમામ,
 કહા અયસા કચોન આગયા અય ખુદા,
 કીયા મંચને સરકો અલીકે કલમ,
 ચેહીહી સરે શાહે ખયખરકુશા,
 કહા ફીર અલીનેં કે અય ખદ ગુહર,
 ચે કાઝીખ તેરા કોલહે સખ ફરોગ,
 જો ખાતૈં હુઐં તેરી વેા સખહઐં ખીલાફ,
 ખલી તુને દેખાનહીં હે કલી,
 વે એક હોહ રીફઅતહે તુ કાહડે,
 કીસી તરહ મુમકીન નહીં ઝીનહાર,
 કે ગેરોંકા સર કાટ લાએ શગાલ,
 ચે સુયકર ગઝળનાંક મયકદ હુવા;
 ભરા કેહરમેં ફીરતે શેરે ખુદા,
 યદુલ લાહકા ઝોર શાનેં ખુદા,
 પડા વેહકા ધુંસા જો ખાલાએ સર,
 ગઝળકાથા દસતે શહે અરજુમંદ,
 જો ગરદન પકડ કર ઝુકાયા ખઝોર,
 જો ટુકડે હુવા સરતો સખ દેખકર,
 હુવા શેહરમેં એક મેહશર ખપા,
 ચલાનેં લગે લોગ તેગો સીનાં,
 કહાતખચે અય ખાલી કે દોસરા,
 ચે કેહકર જો તલવાર લી મીયાનસે,
 હુવા જુસકી ગરદનપે ખનજર શવાર,
 સરો તનકો ખાહમ જુદા કર દીયા,
 હર એક ઝરખમેં દોહુવે પેહલવાં,

નીકલનેં લગા મુસે દુદે જુગર.
 સફર ગર ગચ્છે સારે હોશો હવાસ.
 કે સીનેં સે અયા કલેજ નીકલ.
 કીયામતકા માંતમ અસર કર ગયા,
 સરે ઘેરહે અય શહે નાંમવર.
 તુ સૈયાદ હોકર હુવા ઉસકા સેદ,
 નદે મુલકો દુખતર ઉસે ઝીનહાર.
 કે આયાહે એક આદમી ઝંગકા.
 અલીકા ચે સરહે નનીં ઝીનહાર.
 ઉસે હોગયા ઝેહર અથરતકા જામ.
 કે યું જુસને ખનદે કો રસવા કીયા.
 મે કહેતાહું સચ અપનેં સરકી કસમ.
 ખખર ઇસકી તુજકો નહીં મુતલેકા.
 તેરી ખાત ખેહુરાહે સર ખલર.
 નહીં તેરી ખાતોંકા ઝરરા ફરોગ,
 તુ ખક્તા નહીં ગેર લાફો ગુઝાફ.
 જો દેખો તો ગુમહોં તેરે હોશલી.
 વેા શેરે ખુદાહે તુ રખાહ હે.
 કે ખરગોશ સે શેરકાહો શીકાર.
 તેરી ખાતપર હે ત અજજુખ કમાલ.
 શહેદીં સીનેંકો ઝખમી કીયા.
 પકડ હાતકો ઉસકે ઝટકાદીયા.
 કીયા હાત શાને સે ઉસકા જુદા.
 દમાગ ઉસકા ટુકડે હુવા સરખસદ.
 હુવે સખ જુદા દસતો પા ખંદ ખંદ.
 તો ઝાંટા સીતમગારનેં રૂવે ગોર.
 લગે પીટનેં દોનોં હાતો સે સર.
 ઝમીં કાંપી ઝોર ચરખ થરરાગયા.
 ચહાં એક અલી વાં હવારોં જવાં.
 ખજુઝ તેરે હામી નહીં દુસરા.
 ઉદુ હાત ઘોનેં લગે જાનશે.
 સર ઉસકા કીયા એકદમમેં ઉતાર.
 ઝલાલતસે સખકો રહા કર દીયા.
 થા ચારોં તરફ ખુંદા દરીયા રવાં.

લડે પેહલવાં નાનેં લશકર શીકન,
કીયા શાહે મરદાને એક કતલે આંમ,
કીયે સાત હીમલે હમેં કારઝાર,
મકાતીલ ન આકર મુકાબીલ હુવા,
કહા જંગી અછછા મેરા દોસતથા,
ગઝબકા જવાંહે બલાકાહે ઝોર,
કોઇ બકે પુછે કે અય પેહલવાં,
હમે સરદારકર ચે બોલ લઈ,
તેરો નાંથકયા હે તેરો કામકયા,
અલીને કહા હેઠ અય એહલે શહર,
નજંગીહુમેં ઝોર નહુમેં અમીર,
ન હુમેં સીપાઈ નહું પેહલવાં,
યહાં સર બે આયાહે અયએહલે કી,
અલીકા મેં લાઈ હું ઝોર ચાર હું,
ઇવઝ લેનેં આયાહું મેં શાહ શાહ,
બે કુશતા હુવા એહહમેં નાંમદાર,
બે આયા ઉદુકે મુકાબીલહુમેં,
કહાં છીપયયા મયકો પુર ગુર,
પુહી મુદદઈ હે ખુદાહે ગવાહ,
નેરી ફાજલી આરહીહે યહાં,
અલીકે બે અઠઠારા ફરઝંદ હઐ,
હીલો બસે આમાંદાહઐ જંગપર,
અગર ઝીનદગી અપની મનઝુરહો,
કરો હીનોં મઝહબ હમારા કુબુલ,
ખુદાકે લીયે કુધરહે તુમ બચો,
અગર તુમ કરો ઉઝર ઇસખાતમેં,
નબનોં કે હું મેં અકેલા જવાં,
ઝરા ગોશે હીલસે સુનોં મેંરીખાત,
ચે સુનકર લઇનોંકો તેશ આગયા,
અરે કયા ખડે દેખતેહો યહાં,
ચે કેહકર વો કાફીર લઈ એકખાર,
લગે ગુરઝ ઝોર તીર ચલને તમામ,
વો ખનજર બરાબર ચલાને લગે,

હીલેરો તનુમંદ ઝોર પીતલન.
બેનાંકામ આયા કીયા ઉસકાકામ
ગીરે સર લઇનોંકે સતતર હઝાર.
હીલાવર હયબતસે બેહીલ હુવાં.
અયા અમઝથાઝોર નીહાં પોસતથા
બોહો દુરદુર ઇસકાહે ઝોર શોર.
તેહી કયા ગરઝહે બે આયા યહાં.
ખતા કયાહે બે તુ હુવા ગરમકી.
નદેગા હમેં અબલી આરામ કયા.
અલીકતનહીં તુમકો મેરી ખબર.
મોહમદકે દરકાહું અદનાં ફકાર.
મોહમમદ હીવડીકાહું પાસબાં.
વો અદહમકા સરહે અવીકા નહીં.
મે હમમરકા એક કફશ બરદારહું.
ચેહી મુદ હુઆહે ચેહીહે મુરાર.
મકાતીલકા સર મે ભીલુંગા ઉતાર.
ઇલાહી મકાતીલકા કીનલહું મેં.
કોઈ ઉસકો લે આવ મેરે હઝુર.
કફ કતલ ઉસકો બહાલે તખાહ.
મોહમમદ નખીઝોર અલીપેહલમાં
જુગર પારા હઐ ઝોર હીલમંદ હઐ.
વો તોડેગે ઇસકીલએકો સરખમર.
છો હીલસે મોહમમદકા કલમાં પછો.
કરો હમસે મીઝહબ નહોતુમ મલુલ
ખુદાઓ મોહમમદકા કલમાપાઠો.
કફ કતલ તુમ સખકો એક રાતમેં.
મેરે સાયહે ખાલીકે દો જહાં.
ન પાઓગે ઝીનહાર મુજહે ન બત.
લગે કેહનેં આપસમેં વો બે હયા.
ઉતારો સર ઇસકા કહા ખુરવાં.
લગે કરને હર સીમતસે ઠારઝાર.
હુવા શાહકે ગરહ એક અઝહહામ.
હરેક સીતમસે તીર આને લગે.

ઇલાહી કયામતથી કા હરખથી,
 ખલાયા થા ખારાને તીરે તખર,
 કીયા તેગકે શાહને જખ અલમ,
 ગલ્લે પર રલાં ખનજરે આખગુ,
 જો તેગે અલી ગરમ પરખાશથી,
 ચડી ખોફસે ગરહ ખાલાએ ચરખ,
 અલીસે યે કેહને લગે ખદનીહાદ,
 ફરીશતાહે તુ યા પરીઝાદકે,
 ન ખાતાહે તુ ઓર નપીતાહે તુ,
 હે બાદુગરી યા કરીમાત હે.
 કઝાલી તેરે પાસ આતી નહીં,
 સરે મું નહીં ખોફે દુશમન તુજેહ,
 ખતાનં મેહે નાંમકે નંગ કયા,
 કસમ તુજકોદેતે હએ અય નામદાર,
 યે સુનકર અલી મુસફરાને લગે,
 કહા તુમહો સખ દુશમને નંગગો નામ,
 જસે ખલક કેહતીહે શેરે ખુદા,
 મેરે નાંમસે તુમલી આગાહહો,
 મેં તય કરકે આયાહું રાહે દરાઝ,
 મેં દેતાહું તુમકો કસમ ખારખાર,
 સુનાં જખ લખનેને હેદરકા નાંમ,
 ઉકા શેરો ગુલહર તરફ જાખજા,
 કે અય ખાદશાહે ઝમીનો ઝમાં,
 તુજેહ ચાહીયે શુકરે પરવર હીગાર,
 લખને સુનાં જસ ધરીયે કલામ,
 અલી બકે ગરફનમે ડાલો કમંદ,
 ગીરફતાર કરલો હસે ખે હીરાસ,
 સુનાં જખ યે હુકમે શહે નાંમદાર,
 કફ કયામે બહો હશમકા શુમાર,
 ઓર અસસી હઝાર ઉસમે થે તીરઝન,
 નથા ફોજે કુશરકા કુચ શુમાર,
 ઉઠી ગરહ ચારો તરફસે કમાલ,
 પહા હરતરફ ગુલ ગુલ ઓર ગરેવ,
 પહાઠ ઓર જામલલી યરશખએ.

સીનાંપર સીનાં ઝરખપર ઝરખથી.
 ફટે જાતેથી સાફ અખરે સીપર.
 તો હોને લગે સર ખરાખર કલામ.
 ગલીકુંચા જારીયા દરીયાએખું.
 જીધર દેખીયે લાશપર લાશથી.
 ગુવાં ખનગયાથા સરાપાએ ચરની.
 તુહે આદમીઝા યા દેવઝાદ.
 હમારે લીયે એક જલજાદહે.
 ખુદાજાને કીસ તરહ જીતાહે તુ.
 જો લડને મેં મશગુલ હી નરાતહે.
 તુજેહ મોત બી મું હીખાતી નહીં.
 નહીં કાટતી તેગ કતઅન તુજેહ.
 ન ઝીનહારનાંમ અપનાંહમસે છીપા
 ખુદાકે લીયે નામ કર આશકાર.
 હસે ઓર ઉનકો ફલાને લગે.
 અલી જીસકો કેહ તે હએ મેરાહે નાંમ.
 યે સુનલો વોહે નાંમ નાંમી મેંરા.
 મેં હુ શેર તુમ મીસલે ફખાહહો.
 ખોહોત મેં નેં દેખે નશેખો ફરાઝ.
 સીતમ મેં ન કરનાં કમી ઝીનહાર.
 ખુશીસે લગે કુદને વો તમામ.
 મકાતીલસે બકર કીસીને કહા.
 ખુદા તુજપે હ ઇનહીનો મેહરખાં.
 કે આયા તેરે બલમે યું શીકાર.
 કહા ઘેર લે બકે લશકર તમામ.
 કરો ઉસકો ઝનજીસે પાએ ખંદ.
 અલી બકે લાવો હસે મેરે પાસ.
 હુઈ ફેરજ આમાદએ કારઝાર.
 ફક્ત શીલથે ઉસકે ખારા હઝાર.
 સીના ઉનકે લાખોં થે શમશીરઝન.
 ચહલલક પીયાદા ચહલ લક સવાર.
 ફલકપર હુવા મેહરકો બી ઝવાલ.
 હવાકી તરેહ ઉઝ ગએ જીનનોં દેવ.
 વુહુથો સુતુર ઉસસે ધખશખએ.

કહા શાહને સુનકે ચે ગુલગુલા,
તુ માલીકહે હરએકકા ગુલ જલાલ,
સીવા તેરે અબ કબોનહે મેહરખાં,
મદદ કર તુ ઇસવક્તમેં યા કરીમ,
ન ભાઈ યહાં હે ન અપનાં પટદર,
ખહર હાલ ઇઝત તેરે હાથહે,
હઐં સખ નાંતવા ઓરદાનાંહેતુ,
અલીનેં ભેકી હકસે ચે ઇલતીબ,
કે અબહે ચેહી હુકમેં ઇઝદ તઆલ,
નીદાઆઈ અયદોતત અય મેહરખાં,
અગરચે ચે લાયાહે લશકર તમામ,
ચે સખ ફેજહો બાયગી ઉસકી ફેત,
ખુદાકીહો જીમ પર યરમકી નઝર,
તેરે ફઝલસેં સારી ભાતેં બન આઐં,
કરે નેહર જીસ શખસપર કાર ફરાઝ,
સુની જબ અલીને ચે ગયબી નીદા,
કીયા વક્તકો અપનેં સીરફે નમાઝ,
નમાઝે દુગાનાંહી પડતેચે શાહ,
હુવે હીયલાઝન ખીચ શમશારે તીર,
હરએક સીમતસે સખનેં હીમલા કીયા,
મકાતીલકે લશકરકો થા ચે હીરાસ,
હુવા કતલચે સુષુકે કનદોરમેં,
ચે આઈ નીદાએ ખુદાએ જહીલ,
મેરે દોસતચેહઐં મુકાબીલ ઉદુ,
અકેલા અલી પેહલવાં હે જહાં,
મલાયક યહાંસે તુલે દસ હઝાર,
કરો ઉસકી ઇમદાદ ગયબી શીતાબ,
ચે સુનકર ફરીશતે ખુદાકા કલાથ,
દીયા ભકે લકકી તરફસે પયામ,
હુવાહે હમેં હુયમ અમ જંગકા,
કહાહે ખુદાનેં સુનેાં ગોરસે,
ખુદાને ચે ભેજકે ગયબી મદદ,
તુ ખાતીરકો રશજમૂ અયબાદશાહ,
ચે સુનકર અલી બસદવે શાહમાં,

તુ રખયો મેરી આબરૂ યા ખુદા.
હે દીકત મુજેહ ઓર મુશકીલ કમાલ.
હીફાઝતમેં તેરી હઐં સખ ઇનસોબાં.
કે હે ઝાત તેરી ગફુદુરર રહીમ.
સીવા તેરે અબ કબોન લેગા ખબર.
કે ફતહો ઝમીયત તેરે હાથહે.
હઐં નાદાન સખ ઓર દાનાંહેતુ.
ઉર્સા વક્ત હાતીફસે આઈ નીંદા.
તુ લડ સાથ ઇનકે નકર કુછ ખીયાલ.
તુ ઇસમમમેં હરખીઝ નહો નાંતવાં.
સગર ફતહ દુગા તુજેહ લાકલામ.
તેરે હાતસે હે મકાતીલકી મોંત.
નહીં ઉસકો દુશમનકા હરગીઝખસર.
ભેહો ભાખો દુશમન તો સખ ભાગ જાઐં.
દુઓલમમેં કયુંકર નહો સર ફરાઝ.
કીયા શુકરકા તખ દુગાનાં અદા.
કીચે લાખ સીજદે અય બે નીયાઝ.
કે ઝાહીર હુઈ સખવો ફેજાને સપાહ.
સવાર ઓર પીયાદે અમીરો વઝીર.
કે આતીહે સુરજબે જયસીપાટા.
કે બાકી નચે સખ કે હોસો હવામ.
હુવા ખુરવાં શેહરે બંનદોરમેં.
ખડા કયાહે ઇસ બપે અય જબરઈત.
રવાં નેહરકી તરફસે હે લુહ.
ધીરા દુશમનો ખીચ ઇસવકતવાં.
અલીકી મદદકો કે હે વકતે કાર.
નહોય મેરે દોસતકો ઇઝતીરાબ,
ચલે ચઢકે ઘોડાં પે હો તેઝગામ.
કે અય શેરે મરદાં હો તુજપર સલામ.
કે હૈં હરબચેં કામ હર રંગકા.
કે ખાતીર રખો જમઆ હરતોરસે.
કે કરતૈહઐં ફુફાફાર અમ તુજસે કદ.
ફરીશતોંકી આઈહે ફેજાને સીપાહ.
ખબલાએ શુકરે ખુદાએ જહાં.

જો કરને લગી ગેબરી ફાજ જંગ,
કહા સખને બાહમ અખ કયાકરે,
કે એકબારવાં સખને હીમલાંકીયા,
વેા તલવારે લેલે નીકલને લગે,
કેાઈ ડાલતાથા વહાંપર કમંદ,
હુવે તેશસે જખ અલી બેકરાર,
હીલે પાકમે આયાળ સવક્ત નેશ,
ઔર એક નારા મારા બનાંમે ખુદા,
પદા દોનોં આલમમે એક તેહલકા,
ગીરે સુનકે બેહોશ કુદ્દાર સખ,
ગીરા કીલઆ સખ ઉસકા કુલઆતકા,
હર એક આહકા પાની આયા ઉબલ,
જો જંગલમે થે બેર થરરા ગએ,
જો દુલદુલને હેદરકા નારા સુનાં,
વહીં ઉસને હનજીરકો તાડકર,
ગયા વાંસે દુલ દુલ બસુએ અલી,
પકટને કો જો ઉસકે પીછે ગયા,
બદનપર લગી જોસકે દુલદુલકી લાત,
ઈસી તરહ વેા બદલઈ નાંબકાર,
વહાંસે વેા પેસે અલી જખગયા,
હુવા બિનપે કુરબાનવેા તીનબાર,
હુવે ઝીનત અફઝા જો રેહવાર પર,
કીયા સખ ફરીશતોં નેં હીમલા વહાં,
પરીથી હરએક સીમત લાશોં પેલાશ,
જો લી શાહે મરદાને પ્રીર ઝુલાફીફાર,
અલીસે જો દમભર લડાઈ હુધ,
હઝે શેરે ખુદાયે શુભ અત હેયે,
લડાઈકા કયુંકર હો મુંજસે બયાં,
હુધ શામ ઔર જખકે સુરજ છીપા,
ખુલાએ મકાતીલને સખ જંગ જુ,
મેં હયરાંન હું યે મુસીબતહે કયા,
ફરીશતાહે યાજી નહે વેા નવજવાં,
અજ બુખ નસી હો ફરીશબા અગર,

તો કુદ્દાર સખઆએ જોનેસે તંગ
સુનાં સીબતોયેહે કે ધાવા કરે.
હર એક સીમતસે શેહપે નરગા કીયા.
હર એકકી તરફ તીર ચલને લગે.
કેાઈ ગુરઝસે દે રહાથા ગુઝંદ.
વહીં ખીંચલી મયાંનસે ઝુલ ફીકાર.
અલીને કીયા મીસલે દરીયા ખરેશ.
કે થરરાગએ જોસસે અરઝો સમા.
ઝમીં આસમાંકો હુવા ઝલઝલા.
કેાઈ નીંમ ખીસમીલ કેાઈ જાંબલખ.
બનાંથા જો કનહોરમેં ધાતકા.
ગીરે ઔરતોં કે સીકમસે હમલ.
બહાઈમ પહાડોંમે ધખરાગએ,
ની હાયતહી બે ચેનવોહો ગયા.
ઉઠા અસતબલસે વેામું મોડકર.
તો કુદ્દારકો ફીર પયદા હુધ.
વહીં ઉસકો દુલ દુલનેં ઝખમીં કીયા.
મરાહી ગીરા ખીન કીયે મુસે ખાત.
ગએ સખ જહનનમકો બારાઝહાર.
કદમ ચુમકર ગીરદનેં લગા.
કીયા અપનેં ઉપર અલીકો સવાર.
ગીરે બરકકી તરહે કુદ્દાર પર.
કે હસતીસે કુદ્દાર હોં બેનશાં.
અજલ કરતીથી કાપ્રી રોકી તલાશ.
કીયે કતઆ એક દમમે સર એક હઝાર.
તો સખ કાપ્રી રોકી સફાઈ હુધ,
નહીં લડાઈ કયામતહે યે.
કે હે લાલ ખામેં કી યાંપર ઝખાં.
તો વાપીસગએ વાંસે વેા બેહયા.
વઝીરેસે અપને યે કી ગુફતગુ.
લડાઈહે કયસી યે આફત હે કયા.
લલાઈતની ધનસાંચે તાકત કહાં.
કે તનહાં કીયા મુલક ઝેરો ઝખર.

ખતાવોતો મકતુલ કીતને હુવે,
કહાતખ વઝીરોને અય શેહર ચાર,
હુવે કતલ છે લાખતો પેહલવાં,
કીયાથા ગુઝારીશ ને અય ખાદશાહ,
કીયાથા ઉસી વકત મેને ખ્યાં,
રૂવા તેરા ગુસસા મેરે હાલ પર,
હુવા મેરી ખાતોસે જખતુ મલુલ,
ઉસે કેહેતે હઝૈં સખ અલી સુરતુઝા,
મોહમમદકે ઘરમે હે ચે પેહલવાં,
હઝૈં બેકાર સખ તીરો તેગો તખર,
નમાનાં હમારાં કહા તુને શાહ,
વો મયકદ તેરા મોતમીદહે કહાં,
સુકાખીલ કર ઉસકો અલીકે ઝરા,
ગએ ભુલ મયકદકી ખાતો પે ચું,
કહાતખ લકાતીલને કરકે ગોર,
મગર ખેર ને કુછ હુવા સો હુવા,
કહો ઉસસે જાકરકે અયને કઝાત,
ફકત હમતો લા એથે અદહમકા સર,
હુવા હમસે ને કુછકે રોઝે મુસાફ,
કહા તખ વઝીરોરે અય નેકનામ,
ઈઘરકાતો અહવાલ ઈસ તોરથા,

અહવાલે હઝરતે અલી.

અલીકો કઈ દીન ને લડત હુવે,
ખ જુઝ હર કોઈ વાં યગાનાં નથા,
જહાં પર લડાઈકા સામાનથા,
ખડાથા વો લનહા ખીયાખાંનમેં,
કહું કયા મેં ઉસ શેરકા માજરા,
શખોરોઝથા જંગમેં બે હીરાસ,
હુઈ સુખહ સાદીક ઉઠા સખ હીખખ,
ઊઠે સરખસર લોગ સોતેહુવે,
હરઝ શાલને વાં તયમમુમ કીયા,
કીયા યાદફીર ઈઝદે પાકકો,
મેંફી આખરૂપર તુ રખનાં નીગાહ,
હુઝરે ખુદાકરકે ચે ઈલતીખ,
હુવાફીર શીતાખાં વોહલહુલ સવાર,

કહોતો કે કીતનીં હઝૈં ઝખમી પડે.
નથા આજફી જંગમેં કુછ શુમાર.
હઝૈં ઝખમી કઈ લખ બેશકવહાં.
ઝરા લીનફી ઊસપે તુને નીગાહ.
કે દુશમનહે તેરા કોઈ બે શુમાં.
ખદીફી નઝર ડાલી આમાલપર.
ને લડતા નહીં દીનકર અખપુખુલ.
કોઈ ઉસસે જાં ખરહો સુમફીનહે કયા.
કીથે હઝૈં બોહોત કતલ ઈસને જવાં.
અલીપર ન હોગા કોઈ કારગર.
કીયા હાય હમ સખકો આખીરનખાહ.
ખડાં ઝોર આવુર ખડા પેહલવાં.
કે વો લીતો પાએ ખુશીકા મઝા.
ન સમઝે ઝમાનેકા ખુખો ઝખુ.
નથા મુજકો માલુમ થે બુલમોંઝેર.
કીસીતરહ વાપીસલીવો જથેગા.
તુદે શેહરકો અખ હમારે નજાત.
કીથે કતલ તુને તો લાખો ખશર.
ખરાઅ ખુદા કરતુ ઉસકો મોઆફ.
કહેંગે તેરા સુખહ ઉસસે પયામ.
સુનોં ઉસતરફકાલી તુમ માજરા.

તો ઝખર ઊનકે તનપર કઈ સો લગે.
મયમસર વહાં આખો દાનાં નથા
હઝારોહી લાખોંકા ધમસાનથા.
અકેલાવો લડતાથા મંયદાંનમેં.
કીસીકા ઉસે ખોફ ઝોર ડર નથા.
નહોતાથા હરગીઝ કલી વો ઉદાસ.
નીકલ આયા પરદે સે ફીર આફતાખ.
દરખંતા પે લી જાનવર બોલે ઊઠે.
દુગાનાં કીયા સુખહ કા તખ અદા.
કે ઉસકાહી હે આસરા ખાકકો.
તેરાહી લરોસાહે શામે પુગાહ.
ઉઠા જંગકો ફીર વો શેરે ખુદા.
પહન ઝરાહ ખીંચકર બુલફીકાર.

કુદાકર વો ઘોડે કે એક આનમેં,
લઈ નોંકે જીસદમ નઝર ચે પડા,
લગે કેહનેં ખાહમ પશેમાંહઐં હમ,
કીસી તરહકી ઉસકો દેહશત નહી,
ફીર ઉન સખનેં અફસરસે બંકરકહા,
કહોતો કરેં ઉસસે ચે ઇલતીબ,
ખોહોત પેશકશ કરકે લાલો ગુહર,
ઉસ અફસરનેં સુતકર દીયા ચે જવાબ,
બહર તોર દીલ જીધ ઉસકી કરો,
ચે ઝગડા કીસી તરહ યાંસે મીટે,
ગએ સુનકે સારે અમીરો વઝીર,
પીગીરા કરો જો કે કેહતે હઐં હમ,
કે મયાકદ જો લાયાથા કાટ એકસર,
હુવે એક સરકે ઇવઝઅય જવાં,
હસેં અખનં બરખાદ યું કીજીયે,
ઝરો લાલ લીજે જો કુછ ચાહીયે,
ખતા અબ હથારી તુ કરદે મોઆફ,
ચે જબ હાલ શેરે ખુદાને સુનાં,
કે અય કાફીરાંને તુહુસત શઆર,
ન દરકારહે સુજકો લાલો ગુહર,
મેરી ખાતકો ગરોગે કુબુલ,
કરો શોકસે ખાદશાહી મુદામ,
જો મેરે કહેકો બબલાવ તુમ,
કહા સખનેં મીલકર કે કયાહે ખાત,
કહા શાહનેં તુમસેહે ચે સવાલ,
વો હઅ જીતનેં ખુતખાનેં ખાનદોરમેં,
ઉનેં અપનેં હાતોંસે તોડોગઝાર,
કેહો ખાંગ, સલવાત ફીરયાં સદા,
પછો દીલસે કલમા નખીકા મુદામ,
ઝખાં પર રખો અપનેં નારોં ખુદા,
હમારે તરીકે ચે ચલતે રહો,
નહીં હકકી રેહમતમે કુછ ગુફતઝ,
જો ઇસ મેરે કેહનેં કે લાવો ખમ,
જો મનઝુરહો તો કહો સાફ સાફ,
અગર માંનોં બેહતર તો ચુદો જવાબ,

મુકાબીલ હુવા જાકે મયદાંનમેં.
કે હઐં માઈલે જંગ શેરે ખુદા.
ખરાખો પરેશાનોં હયરાંહઐં હમ.
હમેં ઉશસે લઝનેં કી તાકત નહીં.
હે આમાદએ રઝમ શેરે ખુદા.
કરો અફવ અખતુમ હમારી ખતા.
ખુશામદ કરેં ઉસકી હમ સરખસર.
કે બેહતરહે તુમ જવયાંસે શીતાબ.
વો જીસતરહે રાઝીહો રાઝીકરો.
કીસી તરહ સરસે ચે આફતટવે.
કહા જાકે હયદરસે અય દસતગીર.
ઐર ઇસ બેહદપર આપખાઐં કસમ.
નથી ઇતીલીલા ઉસકોથા થા બે ખબર.
કઈ લાખ કતલ ઇસ જગેહ પેહલવાં.
નખીસે કહો સુલહકર લીજીયે.
બસ અબ ઘરકો તશરીફ લે જાઈયે.
નરખ દીલમે તુ હમસે કસદે મુઝાફ.
તો ઇનઝાલી મોંકો ચે પાસખદીયા.
કીયા તુમનેં કતલ અદહમેં નાંમદાર.
મેં જીતાન છોડુંગા તુમકો મગર.
નહોગે કીસી તરહસે તુમ મલુલ.
ગરઝ દોસતસે ઐરન દુશમનસેકામ.
હર એક તરહે આસુદગી પાવતુમ.
કે જીસખાતસે હો હમારી નજાત.
કરો લાતો ઉઝઝાકો તુમ પાએમાલ.
નરખખો ચુમ અબ સુલકે કનદોરમેં.
કરો ઉસજગેહ તુમ ખીનાં હકકાઘર.
ઇમામત કરેં યાં રસુલે ખુદા.
કહો ખાંગ સલવાત તુમ સુખહો શામ.
રહો લાતો ઉઝઝાસે હરદમ જુદા.
નમાઐં પછો ઐર રોઝે રખો.
કે કુરઆમેં આયાહે લાતકનતુ.
ઇસી વકત જાઉ વતનકો ચલા.
કે મેં ખુન અદહમકા કરદું મોઆફ.
નહીંતો ફીર ઇસ તેગસે હું હીસાબ,

યે મત જાનીયો મેં એકલાહું યાં,
એકલાહું ગરચે મેં ઇસ આંનમેં,
મગર હો મદદગાર મેરા ખુદા,
સુનાં જખકે કુફરનેં યે કલામ,
કોઈ લેકે નેઝાં ચલાંને લગા,
કીસી હાતમેં નંગી તલવારથી,
ઇસેજતા અખયાંસે જાનેં નહો,
યે કહેકર વો કુફર સખ એકબાર,
હુવા શોર ચારોં તરફ હશરકા,
તોફીર શા મરદાંને લી જલફીકાર,
કે ચલતી થી જસવકત તેગે દોસર,
કીયા મતકા દીનથા વો અય નેંકખું,
હુવા શાહકાં જખકે ઇસજા યે હાલ,
જખ એક નારા મારા ખહુકમેં જલીલ,
હુવે સુનકે બેહોશ સખ અનવર,
જહાતકકે યે બેહરોખર કોહસાર,
યે ઇસે દશતમેં જસકદર દેવ શીલ,
હુવે સુનકે બેહોશ સારે લઇ,
ઊઠે હઝલ આલમકે દીલ ખસ ઢઠક,
ઝનોં મરદકો ખોફયે છાગયા,
ખડે યે જો નઝદીક ચારોં પહાડ,
પડા શોર હર મુલક હર શેહર મેં,
યે સદમા હુવા જસકદર કોહથે,
કહા શેહકો સખ કાફીરોંને બગોર,
ફરીશતાહે યા યેહે અઝરીસમેં જીન,
યે દેહશત હુઈ મુલકે કનદોરમેં,

અઝમે જનાંબે રીસાલતમ આખ અઝમદીનાં મુનવ વરા.

યહાંકતો હાલ હાય ઇસતોરથા,
ચલે જખ મદીને સે હજરત રસુલ,
ખરાજે ખુદા જંગકો સખ ચલે,
અજખ તરહ લશકર ચલાદીનકા,
સહાબા ચલે ઇસતરેહ સરખર,
તોજ ખરીલબી અપને લશકરકોલે,
ચલે લેકે લશકર રસુલે ખુદા,
કીયા કુચપર કુચ હરરોઝો શખ,

કફંગા અલી ખુંકા દરીયા રવાં.
ખડાહું લડાઈ કે મયદાંનમેં.
ન તન હાઈ કા મુજકો ગમડે ઝરા.
હુવે જંગલ વાસતે તેઝ ગામ.
કોઈ ગુરખ સરપર ઉઠાનો ગસ.
યેહી ઉનકી આપસને ગુફતારથી.
યે બેહતરહે જો તુ ઇસે મારલો
હુવે હીમલા આવુર સુએ નામદાર.
ઉઠા મુલકે કનદોર મેં ઝલઝલા.
જુદા કરદીયે તનસે સર સો હઝાર.
તો પીતી થી દુશમનકા ખુનેં જીગર.
તનેં શાહપર ઝખમથે સાત સો.
કીયા દમમેં કુફર કો પાએમાલ.
સરે ખાકપર કાંપ ઉઠા રૂદે નીલ.
મકાં તીલકાલી ફટ ગયાથા જીગર.
ગીરે બસઝમીં પર વો સખ એકબાર.
જીગર બીનકે ફટકર હુવે ખીલ ખીલ.
ગઈ અકલ ઉનકી કહીસે કહીં.
ઝોર આઝે યે ચકકરમેં સાતોં ફલક.
મરેકીતનેં કીતનોંકો ગશ આ ગયા.
ઉનેં ઇસ તનઝલનેં ડાલા બીખાડ.
હુવા ખુશક પાની હર એક નેહરમેં.
બીખડ કર વહીં સખ ઝમીંપર ગીરે.
યે આદમ નહીં હે મગર હે ખુછઝોર.
દીખાયા હે હમકો કીયામતકા દીન.
ઉઠા ઝલઝલા શેહરે બનદોરમેં.

સુનાંતાહું અખ દુસરામાજરા.
કીયા જુમલા યારોં ને મરનાં કુખુલ.
કમર ખાંધ ઘોડોંબે સખ ચલ્લીયે.
જીગર કાંપ ઉઠા રૂમ ઝોર ચીનકા.
નીકલતાહે જસતરહ સે શેરે નર.
મદીનેં મેં આકર નખીસે મીલે.
સબી શેહર ઝોર મુલક મેં ગુલપડા.
નીકલ બાગે જંગલસે જીનનાંત સખ

પડી મુલકમેં હરતરફ ખલખલી,
 ચલા તે ઝવે લશકરે જંગળુ,
 ઊડી ગરદ વાંસે છીપા આફતાબ,
 ને તલવારકી આંચ આઈ નઝર,
 મલાયકકા આપસમેં થે કોલથા,
 ચલો ચલકે તુમસબ કદમ ખોસહો,
 ચે કેહકર ચલે સખફરીશતે શીતાબ,
 મલાયક ને આએ ખસદ એહતી શામ,
 કહા સખને ખીલકર ખસદ ઇલતીબ,
 કરે જંગ આગે તેરે ચાર ચુલ,
 કરો બકે તુમવાં લડાઈકો સર,
 સોઈસ વાસતે હમ સખ આએ ચહાં,
 સુની જખ મોહમમદ ને ચે દાસતાં,
 વુઝુ કરકે ઊસદમ ઝરૂએ ચકીં,
 હુઇ ચારો અસહાબકો ખસ ખુશી,
 કીયા કુચ લશકરને વાંશે શીતાબ,
 અલીકો ખોહોત ચાહતેથે રસુલ,
 ચલા લશકરે દીખો હોત તેઝગામ,
 જહાંતકકે થે લાતો ઉઝઝા તમામ,
 હુવા શોર સખ મુલકમેં જખજખ,
 ચલા જખકે લશકર ચસલ રોઝો શખ,
 વો દરીયાથા અઝખસ અમીકો દરાઝ,
 હુવે દેખ હયરાં રસુલે ખુદા,
 હે વકતે મદદ અખ સલાલેગાતુ,
 તુવોહે કે ઇઝઝત જીસે ચાહે દે,
 તુહે સારે મખલુકકા મેહરૂખાં,
 મુલયમાંનકો તખતે શાહી દીયા,
 દીયા મોજીઝા એસા દાઊદકો,
 દીયા ઇશક મુસુફકા ચાકુખકો,
 ફલકપર મસીહકો ખુલવા લીયા;
 વો ફતખા કીયા તુને શદદાદકા,
 ખનાઈથી દાવેશે ઊસને ઇરિમ,
 ખનીં પાય સદ સાલમેં થી જીનાં,
 તરે લેદકા હાલ ખુલતા નહીં,
 તુ કરતા હે સખપર ઇનાયત મુદામ,

ઝમીં ચારે દેહશશતકે હીલને લગી.
 ઊઠી ખાગ થોડો કી ઉસ સીમતકો.
 ગુમાંધા કે હે આસમાંપર સહાબ.
 ફરીશતોંકે જલને લગે સાફપર.
 કે અખ આ રહે હઐ રસુલે ખુદા.
 મોહમમદકી ચલકર મદદ સખ કરો.
 હુઝુરે નખીચેં હુવે ખાર યાખ.
 કીયા સખને આકર નખીકો સલામ.
 હમેં હુકમહે અય શકી ઊલ વરા.
 ખુદાકા હુવા હુકમચે અખ તુઝલ.
 અદાહે મેંરા દોસ્ત કુફદાર પર.
 ખુશી હોકે ફરમાવ અય મેહરૂખાં.
 કે હકને ફરીશતોં કો લેખચહાં.
 દુગાનાં પડા શુકરકા ખસવહીં.
 કે ફોજ આઈ ઇમદાદકો ગેખકી.
 ચલે કુચ દર કુચ હો તેઝો તાખ.
 ઇસી ફીકર મેં હર ઘડીચે મલુલ.
 ન આરામ દીનકો ન શખકો મકામ.
 હુવે ખાંગ સુનકર નખીકે ગુલામ.
 હુવે દુરખુત દીન રોશન હુવા.
 તો પોંહચે લખે નીલ વો સભકે સખ.
 ન ખેડા નકીશતી ન કોઈ જહાઝ.
 કે કીસતરહ હું પાર અય કીખરીયા.
 હમેં વારસે પાર ડાલેગાતુ.
 તુ વોહે કે ઝીલલત જીસે ચાહેદે.
 ખચાઈથી માંહીસે ચુતુસકી જાં.
 સરે તુર મુસાકો ખુલવા લીયા.
 કે ચુટ કી મેં ફાલાદખી મોંમહો.
 દીયા શુકર ઓર સખ અઈયુખકો.
 ઓર આદમકી રેહમતસે ખખશીખતા.
 કે હુકમ ઊસકા અઝ શરક તા ગરખથા.
 નહીં પાઈ રાહત મગર એકદમ.
 મગર દેખનેંકી ન પાઈ અમાં.
 ફીરૂં ગો ભટક તા કહીંકા કહીં.
 હઐ સખ ફલપર તેરે મોંકુફ કામ.

તુ અપને કરમસે મેરે હાલપર,
મદદકર મેરી અયમેરે દાદગર,
સુનાં જબ ખુદાનેં નગીકા કલામ,
યે દરીયા ને ઝખખા રહે રૂંદે નીલ,
કરો બે તકલલુફ ઊંચુર ઇસસે તુમ,
તસલલીસે હોખવ દરીયાકે પાર,
યે સુનકર નખીને પયામે ખુદા,
ખુદાકા મુજેહ હુકમ અખચું હુવા,
યે સખ સુનકે પયગામે રખબે જલીલ,
મોહમમદકા લશકર ને તઈયારથા,
ને દરીયા ઊતર કર વહાંસે પારથા,
ને દેખાતો તન હાડે શેરે ખુદા,
ખહા ખુનહે કુચા ખાઝારમેં,
મુકાબીલહઅં કુફરાર ઉફર બેશુમાર,
તનેં મુરતુઝા પર બોહોત ઝશમથે,
કરૂં ઉનકે દુલદુલકા કશામે ખયાં,
ને દેખા નખીનેં યે એહવાલે શાહ,
અજબહે ખહાદુર દીલાવર દીલેર,
પરેશાં હુવાતખવો લશકર તમામ,
ખુદાકા કસમથા અલીપર મગર,
કે ઇનનેં મેં જીખરીલ આએ વહીં,
કહાહો મુખારીક શહે ઝુલફીકાર,
યે જબ કેહચુકે જીખરબલે અમીં,
લગે કેહનેં દુલદુલસે હેદર પુકાર,
યે સુનકર ને દુલદુલ ઉઝા એકબાર,
તસદદુક હુવા ઓર ગીરા પાઉંપર,
ઉતરકર શીતાબીસે શેરે ખુદા,
ખગલગીર હોકર અલી ઓર નખી,
મીલે ફીર અખુખકર સે મુરતુઝા,
મીલે આકે ઉસમાન સે ફીર અલી,
ફીર આએ ઇમામેં હુસેનાં હસન,
મીલે સારે ફરઝંદ ઓર આશનાં,
નખીનેં વહીં અપનાં જીખખા ઉતાર,
મેં દેતાહું તુમકે ને યે પેરહન,
સરાપા થા ઝખમીં અલીકા બદન,

નઝરકર તરહહુમકી અયદાદગર.
તુ રેહમત સે બેઝા ને પાર કર.
ઊંસી વક્ત લેજો દુરદો સામલ.
કે ઇસ શેહરકે ગરદહે મીલમીલ.
નતરહોંગે લશકરકે ઘોડોંકે સુમ.
નડુબેગા લશકર તેરા ઝીનહાર.
કહા અપનેં લશકર સે યે ખરમલા.
સલામત ઊતાડગા લશકર તેરા.
ગયા મુખ ઊસદમ વહીં રૂંદે નીલ.
બસ એક આંનમેં દારસે પારથા.
તો કનદોરમેં બકે દાખીલ હુવે,
મગર કપીરાંહોડે ગરમેં વગા.
બોહોત શેરો ગોગાહે કુફરારમેં.
અકેલા ઇધર હેદરે નામદાર.
હુધ સુરખ પોશાકલી ખુનસે.
લગેબે બોહોત ઝખમ તીરો સીનાં.
તો ફીર મુસપુરાકર ઉઠાઇ નીગાહ.
કીયા કતલ કુફરારકો ઘેર ઘેર.
લગે કેહનેં આપસમેં સખ ખાસો આમ.
કહાં લાખોં ઇનસાં કહાં એક બશર.
રખી શેહકે કદમેંપે અપનીં જખીં.
કે આ પોંહવે અહમદ બસદ ઇફતીઆર.
હુવે શાદો ખુરરમ બોહોત શાહેદીં.
કે આ પોંહવે ઇસખ રસુલે કીબાર.
લગાહોનેં આકર નખીપર નીસાર.
લગા ચુમનેં વો કદમ થામકર.
મોહમમદકે કદમેંપર આકરગીરાં.
મલાર્કાહુવે ઓર બોહોતકી ખુશી.
ઉમર કોલીના ફીર ગલેસે લગા.
ગરઝં સખનેં મીલકર બોહોતકી ખુશી.
લગે ચુમનેં પાએ શાહે ઝમન.
વેઇન સખકો દીન હોગયા દદકા.
અલીકો દીયા ઓર કહા અય સવાર.
કરો ઇસકો ફેરન લીખાસે બદન.
મગર જબ મીલા તન સેવો પેરહન.

વો સખ ઝખમ જોથે હઝારોં હઝાર,
 હુવા શીકઝે આઇનાં સારા ખદન,
 મગર કાફીરોંકે ચેહી ફીકરથી,
 નથી કોઇ કીશતી લખે રૂદે નીલ,
 લગા કેહને બિનપર કોઇ ખદઝખાં,
 અલી ઓર મોહમમદ હઝે ભાઇ ખહમ,
 મકાતીલસે બકર કીસીને કહા,
 સુનાં જખ મકાતીલને ઉસનાંમકો,
 શીતાબી ખુલાકર કહા ફેજકો,
 ન છોડું કીસીરાસે છતા ઉસે,
 પકડ કર સઝાદો શીતાબીસે તુમ,
 ચલી ફેજત ચાર હોકર શીતાબ,
 બિઝા શોર કાંપે ઝમીનેા ઝમાં,
 ચઢાફીર મકાતીલ કમર ખાંધકર,
 મકાતીલને હઝરતસે ફીરચું કહા,
 કફંગા તુજેહ કતલમે બે દરેગ,
 મેરે દામમે આકે તુ ફસગયા,
 નખીને સુનાં જખયે ઉસકાં કલામ,
 તેરી ઝાત જખભારો કહહારહે,
 તુ કર અપની રેહસતસે મુજપર નઝર,
 ચે આઇ નીદાગેખસે અચ રસુલ,
 નરક ફીકર કુછ ઇસકી અચરહ અનાંમ,
 તુ કર શોકસેજંગ અચ નાંમદાર,
 તેરી ફતહહે અચ રસુલે કરીમ,
 અખુખકર સીદદીક આમમપનાંહ,
 ઉમર ઇબને ખતતાબ આલી જનાંખ,
 ખુદા હોસત ઉસમાન ફરફખ સીવર,
 અલીએ જવાંમરદ આલી માકામ,
 પયમખરને લોગોંસે જખને અઝમે વગા,
 ચે સુનકર કીયા સખને અઝમે વગાં,
 લગે જંગકરને રહાખા તમામ,
 ઉઠા શોર હર સીમત ગોગાહુવા,
 લગે નેંઝઓ ગુરઝ ચલને તમામ,
 ન સુદ ખુધ રહી આપને બેગાનેંકી,
 હુઈ ગરદ ચારોં તરફસે અયાં,

ઉસી વકત અછછે હુવે અકબાર.
 મહકતાયા મીસલે ગુલે યાસમન.
 કે ચે ફેજ આઇ કહાંસે અલી.
 હુઇ બાંનકે અનેંકી ફી કયા સખીલ.
 મોહમમદકા લશકર હે આયા યહાં.
 કીસી ખાતકા ચે નહીં રખતે ગમ.
 કે આપોંહચે અખખાતી મુલ અમખીયા.
 તો કાફીર લગાદેનેં દુશનાંમકો.
 કીસી રાહસે ઉસકો બનેં નદોં,
 બોહોત દીનસે થી બુસતબુચે મુજેહ.
 કે ચે નાંમ દુનયાં સે હોબએ ગુમ.
 છુપા ગરદસે ચરખમે આફતાબ.
 લગે કેહને અફલાક લી અલઅમાં.
 થી એક હાતમે તેગ એકનેં સીપર.
 મે કખસે હું પયાસાતેરે ખુનકા.
 કે હે તીશનએ ખુતેરી મેરીતેગ.
 કરં કતલ તુજકો કહાં બએગા.
 રૂઆકી કે અચદાવરે ખાસો આમ.
 દીખાતાહે ઓર અપનાં પેશે નખી.
 પરેશા હું મેં લેતુ મેરી ખખર.
 કીયા મેં ને કેહનાં તેરા સખકુખુલ.
 કે ઇંસ જખમે ફતહહે તેરે નામ.
 લડે મુરતુઝા ઓર સખ તેરે ચાર.
 નહો તેરે અસ હાબકે ખોટો ખીમ.
 કરે ફેજે દુશમનકો ચકસર તખાહ.
 કરેં કતલકફશરકો ચકસર તખાહ.
 કરેં ફેજે આદાકો ઝેરો ઝખર.
 ન છોડેગે દુનયાંને દુશમનકા નાંમ.
 પએજંગ આયા હે હુમકમે ખુદા.
 સવારોનેં ઘોડોંકા દોડા દીયા.
 નથી તેગ કોઈ મીઆને નયામ.
 પડા ખોફ ઓર ઉનમે એક ઝલઝલા.
 લગા હો નેં કુફશરકા કતલેઆમ.
 ન કાસીદકી વાં ઓર નપરવાનેંકી.
 છુપા આફયાબ ઓર હુધરાતવાં.

અબુબકરને લેકે ગુરજે ગીરાં,
 થે હઝરતે ઊમર એક તરફ ખીંચે તેગ,
 ઓર એક સીમત ઊસમાન ફરફાસીયર,
 ઓર એક સીમતકી શાહેમરદાંને જંગ,
 પડે ફેજમે જખહુસેનો હસન,
 મોહમમદ હનીફ ઓર અકબર અલી,
 થે શેરે ખુદાકે અઠારા પીસર,
 ઇધર ઓર ઊધર પડગઈ ખલખલી,
 ગીરી લાશપર લાશ મયદાનમે,
 ઝમીપર હુવે અસપે તુરકી દવાં,
 ચલી તેગ અચસીકે દીન છુપ ગયા,
 હુવે દોનો લશકર ઇધર ઓર ઊધર,
 બોહોત ફીકરકર ઓર બોહોત ગોરકર,
 હુવા જખ બોહોત ઊસકો બોહોતીરાસ,
 લગા ફેહને અપને વઝીરોં સેયું,
 હે ઘેરા હમે અચસે જનલલનેં,
 કીસીકા ડરથા ન અનદેશાથા,
 બરાઅ અલીયાંસે મયફદર ગયા,
 નથા મુજકો માલુમઈનકા ચલન,
 અલીસારે લશકર મેં હે પેહલવાં,
 ચે લાઝીમહે તુમકો રહો ઘાતમેં,
 અલીકો કરો કતલ જાકર શીતાબ,
 વઝીરોં નેં સુનકર કીયાયે કલામ,
 તેરા લશકરો ફેજ બેહાર હે,
 અગર લાખહોં ઝરરખતેગો તબર,
 મગર તુમ કરો ખાત મેંરી કબુલ,
 અબી ઊસસે જાકર કરો ઇલતીજ,
 કરો અપની દુખતરે સીમખર,
 ચેતસમઝો મુઈ દુખતરે સીમખર,
 ચે સામાન સખલેકે અચ શેહર ચાર,
 કરો નઝર હીરા જવાહીર તમામ,
 દીલ આપકું નઈસ ખાતસે કર મલુમ,
 ચેહી ખાત બેહતરહે અચનાંમવર,
 ચે છતનાં અરખકાહે લશકર તમામ,
 હુઈ ચે વઝીરોંકી તજવીઝ જખ,

હઝરોં કીચે કતલ વાંખે ગુમાં.
 બરસનેં લગા ખુન ફીર બે દરેગ,
 લગે કતલ કરનેં ઇધર ઓર ઊધર.
 લઈ હોમએ ઝીનદગાનીસે તંગ.
 બરા લાશે ખુદશરશે સારારન.
 મચાતે થે લશકરમેં એક ખલખલી.
 વો કરતે લશકરકો ઝેરો ઝખર.
 પડી ફેજે દુશમનમેં હલચલ બડી.
 મજાવ અકામત નથી જાનમેં.
 અપીકી તરેહ કોઈ કબહે જવાં.
 બફેજે ઉદુ કોસે રેહમત બજા.
 બચા લોટકર વો મકાતીલજે ધર.
 કહ દીલમેં અખ હાય જાઊ કીધર.
 ખુલાએ અમીર ઓર વઝીર અપને પાસ.
 હુવે કચસે ચે નવાકીયા તે ઝખું.
 કીયા હમકો બરમાદ તકતાલનેં.
 ચકાયક ચે હમપર પડી કયાબલા.
 ઊતારા વહાં જાકે સર ઓરકા.
 અલીકી તરેહ કોઈ કબહે જવાં.
 અલીકી તરેહ કોઈ કબહે જવાં.
 પકડ લાવ ઊસે આ જહી રાતમેં.
 અલાનેં કીયા મેંરા ખાના ખરાખ.
 કે અચ શાહ હે સખત મુશકીલ ચે કામ.
 અલી હાત આએ ચે દુશવા રહે.
 અલી પર નઝીનહાર હો કારગર.
 કે વો જોહે જાનમેં મોહમમદ રસુલ.
 બોહોત ઊશકી તાઝીમલા ઓખજા.
 તુમેં ઇસસે લાઝી હેહીંહે ઊંદુલ.
 કરો સાથ ડોલીકે લાલો ગુહર.
 તુ કર શેરે મરદાંકે સરપર નીસાર.
 અલી ઓર મોહમમદ કે હો તુમ ગુલામ
 કે તા તેરા કેહનાં કરેં સખ કુબુલ.
 કીસીકા નકુછ બોહો અનદેશાકર.
 કરે આપસે તુજકો સલામ.
 રઝામંદ સુનકર હુવા શાહ તબ.

હુઈ શેહરકે મરહો અનકો ખુશી, કે ઇસ ખાતસે યાંકી આફતટલી.
 ન બેકે થે ખુશહોકે ઉસદમ ઉધર, કે ઇતનેમે કાસીદનેહી થે ખબર.
 ખશાં આજકી જંગકા કયા કરું, કે દસલાખ કાફીર હુવે સર નગું.
 થે સુનકર હુવે ગુમ મકાતીલકે હોશ, હુવા મીસલે તસવીર કાફીર ખમોશ.
 થે દેખા તો દોડે વઝીરો ગુલામ, અમીસે ઉઠાકર લીયા ઉસકો થામ.
 કોઇ દસતોપા ઉસકે મલકે મલને લગા, કોઇ લેકે પંખેકો ઝલને લગા.
 સીવા ઉસકે છીડકા કીસીને ગુલામ, તખ આઇ બદનમે ઝરા ઉસકે તાખ.
 હુવાં હોશમે જસધરી બાદશાહ, લગાકરને હરએક તરફકો નીગાહ.
 થે ધબરાકે તેહને લગા કયા હુવા, મુજેહ કોઇ થામેં મેંરા જગયા.
 દીગરગુહે ઇસવકત હાલત મેરી, બીગડ તીહે અઝબસતખીઅતમેરી.
 અરે કીસ તરેહકાથે તુફાનહે, ઇસીફીકરમેં જાન હેરાન હે.
 ગયા માલ સખ ઓર ગઈ ફોજસખ, સીતમહે સીતમહે ગઝબહે ગઝબ.
 કહા સખ વઝીરો નેં અયદાદગર, હુવા જો હુવા આજ કુછ ગમન કર.
 સહરકો ઇજાઝત જો પાઝોં હમ, સભી લે કે રોલેકો જાઝોં હમ.
 બોહોત મીનનતોં સે બોહોત ગોરસે, કરોં રઝામંદ હર તોરસે.

ય હાંસે એહવાલ રસુલે ખુદાકાહે.

ઊધરકા તો એહવાલ ઇસતોરથા, ઇધરકા તો એહવાલ ઇસનો માજરા.
 નખીને કહા અય શહે ઝલફી કાર, કરો અપને લશકરકા ચકસર શુમાર.
 કહા આકે કાસીદને થે મોતેખર, સુનાઊ શહીદોંકી તુમકા ખબર.
 કે ઇસરાત હમને કીયાહે શુમાર, શહાદત કો પોંહયે જવાં દસ હઝાર.
 સીવા ઇસકે લશકરમેં સભ ખેરહે. સહર હય હઅં ઓર જંગકી સેરહે.
 ગએ સીજદે હેય દે નામદાર, કહા શુકર અય પાક પરવર દીગાર.
 ગઈ રાત હરફે તીકાયા તમેં, સહરહો ગઈ ખાતકી ખાતકી ખાતમેં.
 નમાઝે ઝહર સખનેં ઉઠકર પડી, ચલે જંગ કો ફીર નખી ઓર અલી.
 ઊધરસે લીયે એક ડોલા કહાર, ચલે કરકે હુખતરકો ઊસમેં સવાર;
 વો લાલો જવાહીર વો માલો મનાંલ, વો કીનખાખો અતલસવઝર બફત શાલ.
 હઝારોં શુતર અશરફીસે ભરે, અબાયબ ગરાયબ સે છકડે લહે.
 લીયે દુરરો ગવહર બોહોત બે શુમાર, કે થે દુરરે મકનું હઝારોં હઝાર.
 લગાએ હુવે હાત અમીરોં વઝીર, ચલે સાથ ડોલકે બર નાવો પીર.
 પીયાદે સવાર ઓર છીટે બડે, ચકાયક સખ આકર નખીશે મીલે.
 ગરઝકાકે ડોલા જો રખખા વહાં, હુવે સખત હેરાંન પીરો જવાં.
 નખીને થે જળ પનકો આવાઝદી, કે અયફીકરએ કાફીરાંને શકી.
 કીયા શાહે અદહમકો તુમને શહીદ, હુઈ ઊસકો વાં જાકેજનનતમેં ઇદ.
 ચહા મીલકે સખ આએ હો કીસલીયે, થે ડોલા ચહાં લાએહો કીસલીયે.
 કીયા બાંધકર હાત સખનેં બયાં, કે ભેજ મકાતીલને હમકો ચહાં.

કહાકે નખીઓર અલીકો સલામ,
 કે હમકો ખાકી ન દીજે સજા,
 ચે હુખતર હે મેરી કનીઝક તેરી,
 ખજાનાં દીરહમ ઓર દીનારલે,
 તુજેહ લાલો ગવહર ને દરકારહ,
 સુનેહરી રૂપેહરી હે ખીલઅત યહાં,
 ખરાએ ખુદા અમ ન કરનાં ખરાખ,
 સુનાં જખયે એહવાલ ઉનકા તમામ,
 મકાતીલકા કેહનાંહે સુજકો કુખુલ,
 ચલો રાહ સીધી હે ઉલટી ખરાખ,
 મોહમમદનેં કરકે અલીસે સલાહ,
 વો લાલો ગોહર ઓર ખજાનાં બેથા,
 કહા શીરયે સખકામકરકે તમામ,
 કે લારે બહુ મેં ખુદાકા રસુલ,
 કરો કુફરકો તરક ઇસલામલો,
 ખુતોં કો નયુમોં જસીજદે કરો,
 ખુદાકો કહો વેહદહુલા શરીક,
 વો ખાલીક વો માંખુદ વો બે નીયાઝ,
 કરો તુમયકીં મેરી પેગમખરી,
 હેં ને કુછકે હુકમેં ખુદા ઓર રસુલ,
 કરો ખાત સખ મીલકે ઇમાનકી પડો,
 ઓર અમરે નવાહી ને નાંઝીલ હોવે,
 ચે સમઝા ચુકે જખકે સારા પયામ,
 કે તેરા કહા હમને સખકુછ કીયા,
 ઇહે માનલો તુમ ઇસીમેં હે ખેર,
 અગર તુમનેં ઇનકાર ઇસીમેં કીયા,
 સુનોં ગોશે દીલસે મેરી નેંક ખાત,
 કરોગે ને લશકરપે અપનેં ગુફર,
 ને ઇમાન લાનેં મેં હોગા દીરંગ,
 નછોડુગાજી તા કોઈ પેહલવાં,
 ચે ફરમાંન તેહરીર ફરમા દીયા,
 કીયા વકતે રૂખસતયે ઉનસે ખીતાબ,
 ગએ સખને આયેશે લેકર જવાબ,
 દીખાયા ઉસે નેકે ફરમાંનથા,
 ચે સુનકર મકાતીલ હુવા દીલકખાખ,

દીયાહે બોહોત આજેઝીસે પયામ,
 ખુદાકે લીયે બખશદીજે ખતા,
 હમેં શા રસેગી કનીઝક તેરી.
 વલેકીન તુ ઇસ શેહર કો છોડકે.
 મેરે પાસહર શેકા અમખારહે.
 પહન ઇસકો ઓર તેગશે દે અમાં.
 હમેં હે અઝાખ ઓર તુમેં હે સવાખ.
 તો બોલે મોહમમદ અલયહીસ સલામ.
 વલે ખાત એક મેરી કરતુ કુખુલ.
 ઇસીખાતમેં પાવગે તુમ સવાખ.
 હસનકા કીયા સીમખરસે નીકાહ.
 વો તકસીમ એક કો કર દીયા.
 પયમખરનેં પેગામખરસે પયામ.
 કરો તુમ ખુદાકી ઇતાઅત કુખુલ.
 ન અખ લાલો ઉઝઝા કાતુમનાં મલો.
 ગરઝ ખુત પરસતીસે તોખા કરો.
 કીસીકો ન બનેં તુમ ઉસકા શરીક.
 ઉસીકા હે રોઝા ઉસીકી નમાઝ.
 અગર અપની મનઝુરહે બેહતરી.
 વુહી દીન આમીં કરોં તુમ કુખુલ.
 પડો દીલસે આયાત કુર આનકી.
 બનેં મોંતે કઠ દીલસે એક એક કે.
 કીયા કેહનાં આખીર કોઇ તનાં પયામ.
 વલે માંન અખતુ હમારા કહા.
 વગરનાં દીખાઝેંગે હમઆકે સેર.
 તો અખખોગે ઇનકારકા તુમ મઝા.
 લગાઓ તુમ ઇસલાતો ઉઝઝાકો લાત.
 કઝગા મેં તલવાર સે ચુર ચુર.
 તોફીર તેગહે ઓર મયદાનેં જંગ.
 કઝં શેહર બનહોરમેં ખુરવાં.
 તો હઝરતનેં ઉનસખ કો રૂખસત કીયા.
 કે ફીલફોહ દો ઇસકા લાકર જવાખ.
 બોહોત ઉસકો સુનકર હુવા ઇઝતીરાખ.
 સુનાંયા ઉસે નેકે ફરમાંનથા.
 ખડાતેશ ખાનેં લગા પેચોતાખ.

ખુલાએ વઝીર ઓર અમીર ઓરચાર,
 કે લશકર મેંરા જલદ તઇઆરહો,
 સુનાં જબકે યે હુકમતો બે દરંગ,
 ઝમીસે ઉડી ગીરહતા આસમાં,
 વો ફોજે લઈનાં ખુદાકી પનાંહ,
 ઇશ્વર સે બી લશકર નખીકા બડા,
 લગે કાંપને ચખઝમીં આસમાં,
 લગે છુટને ગુરઝો તીરો તુફંગ,
 પડી ખલખલી મુલકે કનહોરમેં,
 ચમકને લગી ગરદમેં તેગ તંઝ,
 બડે પેહલવાનાંને શમશીરઝન,
 યે થી હયખતે લશકરે શાહે દીં,
 બડે શાહે મરદાને દુલદુલ સવાર,
 સહાબા જહાંતક યે છાટે બટે,
 લગા સરપે સર ગરનેં હર ગામપર,
 હુઈ ઇસકદર જંગમે જસતો ખેઝ,
 બહાઈસિકદર દશતમેં ખુને નાંખ,
 હુવા ગરમ હંગામએ કારઝાર,
 બે શેરે ખુદાકી ચલી ઝુલફીકાર,
 ચલી ઝુલફીકાર એસી કુફ્ફાર પર,
 ગીરે હોંકે યું ખસતા વો નાં બકાર,
 હુઈ મારકી હરતરફ ધુમધામ,
 કહું કયા અજબ તરહકી જંગથી,
 કહાંતક કહું મેં યે કીસસાહે દુર,
 વો કેહનેં કેા દીનથા મગર દીન નથા,
 બહાઈમ ઝમીપર લગે હાંપનેં,
 રહી દેરતક ખુબ જંગગો વગા,
 પ્રીર આખીર મકાતીલને પાઈ શકશત,
 વો સખફોજ ઉસકી ગીરેઝાં હુઈ,
 પુકારા મકાતીલ યે અનબમેં કાર,
 તુ કરતાહે બહુ મેંરી પ્રખબર,
 લડાઈ હમે એસી આતી નહીં,
 યે જીતને હઐં સારે અરબ રૂમ,
 યે સુન સુનકે ખાતે અલીએ વલી,
 તુ કાફીર હે મુશરી કહે ગુમરાહ હે,

કીયા ઉસનેં હરએક સે આ શકાર.
 મોહધયા અલી ફોજે જરારહો.
 બખનેં લગે લશકરી કોસેજંગ.
 શખે તીરાપર રોઝાથા ગુમાં.
 થી કાલી બલા યાકે અખરે સીયાહ.
 અયા નારા અલલાહુ અકબર કાથા.
 પુકારે મલક અલ અમાં અલઅમાં.
 હુવે દેખકર દંગ ઝંગો ફીરંગ.
 બરસનેં લગા ખુન બનહોર મેં
 વયાં અખરમેં બરકથી શોલારેઝ.
 હુવે હરતરફ બકે વો સફ શીકન.
 લગા કાંપને મુલકતા રૂમોં ચીં.
 અલીકે પીસર સખથે ઓર ચાર ચાર.
 ઉદુપર વો એક બારણી બા પડે.
 શો જંગલહુવા ખુન સે તરબતર.
 કે મયદાં બનાં અરસએ રીસતે ખેઝ.
 કે ઝોહરે દીલે દોકે યે આબઆબ.
 ગીરી લાશપર લાશવાં બે શુમાર.
 કીયા તીન સો ગામતક ઉસને વાર.
 કે સરવારે લાખોં ને હર ગામ પર.
 કે એક એક તનકે યે ટુકડે હઝાર.
 લડે અયસે અસહબે હઝરત તમામ.
 જીસે દેખકર અકલ બી દંગથી.
 કીયા સારે કુફ્ફાર કો ચુર ચુર.
 અગર થાલી વો દીન તો થા હશરકા.
 મલાયક ફલક પર લગે કાંપનેં.
 ખુદાકે ભરોસે થા શેરે ખુદા.
 ન કુછ કર સકા જંગકા બનહોબસત.
 હીરાસાં હુઈ ઓર પરે શાં હુઈ.
 કે અય સાહીબે સેહર દુલદુલ સવાર.
 લડેં કયા તેરે સાંમને યે બશર.
 કે બહુસે કુછ પેશ બાતી નહીં.
 મચાતે હઐં હરસીમત બહુસે ધુમ.
 મકાતીલ સે ખોલેકે સુન અય શકી.
 યે બહુ નહીં ફઝલે અલલાહહે.

ખુદાકે લીયે કર ખુદાપર ચકી,
ચકી જાન દીલમેં ભલાઈ નહીં,
ખુદાએ જહાંકી કસમએ મુજેહ,
ભલાઈ અગર અપની મનઝુર હો,
નમાઝ ઓર રોઝેકા પાખંદહો,
જહાંમેં તુ કર ખાદશાહી મુદાંમ,
ખુદાકે ખુદાકે લીયા યાદકર,
યે સુનકર મકાતીલકો ભેશ આ ગયા,
ફરેખ ઇસકદર તુ નકર મેરે સાથ,
નરખ મુજસે ઊમમીદ કુછ ઝીનહાર,
અલીને જો, ગુરઝ દેખા અલમ,
પડી ઇસ સફાઈ સે વો ઝુલ્ફીકાર,
ખડા રેહ ગયા ઇસ તરેહ વો લઇન,
કહા ઊસકો તખ શાહને યુ પુકાર,
યે સુનતે હીલી ઉસને શમશીર તેઝ,
ન તેગ ઊસકી હઝરત અલીપર પડી,
હુવા પડતેહી તેગકે સરનશુ',
સીપા ઊસકી સખ અશકરેઝાં હુઈ,
નમાનાં ખુદા ઓર નખીકા કહા,
નખીને દીયા હુકમ અનસારકો,
સુનાં જખયે હુકમેં રસુલે અનાંમ,
કહું કીયા કીસકદર કુશતો ખુ',
હુઈ કતલ કુફરકી સખ સીપાહ,
સદાશીરતો દેને લગે મરદોઝન,
હમારી ખતા ખખશદો યા રસુલ,
ખુદાકે લીયે અખ ખતા ખખશદો,
કરો હમસે બ્રતદો કરમકી નીગાહ,
હમ અખદીન અપને સેખે ઝાર હઝે,
કીયાલાતો ઉઝઝાને હમકો ખરાખ,
કીયા દીને ઇસલામહમને કુબુલ,
ખતાઓ હમેં દીન અપનાં સખી,
હમ અખતકતો ગુમરાહનાં પાકથે,
હમેં કલમએ હક પઢાદીજીયે,
ખુદાસે કખી મુ'ન મોંઝં ગેહમ,
કીયાહે ખુતેને તખાહો ખરાખ,

ખસ અખકુફરકો છાડેદે અય લઇ.
કીસી તરહ તેરી રહાઈ નહીં.
ન છાડુગા કીસી તરહ જતા તુજેહ.
તો ઇમાન લાકુશર સે દુરહો.
રઝાએ ખુદાપર રઝામંદ હો.
કે તા આકે ખતમેં રહે નેક નામ.
ઓર ઇસલાતો ઉઝઝાકો ખરખાદકર.
કહા અય અલી તુહે દુશમન મેંરા.
નહીં આઝિંગા મેં કલી તેરે હાથ.
યે કેહકરે કીયા ગુરઝકા એકવાર.
કલમ કર દીયા તેગસે એક કલમ.
કે સાખુન સે જયહે નીકલે હે તાર.
લગા કુછસે કુછ કેહને વો ખદયકીન.
ઝરા હોશમેં આકે કર અપનાં વાર.
હુવા શાહે મરદાંનસે ગરમે તેઝ.
ઉસીકીથી તેગ ઓર ઊસીપર પડી.
ખહોજસમસે ઊસકે દરીયાએ ખુ'.
કદમ જખ ન ઠેરે ગુરેઝાં હુઈ.
જહનનમસે દાખીલ હુવા ખે હયા.
ખરાખર કરો કઅલકુફરકો.
ખઢે લેકે શમશીર ઝાઝા તમામ.
પધર કુછતો ખુ'થા ઊખેર કુશતો ખુ'.
હુઈ લાલા શુ' ખુનસે રઝમગાહ.
અમાનો અમાં યા રસુલે ઝમન.
કીયા દીન હમનેં તુમહારા કુબુલ.
ખરાએ ખુદા રેહમ હમપર કરો.
ખતાઓ હમેં અપને મઝહબકીરાહ.
ઓર આનીંનસે અપને ખેઝાર હઝે.
દીખાઓ હમેં જલર રાહે સવાખ.
સીખાઓ હમેં હુકમેં હકયા રસુલ.
નહોગી ખતા હમસે શીર અખકલી.
ખખર દીજીએ મઝહખે પાકસે.
હમેં શીરકહે અખ છુડા દીજીયે.
અલીજકે ખુતખાને તોડેં ગેહમ.
દીયા લાતો ઊઝઝાને પેચો તાખ.

અખ ઉનસે બુરે પેશ હમ આં ઝૈગે,
 ખુદારા જહનનશે ખખશે ન જાત,
 ખુદાપાકહે વેહરહુ લા શરીક,
 હે મહબુબ ઉસકા રસુલે કરીમ,
 ખતાયા નખીસે કીયા સખકુબુલ,
 નખીને કીયા સખપે લુતફે કરમ,
 કીયા એક અમીરોમે સે ખાદશાહ,
 તુહે શેહર કનદોરકા શેહરયાર.
 કીસીકા તુજેહ ડર નહીં અખયહાં,
 શબોરોઝ તુમ યાદ ઉસીકી કરો કરો,
 જો ખુતખાનેં હઝૈ ઉનકો તુડવાવતુમ,
 ગરઝ ખુતકહે તોડ ડાલે તમામ,
 હુવે આકે ખુરદો કલાં મુકતદી,
 હુગાનાં કીયા સુકરકા તખ અદા,
 કે યરિખ ઉને કર ઇતાઅત નસીખ,
 હુયે સખસે ફખસત જનાંખે રસુલ,
 ઇલાહી મેરા તુજસે હે યે સલાહ,
 નખી ઝોર અસહાંખકા કર ગુલામ,
 ઇલાહી ખહકકે મોહમદ રસુલ,
 હુવા જંગ નાંમાં હુઆપર તમામ,
 જંગ હઝરતઅલીખમકાંમ ખીરૂલ અલમ ખીસમીલલા હીરરૈહમાં નીરરહીમ

અદાકર શુકર અયદીલ કીખરીયાકા,
 વુહી મઆખુહહે ખેશક સલોંકા,
 વુહી રૈહમત કુશાએ મુમીનાંહે,
 ઉમર ઉસમાનકી તો હે ખડી શાંન,
 સખખસે પનજતનકે કીખરીયાનેં,
 શરી અતકી તરીકતકી ખુદાનેં,
 યે હઝૈ મકસુદ દોનોં કીખરીયાઈ,
 યે દોનોં નસલે આદમહઝૈ ખીલાશક,
 યેહી મકસુદ ખેશક કુદસીયાં હઝૈ,
 કયામતમે ખીલાશક મોંમીનોંકી,
 હુઈ જખ ખતમ અહમદપર તુખુવત,
 મોહમદ પર ખુદાકા સર અયાંહે,
 કાસીકો કખઅલીસે હમસરીહે,
 યેહીહે લહમકા લેહમી નખીકા,

અલી તોડકર સખકો ફીકવાં ઝૈગે.
 કૈગે ન અખ કુદરકી કોઈ ખાત.
 નહીં દુસરા કોઈ ઉસકા શરીક.
 દીખાઈ હે ઉસસે રહે મુસતકીમ.
 સુનાં દીલસે હુકમે ખુદાએ રસુલ.
 કહા અખ ન હોગા તુમે કોઈ ગમ.
 કહા શેહર પર રખ કરમકી નીગાહ.
 તુજેહ રખખે આખાદ પરવરદીગાર.
 હે માલીક તેરા માલીકે દો જહાં.
 અઝાને કહો ઝોર નમાઝે પઢા.
 મસાલુદ જહાં તકહો ખનવાવતુમ.
 હુવા મસલુદોકા વહાં એહતીમામ.
 ઇમામતજ નાંખે મોહમમદને કી.
 શીર ઉનકે લીયે કી ખુદાસે હુઆ.
 કીયા મતમે મેરી શફાઅત નસીખ.
 કીયા હીજરને ઉનકે સખકો મલુલ.
 રખ અપની અમાંમે મુજેહમંહો સાલ.
 ઇતાઅત મેં ઉનકી મુજેહ રખમુદામ.
 હુઆઇસ ગુનેહગાર કી કર કુબુલ.
 મોહમમદ નખીપર દુરદો સલામ.
 કે હે ખાલીક વુહી અરઝો સમાકા.
 વુહી ગરદન કશોંકા સર કશોંકા.
 વુહી ખખશીનદએ પીરોજવાંહે.
 સનાંકર ઉનકી ઝોરહો જસે કુરખાંન.
 કીયા કવને નકો પયદા ખુદાનેં.
 ખુઝરગી દી ઉને રખખુલ ઉલાનેં.
 જનાંખે મુસતફા ઝોર મુરતુઝાઈ.
 યે દોનોં ફખરે આદમહઝૈ ખીલાશક.
 હકીકતમે યે સખકે કાંમરાં હઝૈ.
 શફાઅત યે કરૈગે મુજરીમોંકી.
 અતાકી હકને હેદરકે વીલાયત.
 અલી સખ મુસતફાકા રાઝદાંહે.
 અખીહે મુસતફાકા ઝોર વસીહે.
 યેહી દલલક વલી હોગા નખીકા.

હકીકતમે' ફરક ધનમે' નહીંહે, હરફ હો સહ હઝારાં અયમુહીબખો, મોહમમદ ઝોર અલી ઝોર ફાતેમાપર, ખુશી જીસસે શહીદે કરબલાહોં, અલી ખયરૂન નીંસાંહો જીસસે ખુશનુદ, યે તેરા ખાસ બનદાહે ઇલાહી, જો આહો નાંરે દોઝખસે અમાં તુમ, સુનોં યારો ઝરા તુમ જાનોં દીલસે, હદીસે મોંતેખરમે' હે યે મરકુમ, વલેકીન હે ઝખાને' ફારસીમે', વલેકીન જો ખુદાકા ફઝલ આહું, મદદ જો પજતનકી મુજ ઉપર હો,

આગાએ

સુનોં ઇસમોંજીએકા અબખયાંતુમ, કહે હે બાફરે તઈયાર યારો, લકાઈ કર ફરીતે ફતહ યે તખ, કીયા એક રોઝઆ જંગગલમે' ડેરા, મગરથા મોંસમે' ગરમાં નીહાયત, નઈસ જંગગલમે' યાં કોઈ કુંવાંથા, અલીકો પાસતખ અપને ખુલાકર, અખી તુમ આપ કવસર કે હો સાકી, ચઢો ઘોડે યે જંગગલકો રવાં હો, યે સુનકર મુસવૂશસે મુરતુઝાનેં, ખ મુજબ હુકમ હઝરત કે હો તઈયાર, ચલે જો શાહ આખીર હુકમ લેકર, ગએ જંગગલમે' જખ અસવારહો શાહ, ખડા એક ખેમાહે જંગગલમે' ભારી, ઝોર ઉસજંગગલમે' એક ખેમા ખડાહે, જો દેખા શાહે દીનેગોર કરકર, ખખી દસતારહે રસમે કુફરકી, ઝોર એકખુત અપને આગે ધરવો મકદુદ, ખખએ હક વો ખુતકો માનતાથા, યે દેખ અહવાલ શેરે ખુદાને, કહા કયા કુફર કરતાહે વો કાફીર, ઉસી ખાલીકકો યે સીજહા રવાંહ,

અલી ખેશક નખીકા જાંનશાંહે. પડો દીનરાત ખા સીદકો સફાહો. હસનપર ઝોર શહીદે કરબલાપર. ફીર ઉસસે રાઝી અહમદ મુજતખાહોં. નખીકા ઉનકે હકમે' હે યે ફરખુદ. સખ ઉમકી દરદે તુ ઉસદા કુશાઈ. પડો અય મોંમીનોં અઝદીલો જાં તુમ. કહું હું યે રીવાયત મેં અસલસે. લીખે ઇસમોંજીએ કો મોલહીરૂમ. કહું હું મેં ઝખાનેં દીનદવાંમે'. તો મેં યે મોંજીઆ કેહકર સુનાંકે. યે જખ તરતીખ નઝમે' મોંતેખર હો, દાસતાં.

અગર હો તાલીખે ખીલ ખેરયાં તુમ. કે એક દીન અહમદે મુખતાર યારો. મએ લશકર ચલે ધરકી તરફ જખ. ગરઝ શખકો હુફા ઉસજા ઝસેરા. હરએક પર તીશનખી સે થી કીયામત. તકાઝા પયાસકા હરએકકો વાંથા. લગે ફરમાને યે હઝરત પયમખર. નહીં લકરમે' પાની ખુદ ખાકી. ખખર લાઓ જહાં ચશમા રવાં હો. ખખ તસલીમ લ શેરે ખુદાનેં. મંગા ઘોડા હુવે ફીર જલદ અસવાર. સવારે અસપેઆ સાકીયે કવસર. તો કયા દેખે હઝીં ઉસજંગગલમે' નાંગાહ. કે જીસકો દેખ ફસતમ હોવે ખારી. મગર અઝ મરદમાં ખાખી પડા હે. થા ખેડા ખુઠા એક ખેમે'કે અનદર. કરે થા ડેરા અનદર ખુત પરસતી. ઉસે સીજહા કરે થા ખુદતર ખુદ. નવો કાફીર ખુદાકો જાનતાથા. કીયા નાંરા અલીએ મુરતુઝાનેં. ખુદાકા ખોફ કર અય મરદે ખાસીર. તુજેહ જીસનેં લઈ પયદા કીયાહે.

કમરસે અપને તુજકો ઉસ ખુદાને,
 શીતાબી ઉઠ અરેં મરદુદ ગનદે,
 યુસલમાંહો શીતામ અબ જાનોં દીલસે,
 ચેહી કેહકરકે ઉસ ખેમેં સે બાહર,
 પકડ કર હાત ફીર ઉસકા અલી શેર,
 જળ આયા રૂબરૂ વો મુસતફાકે,
 મોહમમદને કહા મત દેર કર અબ,
 કહા ઉનસે જોહઝોં હઝરત મેરે યાર,
 ઇધર ઉધરકે વો જંગલમેં સારે,
 વલેકીન સુનલે બેટા શાહ ખુશહાલ,
 ઓર એક ઓરનહે મેંરીયા પયંમબર,
 ઉમરકે ભી હઝોં સો સાલ ઉસકેં ગુઝરે,
 અગર હઝરત વો પેહલે હો મુસલમાં,
 કહેસે ઉસકે મેં યુખે નમોડું,
 ચે સુન ખુદકી ખાતેં શાહ બોલે,
 ગયા ચે સુનકે વો ઉસકો લે આયા,
 જો દેખી નાર વો હઝરતને ખુદી,
 કહા ઊંસનારકો યુ મુસતફાનેં,
 કે કર ઇસદીનેં હકકો તુ કુખુલ અબ,
 ખુદા ઉપર અગર ઇમાંન લાવે,
 કલા ખુદીયાંને સુન અય શાહ શાહાં,
 વલેકીન રખતીહું હાજત ચે સરવર,
 સુનોં હઝરતકે ઇસ જંગલકે અનદર,
 રહેસે અઝદહા ઉસ એક ઉપર મુકરર,
 વો દોનો દુશમનેં જાં આદમી હઝોં,
 નહીં જાતા કોઇ ઊસ ખોફસે વાં,
 જો તુમ ઊંસ આહસે યા શાહેઝીશાં,
 તો બેશક મેં અભી ઇમાંન લાઊં,
 ચે સુનકર મુસતફાને દોફતાંકો,
 કહા અબ કઝોંનહે તુમમેં સે ચારો;
 ચે સુનકર મુસતફાસે માલીક અશતર,
 અલે રૂખસત હુવે સારે પહલવાં,
 જોહ લશકરસેથી પેંતીસ વો મીલ,
 ગરઝ ઉસ આહપર જબ માલીક અશતર,
 ખસ ઉનકો દેખકર વો અઝદહા શેર,

અતાકી જીસમેં જાં ઉસકી ખરીયાંને.
 અલું લે રૂબરૂ તુજકો નખીકે.
 ગુઝર ઇસકુફરસે ઓર મુરતદીસે.
 લે આખે ઉસ લઇકો શાહે સફદર.
 ગખે લે પાસ અહમદકે નકીદેર.
 જખી ખરહક શહે હરદો સરાકે.
 ખસ આતુ આતુ દીને ખુદ તર અબ.
 તુમહારે ખોફ સે સળહોકે ચકખાર.
 ગખે છીપ ખોફસે હઝરત તુમહારે.
 ઉમર મેંરીકો ગુઝરે દેડ શો સાલ.
 મેં ઉસકે તાબેહું હઝરત સરાસર.
 નહીં કુછ કરતા મેં બીન હુકમ ઉસકે.
 તો બેશક ઉસ ઘડી મેં લાઊં ઇમાં,
 બીન ઉસકે હુકમ કે તીન કાન તોડું.
 કે યાં ઉસકો લે આ અય મરદ ખુદે.
 ગરઝ હઝરત કે આગે લાખીઠાયા.
 કમર ખમથી કમાં હો જયસે ટેઠી.
 શહે આલીકદર ખયરૂલવરાનેં.
 મતાલીબ સખ તેરે હોવેં હુસુલ અબ.
 અમનતુ આતીસે દોઝખસે પાવે.
 દીલો જાંસે મેં હોતીહું મુસલમાં.
 અગર ખરલાવ તુમ ઇસકો સરાસર.
 કુવાંહે એક ઉસ ઉપર મુકરર.
 ઓર ઉસકે સાથહી એક શેર બાહમ.
 કિસીકો છોડતે જીતા નહીં હઝોં.
 અગર જાવે ન આવે જીતા ઇનસાં.
 મગાદો ડોલ પાનીકા મુજેહ યાં.
 જો મેરે સાથ હઝોં કલમાં પઢાઉં.
 ખુદાકી રાહમેં બિન ગાઝીયોં કા.
 રઝાખે હકમેં જા બાંવે કમરકો.
 કહા રૂખસતકો મુજકો યા પયગમખર.
 કે ચે વોરાહે હકમેં જયસે કુરખાં.
 ચલા ઘોડેકો જા પોંહયાનાનેંકી ઢીલ.
 લગા હતીયાર જા પોંહય, દીલાવર.
 કીયા હીમલા ઉંનો પર ઓર નકી દેર.

જડી એક તેજ જળ માલીકને જાકર,
ગરબ વો ભાગ દેહસતસે કુવેં પાસ,
ફીર આખીર પાસ જાકર માલીક અશતર,
ગરબ જળ અસંપસે નીચે ઊતકકર,
કુવેં મેં સે બોહોત આંતા ઘુવાંહે,
ઉતરકર અસપસે પ્રીર સીંગ મારા,
ઓર ઉસ આવાઝસે સારા બયાબાં,
ચેહી આવાઝ આતીથી વહાંસે,
સુનીં આવાઝ જળ માલીકનેં ચકખાર,
કુવેંમેં અબકોઈ ચારો ઉતરકર,
જવાં એક સાથથા માલીકકે જું શેર,
કહા માલીકસે ચેહે કામ મેરાં,
ગરબ ચે કેહકે ઉસમરદે ખુદાને,
કમરમેં એક રસસી બાંબાંધ અપનેં,
કુવેં મેં અલગરબ વો આપ ઉતરા,
રસનકો ધનજીનોનેં કાટદી પ્રીર,
ગીરા જળવો તો સર ઉસકા કમલકર,
ચે દેખ અહવાલ ઊસકે ચાર જાની,
અલમસે ઉસકે વાં શોરોકુંગાથા,
ગરબ ફીર ઉસકા તનેબે સર ઉઠાકર,
કીયા ઇઝહાર ફીર અહવાલ સારા,
ચે સુન અહવાલ હઝરત ખુબરોએ,
ઉસીદમ હઝરતે જીબરીલ આએ,
ચે ફરમાયા કે મહબુબે ઇલાહી,
સલામ અવવલ દુરૂદ ઉસબાદ હકનેં,
કુવાં વો જો મોહમમદ પુર સીતમહે,
ઝમીં ઉપર ચે વસુઅત જીસતરાહે,
અગરચે હે અઘેરા ઉસકે ઉપર,
હરએક દેવો પરીકા ઉસ જગે હપર,
ઝમીં નીચે સળ ઉસકે હુકમકે સાથ,
હે નામ ઊસ બાદશાકા રખદ જીનની,
વહાં તુમ લેજો અબ શેરે ખુદાકો,
નહીં ઇસ બન કીસીમેં ઓર તાકત,
જો કોઈ હીને હકસે સર હીલાએ,
જડે યું ઝુલફીફારે જું સતાંકો,

ભગે શેર અઝદહા દેહશત સે બાખીર.
લડે ફીર ખોડસે હો ઉસસે બે આસ.
દીયા ફેક ઉસ કુવેં મેં એક પથથર.
ઠંડાં કયા દેખતે હઝેં આંખ ઉઠાકર.
ઝમીં સે વો ઘુવાં તા આસમાંહે.
જીનોં નેં ઉંસમેં તબ ગેગા મચાયા.
ગયા ઇસતહ હીલ જું લેદ લરજાં.
કે અથ બે ચારમાં ભાગે ચહાંસે.
લગા ચારોં હે કેહનેં રેહનાં હુશીયાર.
ખખરદો મનનોગન સળ સુજકો આકર.
સમદા નામથા ઉસનેં નકી દેર.
બજા લાતાહું મેં ચે હુકમ તેરા.
રસન ઘોડે કી ખોલી બા વફાનેં.
દીયા ફીરજા સીરા માલીકકો ઉસનેં.
જળ આધી રાહમેં વો જાકે પોંહયા.
સમદા ગીરગયા કુવેં કે અનદર.
રખા સર તનકો ફેંકા ઉસકે બાહર.
લગે વાં કરનેં સળ શોરો કુગાની.
હુવા માલીકકા રંગગે અરગવાંથા.
રખાફીર રખરૂ અહમદ કે લાકર.
ગયા હઝરત સમદ ઇસતરહ મારા.
મુખારક નેંનસે મોતી પીરોએ.
ખખર યું ખાલીકે અકખરસેલાએ.
તુમેં કવનેંનકીહે બાદશાહી.
હે લેજા માલીકે ચવદા તબકનેં.
રખા નાંમ ઉસકા જો બેરૂલ અત્ર મહે.
ઝમીં કે નીચે લી સળ ઇસતરાહે.
વલેહે રોશની નીચે સરાસર.
રહે હે બાદશાહ હઝરત પયમખર.
પડે ફીરતે હઝેંવો ચા હીનરાત.
બડી ભારીહે ફેજા ઊસ પાસ જંગગી.
તનેં તનહા અલીચે મુરતુઝકો.
ઇસીપર ખતમહે શાહા શુભ અત.
અલીવાહે કે ઉસકા સર હીલાએ.
નપાવે જીસમ ઊસકા અપની જાંકો.

થે જળ હુકમે ખુદા જીભરીલલાયા,
 ઉસીદમ મુસતફાને મુરતુઝાકો,
 કે અય શેરા ખુદા જાને કોઈ ખીરાદર,
 તુમીકો અબ વહાં જાનાં રવાહે,
 ડપટ ઘોડા કુવેં કે પાસ જાકર,
 બહુકમે મુસતફા શાદીયો ફરવાં,
 કનાંરે પડકર કુવેં કે જીનનીયાં સખ,
 ગરઝ હઝરતને પડકર ઈસમેં આઝમ,
 પ્રીર ઉસકે બાદ વો સાકીયે કવસર,
 પડાથા સંગ એક ઈસ ચા કે ઉપર,
 ગરઝનાં શાહેદી દમભર ઠહરકર,
 પડાહે એક જંગલ ઉસમેં ભારી.
 ઓર ઉસ સેહરાંમેં કયા દેખેં શહેદી,
 આર એકજીન બેઠા હેઇશ તખલ ઉપર,
 સુનેાં અબ શકલકા ઉસકી બયાં તુમ,
 તન ઉસકાથા પહાડ ઓર સરકીલાયા,
 થે દોનોં કાંન મીસલે ખુરજ ઉસકે,
 ઓર આંખેં ઉસકીથી એસીકુશાદા,
 સીયાહી જીસમપર ઉસકે ગઝબથી,
 દહનથા ઉસ લઈકા મીસલે તનહેર,
 લઈકી ઈસકદર ખીનીં થી લાંમખી,
 ઓર ઉસકે હોંખથે જેસે સુવરકે,
 અચાંથે બાલયુ મીઝગાં લથેં પર,
 તીસાલ ઉનખાઝુઓકી કયા બતાવેં,
 થે જીસમેં નેહપર ઉસકે વો યું બાલ,
 ખેડે થે જીતખોહીત ઉસ જીનકે ઉપર,
 મગર સુરતથી હરએકકી અલેહદા,
 કીસીકી થી અચાં નાંગોકી સુરત,
 કોઈ ઇનમેં મીસાલે અઝહહાથા,
 બડા જાનેં થે અપના બલ પહલવાં,
 ઓર ઉનકા બાદશા ઉસતખત ઉપર,
 ઝુરાથા તશત ઝરઠા ઉસકે આગે,
 સઘદે નવજવાંકા ઉસમેં સરથા,
 જો સર દેખા ધરા શેરે ખુદાનેં,
 સુનાં નારા તો યું શેરો કુગાંકી,
 ગરઝ પોંહથી વો જળ આવાઝદર ગોશ,

જનાંખે મુસતફાકો પડે સુનાંચા.
 ખુદારર યું કહા શેખ ખુદાકો.
 નહીં કોઈ સીવાતેરે દીલાવર.
 કે જીસ જંગલમેં વો જીનનીં હુવાંહે.
 ઊતર કર અસપશે સાકીયે કવસર.
 તનેં તનહા ચલે હો કર કે ખનદાં.
 શહે થે દેખ ઉનકો ગીર પડે સખ.
 ઠીયાજીસમેં મુખારીક પર વહીં દમ.
 કુવેં મેં મીસલે બરક ઊસદમ ઉતર કર.
 ખડે ઉપર હુવે સાકીયે કવસર.
 ઊડાકર આંખ કયા દેખે હઝેં સરવર.
 કે જીસકે દેખ રૂસતમહો ફરારી.
 ખીછા હે ઉસજગેહ એક તખત ઝરરીં,
 ન પુતલક કુછ ખીયાલ ઉસકે કે દીલપર.
 ઇસે સચ જાનીયો અઝહીલલો જાંતુમ.
 અજાબબ દખસે સરઊસકા બનાંથા.
 દડે મીરરીખલી દેખે સે ઊસકે.
 કીલે કે દર ખુલે જેસે ઝીયાદા.
 કહું કયા મોમીનોં તારીક શખથી.
 ભગે રૂસતમ ભી દેખેસે ખોહીત દુર.
 કે ખીચ દીવારકે વો નાંખદાંથી.
 ફરારી જીસકે દેખેસે દરીન દે.
 કે હોવેં જીસકદર અસપો સુતર પર.
 હેસે શેહતીરયા લઠઠા બતાવેં.
 કે હોવે જીસકદર બરછી ઉપર બાલ.
 લઈ મરદુદ રઅદે પુરજફાકે.
 ગરઝ હર એક સુરતમેં બલાથા.
 કીસીકી શેર ઓર હાતીકી સુરત.
 ગરઝ હર એક સુરતમેં બલાથા.
 બતેકત જંગથે સખ શોલા અફશાં.
 જોથા બેઠા હુવા રઅદે સીતમગર.
 ઇસી મલઉન મરદક પુર જફાકે.
 ધરા ઉંસ મરદે સાલેહ બા સફાકા.
 કીયા નારાં અક્ષીયે મુરતુઝાનેં,
 કે અચ ચારો કહી છત આસમાંકી.
 દડે સખ ખોંફસે જાના રહા હોશ.

મરેથે હસહઝાઠ આવાઝ સુનકર,
રહે બાકી જોવો મલકર સભી હાથ,
હરએકપર મુરદનીસી છાગઇથી,
ગરઝવાં નેખ જીનોં પર ખેખુદીથી,
બડી સીદેરગં જખ ઇન જીનોં કો,
લગે કેહને વોયું શોરો પુગાંસે,
ઓર ઉનકા બાદશા બીહોકે બેહોશ,
ખખર ઉસકો ન જીસમેં ને હસકીછી,
મગર દીલ હોસ ખાતાથા લઇકા,
ગરઝ જખ દેરમેં આયા ઇરા હોશ,
તો કયા હે દેખતા વો આંખ ઉઠાકર,
જનાંબે તુરતુઝાકોં દેખ ઉસનેં,
વો આયા ધર મેરે જીસકી સદામેં,
લગા કેહને ખુતોંકો સરઝુકાકર,
કે તુમનેં વો મેરા દુશમન ખુલાયા,
યે કેહકર ફીર પુકારા શો કરકે,
સીપાનેં તીનથે જીસકે પહલવાં,
ગરઝ શેક એક શેહર ઉનકો દીયાથા,
યા ઇનતીનોંમેં એકકા નાંમ શમરાત,
રખાથા ફસરેકા નાંમ ફરતાસ,
કહું કયા તીસથે કા નાંમ તેહવર,
લીખાહે તીન લાખ અવસારકે સાત,
કહા તીનોંકો પાસ અમને ખુલાકર,
કરો કુકગોર ઇસદમ ધયાન ફેરકર,
અઝીઝો યે ઝખરદસતે જહાંહે,
અઝીહે નાંમ ઇસકા અય અઝીઝાં,
તસલલુત કરકે સખરૂએ ઝમીંપર,
પુહી હેદર થેહે જીસકી હે શમશીર,
પહલવાંને જહાંકો કરકે કુશતા,
ઇહીને ઝુલ હીમારઓર અલકમરકો,
ખઝરખે તેઝ ઉનકો ધર ખપાયા,
જો હએ ફએ ઝમીંપર ખુત પરસતાં,
પ્રીર આખીર ઇન ખુતોંકો તોંડ કર સર,
ગરઝ કરકે તસલલુત સખ જહાંકા,
શોહમમદનેં અખ ઇસકો બેબ હે યાં,

જીગર કટકર ઝીરે ફઅ ઝમીંપર.
પકડકર દીલગીરે સખ સાથકે સાથ.
દીયામત ઇન જીનોં પર આગઇથી,
અજદ જી ઉનકે સરપર આ પડીથી.
હુવા ગશસે ઇકાકાં જખ જીનોંકો.
કે યારો યે સદા આઈ કહાં સે.
ગીરા થા તખતસે નીચે હો બેહોશ.
પકાધા તખત નીચે બે ખુદીથી.
કહેથે ફટ ગયા તખતા ઝતીંકા.
તો બેઠા તખીતપર હોકર ફરાસોશ.
ખડે હએ સામનેં સાકીયે કવસર.
લગાયું હસકે વો બદખખત કેહનેં.
રહુંથા જીસતજીમેં રહામેં.
કે તુમકો કયું ન પુખુંમેં સરાસર.
ખુત્રાકર યું બત્તા અનદર ફસાયા.
મેરે તીનોં પહલવાં આવ તનકે.
ખુલાકર યું કહા ઉસકો ઇસીઆં.
બકા સરદાર ઉને ઉસનેં કાયાથા,
કે લડનાથા અકેલા લાખકે સાત.
ખોહોત થી ફેજ ઉસ મત્ત ઉનકે પાસ.
ઉસે મરદુર વો કેહતાથા તેહવર.
લડે તનહાથા વો તેહુર બદખત.
કે ઇસકો જાનતેહો અય ખીરાદર.
ખકા હે સામનેં જો સખસ આકર.
ખકાં યે પેહલવાં જંગગી જવાંહ.
હમારી ફેજકાહે દુશમને જાં.
ઝમીંકે નીચે અખ આયાહે સફદર.
પકડતે જંગમેં પ્રીર હોત કુઝ દેદ.
લગાયે સરકશોંકે ઇસનેં પુશતાં.
સલાસત ઓર ઉમર અનતર સકરકો.
સફે હસતીસે શર ઉનકા ઉડાવા.
ન છોડી એકકે ખીજી સમમેં જાં.
ક્રીસે મયદાંન ખુત ખાનેં સરાસર.
ક્રીય હે કસદ અખ ઇસનેં યહાંકા.
કે આકર હમકો બી કરલે મુસલમાં.

લલા અખ હમમે કયાયે લડસકેગા,
 બિરહે ફેજ યે નવલખ હઝારાં,
 ચેહી તુજકો અઝીઝો આઝુરથી,
 તમનનાં થી સો વો મેરી ખર આઈ,
 ખસ અખ તીનો મેં સે તુમ એક જાઓ,
 ગરઝ સુનકર યે ખાત ઇસ બેહયાસે,
 ઉઠા તેહુર ખસહો કરકે તધ્યાર,
 લડાઈકે સહી હતીયાર તનપર,
 થા સીતતર ગછકા તન ઉસબે હયાકા,
 હુવા એક અઝદહે પર જલદ અસવાર,
 ચલા સુએ જકોંબે મુરતુઝાઈ,
 ગયા જખ સામનેં વો શાહે દીકે,
 પહલવાં હું મેરા હે નાંમ તયહુર,
 બોહોતહે ફેજ મેરે સાથ જંગગી,
 સવાલહે તુમસે મેરા શાહે મરદાં,
 નપટ યે ચાહ પુર આફત બલાહે,
 મગર તુમને યે કયા જાહુ ચલાયા,
 નહીં તુમકીન હમાને આગે ઇનસાં,
 વલેકીન ગોરમેં તુમને યહાં આ,
 કે મતલબ આજે મેરે દીલકા નીકલા,
 ઇવઝ જખતક ન ઉનકા તુમસે લુંગા,
 નલે તુ નામ ફીર લડનેંકા ઝીનહાર,
 દગાદીહે બોહોત તુમને જહાંકો,
 યે તખ સુનકર અલીયે તુર તુઝાનેં,
 કે અય નામરદ કયા કુદરતહે તેરી,
 ન કરયે શીરકકી ખાતે લઈ તું,
 જુસે ચાહે વો દેવે આપ નુસરત,
 શો એસી ઝાત પાકે કીબરીયાહે,
 કહા હઝદત નેં જખ યે ઉસ લઈકે,
 વલેકીન ઇસકદર જલકર હુવા સીયાહ,
 ગરઝ મરદુદને જખ જોશ ખાયા,
 કીયા હીમલા શહે દુનયાંવદીગર,
 વલેકીન જુસધી ઉસબે હયાનેં,
 થી આંખ ઓર મુપર ઉસકા ફીરફકે,
 કે આહીયે થા જેસે વો લઈ વાર,

લડાઈ કયા જીનોંસે કર સકેગા.
 ન તનહાં ઇફરહે એક ઇનસાં,
 હમેશાં ઇસકી મુજકો જુસતજુથી.
 હે અખ વો કચોનસા તુમમેં સીપાહી.
 મેયે આગે ઉસે ઝીનદાલે આઓ.
 લઈને રઅદ મરદક પુર જફાસે.
 ઇરાદા જંગકા કર દીલમે ખુખાર.
 જડે ઉસ ખદ લઈને જલદ લેકર.
 લઈ તયહુર મરદક પુર જફાકા.
 બજાએ કોડે કે લે હાથમેં માર.
 ખુદાકી શરમ કુછ ઇસકો ન આઈ.
 શહે મરદાં અમીરૂલ મુતીસાફ.
 મેં ચીને ચીનકાહું શાહ મસતુર.
 નહીં જાનકો લડાઈસે દરંગગી.
 કે આનાં આપકા કયું કર હુવા યાં.
 યહાં ઇનસાંનકાં તો દખલ કયા હે,
 તને તનહા જો ઇસજા આપ આયા.
 અગર આવે તો લેકર જાએ ફીરજાં.
 ફસાયા આપકો નાહકહે ઇસજા.
 પહલવાને જહાંકા લુંગા બદલા.
 કદમ હટકર ન પીછે મેં ધડંગા.
 ચખાહું અખ તુજેહવો તેગે ખુખાર.
 બચાલે અખ લલા તુ અપની જાકો.
 કહા ઉસસે શહે હરદો સરાનેં.
 જો તું કરતાહે યાં ઇતની દીલેરી.
 ખુદાકે બેદસે વાકીફ નહીં તું.
 મગર અખ તુ લઈ પાવેગા ખીફત.
 તકરબુરકી વહાં ફોરન સઝાહે.
 અસર કુચ નાં હુવા બદયકીકો.
 કે તનસે ઉસકે નીકલે શોલે નાંગાહ.
 ચઢાકર નાંકે ખસ ખાંઢા ઉઠાયા.
 મોહમમદ મુસતફાકે જાનશીપર.
 કીયાથા હીમલા મરદક પુર જફાનેં.
 નીકલતી આંગથી ઉસ બદયકી કે.
 અલમકર તેગકો શાહે ખબરદાર,

જાડી ગરદનપે ઊસકી ખાસફાઈ,
 કદમતે પરગીરાથા સરતો બાકર,
 કરીથી સરવતનમેં યું બુદાઈ,
 સીપાને ઉસકોં દેખા જો મરાવો,
 જહનનમકો ગયા તેહયુર બદઝાત,
 સરોંપર ખાક લોગોંને ઉડાઈ,
 ગરબ જાતે રહે વાં દોશ સબકે,
 લઈને પુર તહુરકી ફાજ ચકબાર,
 એ બાકી એકકે ભી જીસમમેં જાં,
 ખબર તેહયુરકી જખર અદકે પાસ,
 ગરબ રઅદે સીતમગરને ઉસી,
 ખુલાકર યું કહા ફરતાસ નાંની,
 બડા જંગળી પહલવાં ધર ખચાય,
 મુજેહ જીને કીહે અબ આસ છુટી,
 સો અબ તેરે સીવા કીસીકો કરૂં મેં,
 યેહી લાઝીમહે તુજકો જલદતરખ,
 સીવા ઉસકો અગર ઝીનદાલે આવે,
 યેહી કરતાહું કોલ અબ હોતુ ઓંગાહ,
 મગર લાવે પરડ જો આગે મેંરે,
 યે સુનકર વો લઈ કાં હુકમ મરદુદ,
 સબકર જીસમપર સબ અપનેં હતીયાર,
 થા દોદો ગઝકા કદ ઉસ બેહથાકા,
 ગરબ વો રૂબરૂ હઝરતકે આયા,
 લગાયું કેહને અય શાહે ખુશઈકબાલ,
 પહલવાં હું મેરાહે નાંમ ફરતાસ,
 તીસર ઓર શમકા મેં બાદશાહ હું,
 કહો યે સુજસે ઇસહમ શાહે મફદર,
 કીસકો રાસતાહે તુંને પાગા,
 યે કયા બદુથા તેરે સાય ઇસહમ,
 નહીં તાકતહે - આદમકી યે ભાઈ,
 હમેં હે યાદુ સબસે ઝાઢા,
 સો અબ તમહુરકા હું તુમસે બદલા,
 યે તુ મત જાનીયો દીલમેં ગુમાં અબ,
 કહાં હઅં વો રૂફાંકા ઓર તેસે ચાર,
 તુ કેહલા તાહે દુનયામેં બડા શેર,

ગીરા લગતે હી ફીર જુરઅતન આઈ.
 બદન તડપેથા ખાપુસતરકે ઉપર.
 ખબર ઉસ સરકી ફીર તનનેં નપાઈ.
 યે ખાકર તેગે ઝરખે મુરતુઝાવો.
 લગેવો ગુલ મસાને મ લકે સબહાત.
 કીસીને હાય વાવેલા મચાઈ.
 જો વારે શાહ યે દેખે ગઝબકે.
 વલીહકને કીયે સબ હમમેં ફીરનાર.
 ન છોડી શેરે હકને ખસ ઊસી આં.
 ગઈ વો હો ગયા જીને શે બે આસ.
 ખુલા ફરતાસ ફીર અપનાં પહલવાં,
 હુઈ તેહયુરકીછે ઝીનદીગાની.
 યે કયસા શેર ઇસ જંગલમેં આયા.
 મગર તેહયુર કે મરનેં સે દુટી.
 રવાં સુએ ખગા કીસકો કરૂં મેં.
 સરે શેરે ખુદા તુ કાટકર લા.
 બોહોતસા આજતુ ઇનઆમ પાવે.
 વહી કરદુંગા તુજકો ચીનકા શાહ.
 તો યાવર તાલે હોવેં હમમેં તેરે.
 ચલા સુએ અલી ખુદહોંને નાખુદ.
 હુવા એક અઝહલે પર જલદ અસવાર.
 લઈ ફરનાસ મરદક પુર જલાકા.
 બોહોતસીફાજ અપને સાથ લાયા.
 સુનોં યે ઝોરસે તુમ મેંરા અહવાલ.
 બશ અબતુમ ઝીનદગીં કી છોડદો આસ
 મગર તનહુરકામેં દાદખા હું.
 હુયા કયું કર ગુઝર તેરા ચહાંપર.
 જો ઇસ ચાહે બફામેં આપ આયા.
 ચલા આયા કુઝમેં શાદો ખુરરમ.
 જો આંયા જાન ઉસને યા ગવાઈ.
 સો અબ બદુકો તેરે દર ખપાઈ.
 તુ કયા જાનેં ગા મેં થા ધરસે નીકલા.
 કે બચ જાવેગી ઇસસે મેરી જાં અબ.
 કે જીનકે ઝોર પર પકડે થા તલવાર.
 સો અબ તલવાર કરતા હું તેરી ઝેર.

કસમમે' વતકી ઇસવકત ખાકર,
 ચલે જો બાદશાહકે મુમહારે,
 કહા માને અગર મેરા તુ ઇસદમ,
 બીલાશક બનલે સા જહાંમે',
 સમજ ઇસખાતકો હો સાથ મેરે,
 યે યુન ઉસજીનકી ખાતે' શાહ બોલે,
 ગરઝ ફરમાયા મું રોહને લઈ કો,
 કહે હે બાદશા તું જીસકો અપનાં,
 લોહે રચદે લઈ મરદુદ કાપીર,
 જતાતાહે ખુદીકયું અપની અયાખર,
 સો દેખ ઇસદમ તુજેહઅઝરીઝલેકાદર,
 મગર ઇસદમ જો તુ દિમાનલાવે,
 ખુદા રાઝીલો ફીર તુજસે સરાસર,
 નહીતો કરતાહું તુજકોબી શીનનાર,
 અઝીઝો સુનકે હઝરત સે લઈકો,
 ચખા દાતોંકો ઓર ફીરતેશ ખાકર,
 લઈકાવાર રદકર શાહે દીને,
 કમર મે' તેગ દગસે લગાઈ,
 વલેકીન યે નબનાં ઉસને ઝીનહાર,
 મીસાલે કકડી દો દુકડે હુવા ખર,
 કમર પર તેગ ખા આખીરકો ફરતાસ,
 રશીકોને લઈકા દેખકર હાલ,
 કદમ આગે ધરાપીર જીસલઈ ને,
 સમજ કર ઉનકો યે હે અપનાં ચોરંગ,
 ગરઝ લશકર દમમે' ઉસલઈ કે,
 હુઈ ફરતા સકી જબ યું સફાઈ,
 જો દેખી ઝરબ હસતે મુરતુગાકી,
 પહલવાં તીસરાથા નામ શમરાત,
 બુંદી શમરાત આયા રચદકે પાસ,
 લગાયું કેહને અય મરદે પહલવાં,
 ખડાહે યે જો શખસ ઇસને ઇસીદમ,
 ખડે જંગળી પલવાં વરખપાએ,
 ઉનોંહ કે કતલસે ઇસદમ ખીરાદર,
 ખીબ લતથે અજબ હાલત હુઈ હે,
 મગર મે' તુજકો ઇસખાતીર ખુલાયા,

કહુંહું ખાત તેરે હકમે બેહતર.
 અબી યાવર હોં બસ તાલે તુમહારે.
 રહેગા બપૂહમે'શા શાદો ખુરરમ.
 ફીરાકર શોકથે સારે જહાંમે'.
 ચલુંલે બાદશા યે સાથ તેરે.
 કે અય મરદક કહી કયા ખાત તુને'.
 કે તુ સમજાહે કયા ઉસ બદયકી'કો.
 સમજ તે હઝીંઉદુ હમ ઉસકો અપના.
 ઉસે કયા તુ સમજતા હે સીતમગર.
 ખુદાકે ખોફસે તુજકો નહી કર.
 કરુંહું તેગ નીચે તુજકો અય ખર
 અમન તેગે અલીસે આજપાવે.
 તીલે યાકુતકા ફીરદો સમે' ધર.
 અઝાબોમે' રહેગાતું ગીરફતાર.
 ચડા ચુસસા વહીં જિસ બદ યકી'કો.
 કીયા હીમલા અલીએ મુરતુઝાપર.
 કીયા હીમલા નખીકે બાનશીં.
 યે બોલાવો ઝડે હસતે સફામે.
 નીકલ અપની કમરસે હોં ગઈ પાર.
 ગીરા બાકર સકરમે' બનગયા ધર.
 જહનનમમે' ગયા તયહુર કે પાસ.
 લગે સરપીટને' મુઝીબદ અફઆલ.
 ઉસીકો ઝુલફીકારે શાહે દીને'.
 કીયા લાયર એસા સળ હુવે ફંગ.
 કીયા નાંખુદ મરદક બદ યકી'કે.
 પડી જબ રચદ પદ ઝીયાકા તખાહી.
 હુઈ હાલત ખુરી જિસ બેહયાકી.
 ખુલાયા દઅરને' જિસકો કીસી હાત.
 કહા યે રચદને હોકરકે બે આસ.
 નીહાયતહી હુવા લીલ આજ હેરાં.
 કીયે ફરતાસ ઓર તયહુર બેદમ.
 સફે હસતીસે વરક ઉનકે ઉડાએ.
 પડા જીનાંહે અબમુશકીલ સરાસર.
 લીખાનાં મુંકા લાઝીમ અબ નહી' હે.
 કે તુજકો બારહામે' આઝમાયા.

પહલવાં કબોન હે તેરે બરાબર,
 હે ઉનકા બદલા બેકર જલદતર યાર,
 વલેકીન કરતાહું તુજસે યે ઇકરાર,
 કે યાનેં સર અલીયે મુરતુઝાકા,
 તો તુજકો ખુબસા ઇનામ હુંગા,
 ગરઝ સુનકર યે રઅદે જનસે એકબાર,
 ચલા આખીર તરફ સેરે ઇલાહી,
 તન ઉપર જંગકે હતીયાર જડકર,
 અજબ આમદ લઇ શીમરાત કીથી,
 મીસાલે કૌહ જબ મયદામેં આયા,
 કે યા હેદર મેં હું જંગી પેહલવાં,
 મેરા શીમરાત બયરંગ નામ હેગા,
 જુહીં ફરતાસ ઓર તય હુરકીબાં,
 સો ઉનકા બદલામેં હુંગા યહાં સબ,
 પીયું પાની લઓરમેં ખાનાં ખાઊં,
 યે સુનકરકે જનાંબે મુરતુઝાને,
 કે અય મુઝીનકર ઇતના તકબખુર,
 તુજેહ ફરતાસ ઓર તયહુરકે પાસ,
 ખુદાકીબાત કયા કરતાહે બડકર,
 સો અબ ઉસકા મઝા દેખેગા આખીર,
 અગર તુ કુફરસે અબ બાઝઆવે,
 ખુદા ખુયહોવે તુજસે હમહોં રાઝી,
 સુનીથે બાત જબ શાહે ઝમનસે,
 ચુરઝ હફતાહ મનકા શાહે દીપર,
 કીકા વો વાર રહ શેરે ખુદાને,
 જડી યું સરપે અઝહસતે સફાઈ,
 લગી જબ ઉંસ અદુકે તેગ કારી,
 ઝહે હસતે સફાઈ અઝ અલી શેર,
 બઝરખે શાહેદી દોટુકડે હોકર,
 લઇકા શાહને જબ સર ઉડાયા,
 ગરઝ હમમેં રફીકાંકો લઇ કે,
 ખખર યે રઅદને જસવકત પાઇ,
 લગા સર પીટને ઓર ખાક ઉડાને,
 સીપાહે જનનીયાંમેં થા મચાસોર,
 અઝીઝો એદકેથા એક ફરજંદ,

તુહી મેદાનમેં અબજા ખીરાદર.
 નહીંહે કોઇ તુજખીર મેરા ગરમખાર.
 અગર અનજામ હોવે તુજસે અયસાર.
 હે આવે કાટકર શેરે ખુદાકા.
 વીલાયત ચીનકા સુલતાં કડંગા.
 હુવા મેંદાનકો શીમરાત તઈયાર.
 જહનનમકી હવા ખુશ ઉસકોં આઈ.
 ઓર ગનડે કે ઊપર જલદ ચડકર.
 વો દીનથા ગોયા આમદ રાતકીથી થી.
 ઠહરકર શાહે દીકો યું સુનાંયા.
 કે હું મે રૂમકે તખેતેકા સુલતાં.
 તુમી સે વડકે મેંરા નામ હેગા.
 ગવાંઈ આંનકર મેં મુફતમેં જાં.
 ગઝો યાં આનેકા હુંયાં તુજેહ અબ.
 ન તુમકો જબતલકમેં ઘરખપાઈ.
 યે ફરમાયા ઉસે શેરે ખુદાને.
 તેરા બી અબ મીઠાતાહું તકબખુર.
 હું પોંહચાતા તુ ઉનસે બે આસ.
 જો તું માલીકકો બુલાહે સરાસર.
 કીયા તુને ખુદી દોઝખમેં બકર.
 નફા કવનેંનમેં વલલાહ પાવે.
 દો આલમમેં હો તેરી સરફરાઝી.
 લગી આતીશ નીકળને ઉસકે તનસે,
 લગાયા ઝોરસે તીવરી ચલા દર.
 વો ખીચી તેગ શાહે અવલીયાને.
 કે દો ઝખ ઉસકી ઝીંપર આપ આઈ.
 ગીરા યે કેહકે વો મલઉન નારી.
 રહે તેરી હમેશા તેઝ શમશેર.
 ગયાં દોઝખમેં આખીર જલ્લ વો ખર.
 ફીર ઉસકી ફાજસે હર એક આયા.
 કીયા નાખુદ મરદક બે ચકીકે.
 અજબ તરહે કી વાવેલા મચાઈ.
 કહેથા ખોદીયા શેરે ખુદાને.
 કીયામત કાસાથા ઉપર બધા તોરે.
 જુદા બિસકો નકરતાથા વેદ હર ચંદ.

અહવાલ પીસરેરઅદ નાંમ રાહીલકા.

નીહાયત શેકલસેં વો ખુબરૂથા, રખારા નાંમ રાહીલ ઇસ જવાંકા, નવા સાથા જોવો શાહે પરીકા, પરી ઝાદા વો સુરતમેં પરીથા, ગરઝ માં બાપકા લશતેજીગરથા, એક આલમ ઇશક રખતા ઉસ ઉપર, ઊસે ઇસને ખુલાકર યું કહાપાસ, પહલવાંથે જો લશકરમેં હમારે, ઉનીં કે ઝોરપર કરતાથા મે રાજ, નઝર આતાહે બદઅનજામ ઇસિદમ, સો તુજસે ઇસિલીયે કેહતાહુંયે ખાત, શો અલીમહે યે તુજકો અબ મેરીજાં, શુબઅતસે નસબકર ઊસપે તલવાર, નહીં કરનીં મુનાંસીબ દેર ઇસિદમ, ન કુછ દીલ બીચ અપને ખોદ્ કરનાં, કુમકકો તેરી મેં બી આરહાહું, કરોગે ઇસિધડી એકદમકી જો દેર, કરેગા આંનમેં બેજાન યું જાન, યે સુનકર બાપસે રાહીલ આખીર, ફીર અપને ઇસને સબ હતીયાર લેકર, અરઝ તધિયારહો મેંદાંમેં આયા, કે ઇસ આહે બલા ઝોર પુર સીતમમેં, બડી ઇસવકતહે વલલા દીલેરી, સુનો અય શાહેદી ઇસજા ગર અનજાન, ન છોડેંગે ઊસે ઝીનહાર, ઝીનહાર, સો મેરે પેહલવાંથે તીન નાંમી, વો મેરે રૂબરૂથી કયા હકીકત, ઇરાદાહે મેરા યે તુમસે યાશાહ, વલેકીન જંગસે પેહલે નેરા કાલ, મેરા હે નાંમ રાહીલ અય દીલાવર, મેરી મા દુખતરે શાહે પરીહે, સુએ રાહીલ હેઝરત ને નઝરકી, ધરાથા તાજ એક સરપર ઝેરીકા, કમર બસતા મુરસસાથા સરાસર,

ફીદા ઉસપર ગરઝવો મુંબમુંથા. વો શેહજાદાથા કેમેં જીનનીયાંકા. કીસે દાવાથા ઉસકી હમ સરીકા. સદા રઅદ ઉસકી કરતા રીલબરીથા. ઝોર અપને દાદાકા તુરે નઝરથા. ફીદા જાન અપની કરતેથી ઊસપર. કે અય બેટા નહીં જીનેકી અબ આસ. ગએ ઇસિ શેરકે હાતા સે મારે. સો વો ઉસને મીલાએ બાકમેં આજ. બીગડતાહે મેરાયે કામ ઇસિદમ, કે તેરી જંગકે દેખે હેં મેં હાત. કે જાકર રૂબરૂ ઉસકે ઇસી આં. અલી મયદાંકો જાહે ઝોર ઉપે માર. બીલાશક હમકો યે કરેગા બેદમ. મીસાલે શેરે નર તુ ઉસસે લડનાં. સલાહે જંગ અબ મંગવારહાહું. બીલાશક યે કરેગા ઝેરે શમશેર. મેરે કેહનાંકો લાઝીમહે કે તુમાન. મગાયા અસપે સેહરી અપનાં કેહકર. સબ જીસમપર અપને સરાસર. વલીયે હકકો યું હસકર સુનાયા. ગુઝર કયુંકર હુવા બે રલ અલમમેં. ઝહે હીમમત ચહે જીરઅત યે તેરી. જો આવે ઉસકો જાનોં દુશમને જાન. વલે કીન હેં તુમહારે આગે લાચાર. કીયે હેં અપને વો સબ તમામી. મેરે આગે થી ઉનકી પસત હીમમત. ઇવઝ લું ઇસિ ઘડી મેં તુમસે દીલખાહ. સુનોં યે ગોરસે અબ મેરા અહવાલ. પીસરહું રઅદ જીનનીકા મુકરરર. કીસીકો મુજલે યાં કબ હમસરીહે. નઝર સુરત પડી શમશે કમરકી. ઝોર ઊસપર એક આલમથા પરીકા. બહારે બુસનથી ઊસપર અજબતર.

અગર ઇનસાન હોજે ઉસકી સુરત,
ફીદા ઉસપરકરે જાં અપની સો ખાર,
નઝર આતીથી સુરત ઉંસકી જીસકો,
ગરઝ ફીર શેહકો રાહીલને પુકારા,
ખખરદાર હોકે અખમેં ઓરહાહું,
ચેહી કેહકરકે ઓર ઘોડા ઊઠાકર,
અમલકર તેગ જયસે શાહેદી'પર,
શહે મરદાંને તખ કુછ સોચકર ખાત,
ફીરા કર ગરદ અપને કાઇ ખાર,
કે અય રાહીમ અગરહે જાન પયારી,
યમી ઉપર અસી માફ પટકકર,
મુસલમાંહો અગર ઇસવકત અયયાર,
ઝરાતો રહમ તુ કર અપને ઉપર,
તુજ ઊપર પયારસા આતાહે મુજકો,
પીદરકા સર તેરે અખમેં કલમ કર,
તેરે સર તાજ શાહીકા ધરંગા,
અગર હોગા મુસલમાં અયખીરાદર,
ખેહીશત અનદર મકાં તુજકો મીલેગા,
ચે સુનકરકે હુવા રાહીલ મુસલમાં,
હુવા કલમે સે આખીર વો સરઅફરાઝ,
ગરઝ ઉસકો અમાં દેકર શહેદી,
ચે ખુશ હોકર ઉસે શેહને સુનાંયા,
ખયાતુ ઝલફીકરે જાં સીતાંસેં,
ન કીજે દીલમે કુછ વીસવાસ ઝીનહાર,
ખુદાકે ફસુલસે લાઝીમહે દેખઅખ,
ઝકબખુરકી સજા ઉનકો ચખાઊ,
દમાગ ઉનકા મેં ખરલાઊઝ શમશીર,
હુવા રાહીલ ખેશુદ ખુશ શાહે દીસે,
મગર અધની ઝખાંસે શુકર પયહમ,
કહેથા હરઘડી ચે અઝ દીલો જાં,
ખલુતફે આંજનાં ખે સુરતુઝાઈ,
નીકાલા કુફરમે હે મુજકો ઇસદમ,
ઇધર ચે શુકર કરતાથા ખુદાકા,
ગનાં ખેટાહુવા દીલસે મુસલમાં,
મોહખબત શેહકી ઉંસકો હોગઈ હે,

ન બુલ દીલસે ઉસકો તા કીયામત.
કે થા વો ખુખરૂયેં મેં નમુદાર.
દીલ અપને મેં જગેહ દેતાથા ઉસકો,
કીધરહે ધયાન યા હઝરત તુમારા.
મઝા ઝરખ અપનીકા દીખલા રહાહું.
કીયા હીમલા શાહે હરદો સરાપર.
કીયા ચાહેથા વો હીમલા દીલાવર.
ઉઠાકર અસખ સે ફીર કુછ કહીખાત.
લગે ફરમાને ચે રાહીલકો સરદાર.
તો કેહ કલમાં નહીં તા તેગ મારી.
ક જાં જાતી રહેગી ચુર હોકર.
ખયાતાહું તુજેહ અય મરદ હુશયાર.
જલે મત આતીશે દોઝખકે અનદર.
મેં ઇસ ખાતીર ચે સમઝાતાહું તુજકો.
ખીઠાતાહું તુજેહ ઇસ તખત ઊપર.
તુ જીકો યાંકા મેં સુલતાં કફંગા.
ખુદા ગુશ તુજસે હોવેગા સરાસર.
નમાનેગા તો દોઝખમેં જલેગા.
ખસીદકે દીલ વો લાથા ઉપતે ઇમાં.
હુવા કવનેનમેં અઝહદવો મુમતાઝ.
લગે ફરમાને ઉસકે હકમેં તહસીં.
કે અય રાહીલ જો તુ ઇમાન લાયા.
અમન પાઇહે તેગે દીલ સીતાંસે.
ગીરોહે જીનનીયાંસે મરદ હુશયાર.
કીચે તેહ તેગ મેને જીનનીયાં સખ.
ઝ ઇમદાદે ખુદા સખધર અપાઊ.
કીચે અપને દો ભુગતે કોમે ખે પીર.
ગયા વો ખેટ ખાસીદકો ચકી સે.
અદા કરતાથા દીલસે હકકા હરદમ.
કે અય ખાલીક તેરી કુદરતકે કુરખાં.
હુઈ કોનેનમેં મુશકી કુશાઈ,
કીયા દીને મોહમમદસે મુકરરમ.
હુઈ જખર અદપદ ચેખાત હુવયદા.
મોહમમદ મુસલમાંપર લાયા ઇમાં.
અસર ઉંનકી નસીહત કર ગઈ હે.

યે સુનકર રખાને શોરોકુગાંકી,
 વગારોને ફીર આખીર જલજલાકર,
 કહેથા પીટસર ગાહે વો નારી,
 મુજેહ કયું ખોદીયા અયબાન તુને,
 યે કયસી કર ગયા મુજસે મેરીબાં,
 ભરોસાથા તેરા મુજકો નીહાયત,
 બે તુને યું મુજેહ દીલસે ભુલાયા,
 ફીયા વો કામ તુને અય કહે દીલ,
 સો અબદીલમે ખીયાલ આતાહે ઇસહાં,
 મઝા ઇસ દીનકા તુજકો દીખાબિં,
 વલેકીન કયા કહું હું ઇસસે ન ચાર,
 બોહોતસી અલગરઝ ઝારી બુકાકાર,
 કે અય યારો અલીય મુરતુઝકા,
 તરફદારી ન કુછ ઇસવકત કરનાં,
 બન આવે જીસતરે તુમસે અઝીઝાં,
 યે સુનકર ઉસ લઈકા હાલ બે પીર,
 બે થી વોફોજ સબ નવલખ હઝારાં,
 ગીરે હરસીતમસે આ શાપે દીપર,
 પહાડોંકી તરે જબ આગીરે ખર,
 ફીયા મીલકરકે સબને ઇસકદર ગુલ,
 હુઇ લરઝાં ઝમીપર ગુલ મચાયા,
 લગે રાહીલકો ફરમાને હઝરત,
 ન ઉનકે ગુલસે તુ ઇસવકત ઠરના,
 ખુદાક ફઝલેસે તુ દેખ ઇસદમ,
 ફતહદે મુજકા ખાલીક હરજગેહપર,
 સો સર અબ એકકા તનપર ન છોડુ,
 ગરઝ યે કેહકે પડ તકફીર શેહને,
 ફીયા હીમલા અદુએ બેનશાંપર,
 નથી ઇસતે ગસે રગબત કીસુસે,
 ફીયા હીમલા હુવે વો સબ શીકારાં,
 ચમક બાતીથી મીસલે બરક હરઝાં,
 અજબ ઇસતેગકા પાનીયા વલવાહ,
 ઇંધર ચમકી વો તેગે બરક આગીં,
 બોહોત ઇસ બરકકી ગરમીસે જલકર,
 કેઇ તડપાયા મીસલે મુરગ ખીસમીલ,

મોહબબત ઉંસકી મેં આહો પુઝાંકી.
 ગીરાલો તખત નીચે બુલબુલાકર.
 કે બેટા હો ગયા મુજસે ફરારી;
 લીયા કયું કેહનાં શેહકા માન તુને.
 હુવા કીસવાસતે વાં તુ મુસલમાં,
 સો અબમેં કયા કહું આઇ કીયામત.
 તેા મેંને હાત જીનેસે ઉકાયા;
 કે છોડ અપને અઝીઝોંકો ગયા મીલ.
 કે પેહલે મેં હું તેરા દુશમને બાં;
 કે તેરે તનસે આકર સર ઉકાબી.
 બે હોનાંથા હુવા અબ હો ચુકા કાર;
 કહાયે ફાજકો અપની બુલાકર.
 લે આવે કાટસર શેરે ખુદાકા.
 ખીગડના વાર ઉસપર મીલકે કરનાં.
 પકડ લાવો મેરે પાસ અય રફીકાં.
 ચલે લે હાતમેં તલવાર ઓર તીર;
 ઝુકી એક મરતબા બર શાહે મરદાં.
 મોહમમદકે અખી રોશન જર્ખીપર.
 અધેરા હો ગયા ઉસબ સરાસર,
 કે પોંહયા અસમાંપર સોર ખીકફુલ.
 કદસ ગાવે ઝમીંકા ડગ મગાયા.
 કે અય રાહીલ હીરાસાં હોજીયો મત.
 ન કુછ અનદેશા અપને દીલમેં કરના.
 કીયા કતલ ઉનકા રેહ તુ દીલમેં ખુરરમ.
 અતા કરતા હે તુ કુછ ખોફ મતકર;
 મરેં જબતક નયે મુકો ન મોડુ,
 વહીં ફીર ખીચકર શમશીર શેહને;
 ચલી વો તેગ વાં ઇન બદ શુમાંપર.
 મગર ન આતીશે કેમે અફુસે,
 ફીયા ઇસ તેગને લોહકા બારાં.
 કટે થા વાં અફુકા હરખ હરઝાં.
 પીયા જીસને કહા સુબહાનઅલાહ.
 ઉધર દુશમન વો સબ કરતેથે તેહેસીં.
 ખીરે બર ખાક કહે અફસોસ મલકર.
 લગીથી ઝરખ જીસકે સેહકી કાતીલ.

ઝરા ચારો યહાંસે ગોર કીજો,
ખશરસે બી કબી અચસી, હુઈ હે,
તને તનહા ઇધરથે શાહે સફદર,
લીખાયા થે લઈ નવલખ હઝારાં,
કોઈ નાંગોપે ઝોર ગનડે પે અસવાર,
ચડે થે સખ જનાંખે મુરતુઝાપર,
અઝીઝો સખ લઈ અતીશકીશાંથે,
સભોં પાસ આગકી હતીયાર વાંથે,
સો ઉનકો ઇસ તરે વો તેગ ખુંખાર,
કે જુ' ખરગે શજર હાંથે જહાંકે,
અલેથા શેહકા જખ દસતે સફઈ,
અગર ચેથી નીહાયત ઉનકી કસરત,
ન ખન આતીથી કુછ ઊસકોમ સેવાં,
અગરથે તુહ જેસા ઇસ જહાંપર,
મગરવાં ઝુલફીકારે શાહે વાલા,
કબી ખનકર નહંગ ઇન ખદતરોંકો,
ગરઝ બે જાં અદુ હઝરતને દમમે,
કે ઇનલાશોંકી કસરતસે ખીયાખાં,
હઝારોં લાશપર લાશે પયીથીં,
શુભાઅત કયા લીખુ' શાહે ઉમમકી,
કહાં હે ઇસકદર નાકત રકમકી,
વલેકીન મુખતેશાર કુછ વો લડાઈ.
ચેહી જુમલા હદીસોં મેં લીખાહે,
કે સતરા રાતદીન બેરૂલ અલમમેં,
નદી લોહુકી હરસુશે સરાસર,
કે ઇસ લોહુમે કીતને દુખ મરદુહ,
મરેયે ઇસધવી ઇસમેં વો ખુંખાર,
કહેં થે કયા કરે ઇસવકત હમસે,
મુહીખખો રવનકે અરસે ખંકો.
ન પુરસત રાતદીનમેં એક દમખર,
મગર વકતે નમાઝ ઊસ શાહકો વાં,
ઝમીં પર હાતમે ધરે તેગ હઝરત,
ઉસીદમ અઝહહાએ તેગે હેદર,
રહેથી અઝહહેકી શકલ જખતક,
રખે થે હુકમે ખાલીકસે હીફાઅત,

કે ઇસજા મુતતકી કહો હાદ દીજો.
અઝીયે મુરતુઝા શેરે વલી હે,
ઉધરથે જંગપર નવલખ સીતમગર.
થે સખ શોલા ફીશાં જંગગી સવારોં.
કીસને પ્રીત અપનાં કરકે અસવાર;
વલીયે હક વઝીયે મુસતફાપર.
ખીલાશક સખ અદુ બહુગરથે;
ગરઝ ઇસતેગસે માયુસ જાંથે.
ગીરા તીથી કલમ કર ઉનકોએકખાર.
ઝમીં ઉપર ગીરે મારે ખીઝાંકે.
અજલ આદાકો દેવેથી દીખાઈ;
મગર મલતેથે દસ્ત અઝરૂએ હઝરત.
ખ જુઝ મરનેકે મુતલક અયઅઝીહાં.
અથાંથા ઇશ જગેહ તુફાં સરાસર.
વુહી જવહર રહીથી અપનાં દીખલા.
નીગલ જાતીથી અપને દુશમનોં કો.
કીમે થે ઇસકદર બેરૂલ અલમમેં,
હુવા હમવાર ઇસદરજે અઝીહાં.
ન તીલ ઘરનેકા જા ખાકી રહીથી.
કરી જાતીહે છાતી અખ કલમકી.
લડાઈ કયા લીખે બે રૂલ અલમકી.
લીખેહે થે કલમ જોહો રહાઈ.
કીતાબોંમે દેખા જાખજાહે.
લડે થે ઇસકદર ચાહે અલમમેં.
ખહાઈ શાહે દીને અય ખીરાદર.
હુવે વો અપની જાસે આપ નાખુહ.
ન ખનપડતીથી કુછ તખ હોકે લાચાર.
ન કુછ હો સકતાહે બે વકત હમસે.
વલીયે હક શહે મરહાંને દીકો.
ઝરા હોતી નથી હઝરતકો વાંપ.
જો હોતાથા રૂબુ આકર મુહીખખાં.
વહીં હોતો થે મખશુ લે ઇખાદલ.
ખ ગરદે શાહેદી ફીરતી સરાસર.
નમાઝે હક અદા કરતે થે તખતક.
કે તા કરલે વલીયે હક ઇખાદલ.

ફરાગત પાચુકે થે જખકે હઝરત,
 નમાઝ અનદર અઝીઝો શાહે સફદર,
 કરે થે કસદ જખ કતલે શહેદી,
 વોં જખ આતે થે હીમલા કરકે ખુખાર,
 વહીં જન અઝદહા ઝોર મું ખુલાકર,
 ને બચ જાતે થે થે જલને સે બદ અખતર,
 ગરઝ વો લાગકર કેહતે થે મીલકર,
 નમાઝ અનદર લીવો આતા નહીં હાત,
 કહેં તેગ ઇસકો યા કેહરે ઇલાહી,
 જખ ઉસકો હાનસે રખતાહે થે શેર,
 કહેં કયા અલગરઝ ઉસતેગકી ખાત,
 ફીસી અવાં વો લગતાહી નહીં હાત,
 ગરઝ કર મશેવીરત ઇન સખને એકખાર,
 કહા યું જાકે કયા બેઠ હે હુશયાર,
 હમારી ચલકેવાં ઇમદાદ ફીજે,
 અગર એકદમ કરોગે દેર તુમય,
 લડે કયા ખાક એસે શેરે નરસે,
 બસ ઇસ ગુસસે સે યારો હે હમે ખાત,
 કહેં જાદુ ઉસે યા તેઝ શમશેર,
 અજબહે કાટ ઉસકી ઝોર સફેઇ,
 કઝારા હમમેં સે જીસકી નઝરવાં,
 ચમકકર મીસલે બરક ઝોર ઉસકી મુઝકર,
 રહે સખ દેખતે ઝોર કેહતે થે ખાત,
 બસ ઉસકી ઝરબકા તો હે થે આલમ,
 કે જખ વકતે નમાઝ હોતીહે ઉસકા,
 ગરઝ લગ અપની રખ હઝરત ઝમીં પર,
 કે ફેરનહી વો તેગે શાહેવાલા,
 બસાને કોહ તન હેતાહે ઉસકા,
 નીગલનેકો હમે હોતાહે તદયાર,
 બસ ઇન શોલોંકી ગરમીસે નીહાયત,
 વો ઉનકા અઝદહા વાં પાસખાંહે,
 ગરખ જાદુ હમારા શાહેદી પર,
 બસ ઉનકા સેહર જાદુસે હમારે,
 કહાયે રઅદને તનહાહે વો તો,

તો ફીરહો જાતીથી વો તેગ ઝટપટ.
 જખ હોતે થે તો વો કોમે સીતમગર.
 કરઝ એકખાર મીલકર કે વો બેદી.
 તો તેગે શાહેદી હોકર ખખરદાર.
 જલાદેતીથી આદાકો સરાસર.
 નવો આસકતે થે આગે સીતમગર.
 નીગલયે હમકો જાએગી મુકરર.
 કરેં કયા ઇસિધકી હયહાત હયહાત.
 હમારી કોમપર આફત થે આઈ.
 તો હોવે અઝદહા વો તેગ સમશેર.
 હમારે હકમે હે થે તો મકાફાત.
 હમારે સરપે થે ટુટી હે આફાત.
 ચલી રઅદે લઈ પર ફેજ કુફદાર.
 વહાંતો સખકા આખીર હો ચુકાકર.
 દુહાઈ હે દુહાઈ દાદ દીજે,
 બએગી એકકી ખીલકુલ નહીં જા.
 મરે ગુસસેકી બસ નઝરસે.
 કેવો ને તેગહે ઉસ શાહકે હાત.
 તમામી ફેજકી ઉંસ તેગને ઝેર.
 ઊધર ચમકી ઇધર જાં લખપે આઈ.
 પડી ઊસપર તો વોહે તેગે ખુરરાં.
 છીપી આખીર મીપાંપે પ્રીરેજા આખર.
 કે હે થે બરકયા મરગે મુફા જાતા.
 કહેં ઇસવકત કયા અહવાલ દરહમ.
 કહેં કયા હમ નીહાયત કેહર હેગા.
 ઝુકા દેતે હે સર સજદે કે અનદર.
 બ શકલે અઝદહા જુનાંગકાલા.
 મીસાલે ગાર મું ખોલેહે અપનાં.
 હમારે પીછે વો દોડેહે હરખાર.
 હસારી ફેજપર આઈ ફીયામત.
 નીગેહખાને શહેદી દીલવજાંહે.
 નહી કુછકાર ગરહોતા ઝરા બર.
 હે ગાદીખ ખીલયકી આગે તુમહારે.
 તુમહો નવલખ હઝારાં થે તો સોંચો,

શીતાબ ઉસકો પકડલો અય અઝીઝો,
કીસીને યે ન દેખાહોગા ચારાં,
હોં આજીઝ ઇસકદ યે કયા ગઝબહે,
કે સતરા રાતદીન તક અયસા ઇનસાં,
નખાનાં ઝોર નપાની પીને દેવે,
અઝીઝો ખાતયે હરગીઝ જહાંમેં,
કીસીને આજતક દેખી ન હોગી,
યે કયા બે ઇઝઝતી નાં મરદમી હે,
કરો હીમમત ઝરાઝોર દીલ બઢાવો,
ઝરા સોચો તો જીન આદમ સે કોઈ,
યે તીસપર એક તને તનહા ઇધરહે,
તુમેં ગેરત નહીં આતીહે ઇસિ આંન,
હમેશા તુજકો સખ ખલકત જહાંમેં,
સુનેગા બે કોઈ ઇસિ જંગકા અહવાલ,
ગરઝ યે કેહકે ઉઠઠા તેશ ખાકર,
જીનોંકી થા બે પયદા ઇશકા ઘોડા,
થીં આખેં ચારતો માથે કે ઉપર,
કદમથે ચાર જેસે અસપકે પાઉં,
થી સીસલે માય હુમ ઉસકી દો ચારાં,
ઝોર એક સીંગ ઉસકે ઉપર યું અયાંથા,
મીસાલે ખરકથી રફતાર ઉસકી,
ગરઝ અસવારહો ઉસપર સીતમગર,
કહા યું આંનકર દેવે લઈને,
કે લેયર સખસી પહ અપની ઇસીદમ,
જલાદો આગસે શેરે ખુદાકો,
ધીર આઈ વો સીપા સખ સુખે હેદર,
ઝમીસે આસમાં તક શોલા બનકર,
ગરઝયે દેખતેહી શાહે મરદાં,
કરી તબ આગે અપને શાહેદીને,
વહી ઊસ યેગસે ચારો મુકરરર,
યે સુખે લશકરે ગુમરાહ હોકર,
જલાયા જલકે વો લશકર જીનોંકા,
જલેથે દસહઝાર અવવલ લઈનાં,
અધેરા હોગયા ઇસિ ચાહકે અનહર,

મેરે પાસ મીલકે સખલે આવ ઉસકો.
કે આગે એકકે નવલખ હઝારાં.
બડા ઇસખાતકા મુજકો અજબહે.
લડે લાખોસે યુદ્ધે અકલ હેરાં.
લડાઈ ઇસ તરેહકી કઝોન લેવે.
જહાંમેં બલકે યે કોમોં મકાંમેં.
હુઈ હે ઇસિ જહાંમેં ઝોર ન હોગી.
બે તુમકો ઇસકદર દેહશત હુઈ હે.
મેરે આગે ઉસે ઝીનદા લે આવો.
ઝરાહે આજતક લાખોં સે કોઈ.
કે લશરર લખહઝારાં યે ઇધર હે.
અરે બે ઇઝઝતો કુમેં વઈનાંન.
હસેંગે બેઠકર ખુરદો કલાંમે.
હસીહોગી તુમારી અય બદ અફઆલ.
મગાયા આપનાં ઘોડા ઉસને આખીર.
સુનોં ઉસકા બયાં અબ મુજસે થોડા.
સીતારા જીસતરેહ અમકે ફલકપર.
બે તન દેખો તો બસહે ફીલકા સાંઉં.
યે પરલી ઊસકે ચારો બે શુમારાં.
નથા વો સીંગ બસ નોકે સીનાંથા.
હુઈથી ચાલસે નાંચાર ઊસકી.
સુખે લશકર ચલા અપને બદ અખતર.
ઇસ અપની ફોજસે ઉસ બદકીને.
ગીરાવો આગ શેરે હકપે બાહમ.
વલીયે હક અલીયે મુરતુઝાકો.
ઉઠે આતીશકે શોલે ઊસસે ચકસર.
વો આખે શાહકી જાનીબ સરાસર.
અમલકર જીલપ્રીકાર અપની ઉસીઆં.
મોહમદ મુસતફાકે જાંનશીને.
નીકલકર સોલખે આતીશ સરાસર.
ઝોર ઉનકી આગકો હમરાહ હેકર.
ઉસીકી આગને લશકર ઉનોંકા.
ઝખરકે તેગ આં શાલે શહીદાં.
ધુવેં સે ઇન લઈ નોકે સરાસર.

કુવે' સે જખ ધુવાં વૌ આસમાંપર,
 લગી આવાઝસી એક ઉસસે આંને,
 હુવા શેર ઇસકદર નારે લઈકા,
 સીવા ઉસકે હઝારોં તખલ આર ઢાલ,
 ઝમઝીં કાંપી ફલક જુમખશમે' આયા,
 અધેરા હોગયા રૂએ ઝમી'પર,
 ધુવે' કૌ દેખકર હસરત કે વૌ પાંસ,
 કે યા હઝરત યે કયા ઇસરાર હેગા,
 કે શાયદ અખ હુવે મે' શાહે હીકો,
 જલાયા શેરકો લી કરકે મઝલુમ,
 મુકરરર અખયેહી હોતા થર્કી હે,
 ઝમીહે' કાંપતી ઇસ ગમેસે હઝરત,
 તને તનહા હુવે' મે' શાહથે ખસ,
 બિનોને ગમમે' અખ શાયદ મલાયક,
 હુવાહે યે ગઝખ અય શાહે વાલા,
 કીયામત લાઇ ગર ઇસદમ જીનોને,
 કીયા તેહ તેગ ખસ ફીરકયાહે બાકી,
 યે ફરમાને લગે સુનકર પયમખર,
 કરે તોબાકે યે શેરે ખુદાહે,
 નહીં તાકતયે આતીશ મે' ઝરા ભર,
 બનાંઇ હે વૌ હકને ઝાત આલી,
 સુનોં યારૌ જો હોવે હકકે ઊપર,
 અલીહે શેર હકકે હકકે ઊપર,
 વૌ હોગા સાકીયે કવસર હસરકો,
 કીયામતમે' ખીલાશક ઇસસે જાંને,
 અઝીઝો વૌ અલીહે શેરે મરદાં,
 બલાફીર આપમે' યે કયાહે તાકત,
 કે ખુદ ડરતી હે વૌ આલી કદર સે,
 ખુદાસે નીત યેહી ઇસકી દુઆહે,
 રહે ઉસકા કરમ મુજપર ઇલાહી,
 યે કેહકર ખોંફ કરતેથે અલીકા,
 મેશ કેહના અગર સચ તુમને જાનાં,
 જનાંખે મુસાફા યે કેહકે આખર,
 જો પોંહથે ઇસ જગેહપર શાહ બાકર,

લગાબને અઝીઝો ફીરતો આખર,
 કે સુન જસકો દગા હીલ હોલખાને.
 ફટા જાતાથા સુનકર જસકો સીનાં.
 બબતે થે હુવે' કે ખીચ બઢકોલ.
 ગરઝ સુવદા તખ કેાં થર થરાયા.
 કીયામતકા બધા સખતો આકર.
 લગે કેહને વૌ યુ' જીનેસે જો આસ.
 કુવેસે યે ધુવાં નીકલા હે કયસા.
 લઇનોને અમીફલ મોં મીનીકો.
 ધુવે સે અયસાહી હોતાહે મઆલુમ,
 કે કામ આયા શહે દુનયાં વહી હે.
 જીનોંકી શેરે હકપર હે યે ખીદઅત.
 હુવે શાયદ ગરોહે જીનેસે જો ખસ.
 યે રોતે હેં જો ગુલ આતાહે યાં તક.
 કરે આગાહ મમકો જલદ ઇસજ.
 અલીયે મુરતુઝા કે મુદખીરોંને.
 નહીં જીનેકી હમકો આસ બાકી.
 કે યાનો યે નલાવો તુમઝખાંપર.
 અલીયે મુરતુઝા મુશકીલ કુશાહે.
 કરે કુછલી અસર શેરે ખુદાપર.
 કે રોઝે હશરહો દો જગકા વાલી.
 જલાવે કયસે આતીશ ઉસકો ચકસર.
 અસર કયુ'કર કરે આગ ઉસકે ઊપર.
 સલોંકા હાદીઓ રેહખર હશરકો.
 પડેગા વાસતા તુમ સચયે માનો.
 રહે હકપર ફીદાહે અઝ હીલો જાં.
 કરે જો કુછ અસર કયાહે લીયાકત.
 આલીકે યારૌ જીસસેકી નઝર સે.
 તેરા આશીક જો ચારખ મુરતુઝાહે.
 કરે મેરીબી વૌ મુશકીલ કુશાધ.
 ખીલાશક દોસતો હકકે વલીકા,
 ઝખાં ઉપર ન ફીર યે હરફ લાનાં.
 કુવે પર આઝે સાથ અસહાખ લેકર.
 તો સર અપનાં ઝુકા ઇસચેકે અનદર.

કીયા એક નારા શાહે અમળીયાને,
પુરશ ઊસકા સુનાં શારે જહાંને,
યે ફરમાયાથા હઝરતને અઝીઝોં,
કે અથ જાનાંને મત તુરે ઇલાહી,
કરો હાલઅપનેસે આગાહ ઇસદમ,
બુદાઇમે અખી ઇસદહ તુમહારી,
સુની આવાઝ જખ શેરે ખુદાને,
કહાયા શાફ્તે મેહશર પયમખર,
મેં ખુરરમ હુટી અઝ ફઝલે ઇલાહી,
ઝ કૈમે જીનનીયાં બે પીરનાંરી,
ન કુછ વીસવાસ દીલમે અપને કરનાં,
વલે તુમ અઝ ઝખાને પાક સેવાં,
સીવા ઇસકે નહીં કુછ ડર ઝરાસા,
હુવે ખુરરમ વશાદાં ફીર સરાસર,
કીયા સખને અદાસીજદા ખુદાકા,
સુનોં સખ ચાર ફીર હઝરતકી શુફતાર,
બહેથા હરતરફર વોહુ ઝમીંપર,
પડે ફીરતેથે સખ ભાગે લઇવાં,
યે લેકીન ભાગકર જાતેથે જીસજા,
સીપર ગર સરથે લેતા કૌપ બદખું,
લઇ કે સરથે પાતકથી ફીર ઇસદમ,
હુવે આજીઝ વો તખ સારે સીતમગર,
કે ચારો ભાગકર યાંસે કીસીતોર,
અલો દે બાદશા પર જા હુદાઇ,
ગરખ રઅદે લઇસે જીનનીયા શખ,
હુઇ લશકરકી તેરી ઉમર ખરબાદ,
અગર દેવે હમારા સાથ ઇસદમ,
યે સુનકર રઅદને લશકરસે શુફતાર,
લીખાહે સુરખ આંખે ઉસકી એકખાર,
મીસાલે ખુરજથા ગુરઝ ઉસ લઇકા,
કમરમે ખાંધ અપને આખીર વો ઢાલ,
ગુરઝ જીં કૌહ ખુદ મીસલે ખુદહે;
ગરઝ તીનો પહાડ આંખે બચકખાર,
ઝમીં લરઝી ફલક હરકતમે આયા,

ખુલાકે દોશ મોહમદ મુસતફાને,
જહાં કયા માલીકે કૈનો મકાને.
બ આવાઝે હઝી ઉસદમ રફીકો.
તુમહારી કુછ ખખર અખતક નપાઇ.
કરો આવાંઝસે અખ મુજકો ખુરરમ.
અજખ હાલત હુઇહે અખ હમારી.
મોહમદકી અલીયે મુરતુઝાને.
ઝ ઈમરાદે ઇલાહીયાં સરાસર.
મગર દરપેશહે મુજકો લડાઇ.
હુઇહે ઇસકુવે મેં જંગ ભારી.
મેરી જાનીબસે બે અનદે શારેહનાં.
હુઆ કરને રહો યા શાહે ઝીશાં.
બડા હે તુજકો ખાલીકકા ભરોસા.
ગરઝ યે સખને વાં આવાઝ સુનકર.
ઉસીદમ પાક ઝાતે કીબરીયાકા.
કીયે બે જાં બોહોત એકદમમે ખુખાર.
કીયામત આઇહે કૈમે લઇસુર.
બચાતે જાનકો અપની બદઇયાં.
વો જાતે તેગલે ફોરન જીસીજા.
તો ઉસકી કરતી તેગે શાહ ફીરદો.
ઉતર આતીથી વો શમશીર પયહમ.
કરી તદખીર ફીર સખને યે મીલકર.
બચાવો જાનકો અપની કીસીતોર.
હમારી જાન તુમને ગવાઇ.
લપુ યું જાકે કેહને બે ઘુમાં સખ.
કહે કયા તુજસે જીઝ ફરીયાદ ફરીયાદ.
કરે ફતહે લડાઇ હોકે બાહમ.
ઊઠાયા સુએ હેદર અપનાં રેહેવાર.
હુઇ સુન સુનકે યે લશકરસે શુફતાર.
થા ચારો સર પહાડ ઊસ બદયકીકા.
અલા અલકીસસાયું સજકર બાઅફમાલ.
બ શકલે કૌહ કયું મુરકખન વોહે.
બધ ઊસદમ કીયામતકે વો આસાર.
તખક ચવહા ખીલાશક થર થરાયા.

ગરજ આકર મુકાબીલ શાહે દીકે,
 કીયા નારાં બલબ શોરો બુકાઈ,
 રખેથા રેસમાં હાતોં મેં વોખર.
 હુકાએ પ્રીર સુએહેદર બયકબાર,
 હુવા વોરેશમાં એક અઝહહા ફીર,
 છીડેથી આગ મુસે ઉસબલાકે,
 બ દેખા અમદહા યે શાહેદીને,
 અલમ કરકે મુકાબીલ ઉસકે આકર,
 મીસાલે બરક આગ ઉસસે નીકલકર,
 હુવા વો અઝહહા, વો ખાક જલકર,
 કુંવે સે ઉસકે જલનેકા ધુવાંફીર,
 કીયા આવાઝ અહમદ મુસતફાને,
 જવાબ ઉનકો દીયા શેરે ખુદાને,
 કીયા ફીર શુકરકા શીજદા અદાવાં,
 હુવે યે સુનકે ફીર રાઝી રફીકાં,
 ગરજ ઇતનેને રઅદે બદગુમાંકે,
 ચલાયા ગુરજ ઉસને શેહપે આખર,
 લેગાઇ ઝુલફીકાર એક ઉસપે હસકર,
 ગીરા જો પાઉં, ઊસમરદકકા ચકબાર,
 જો ઊસને આપકો હાતીબનાંયા,
 કટે જો હોંટ ઊસકે ફીરવો ચકગાર,
 ગરજ મું ખેલા મીસલે મારઆખીર,
 વો આંખે દોનોં ઉગકી ખુફીશાંથી,
 ચડાદાતોંકો ઓર મું ચીરા ઇસ આન,
 જડી જબ ઝુલફીકાર એક ઉસપે કારી,
 લઈને ગુસસા હોકર હીમલા શેહપર,
 કમલકર જબ કદમ ઉસ ખે હયાકો,
 હુવે ફોરન જબ ઉસકે સાથ મુંપર,
 તો સેહને દેખ સુરત ઉસ લઈકી,
 લઈકા કાટસર એક ઝરખમેં ફીર,
 કટે સર જુસઘડી સખ ઉસકે એકબાર,
 બ શકલે બીછુ યે આખીર ગયા બન,
 ચલા હઝરતપે ડંગ અપનાં ઉઠાકર,
 જો દેખી શકલ હઝરત મુરતુઝાને,

લપને ઉસ શહે દુનયા વહીકે.
 ઝમીં ઇસદમ નીહાયત થર થરાઈ.
 ઓર ઉસપર પડકે કુછ બદુ બદઅખતર.
 સુનોં થારો અજબ તુમહે યે અખબાર.
 ચલા સુએ જનાંખે મુરતુઝાફીર.
 લઈકે સેહરસે ઇસ અઝહહાસે.
 વહીં શમશીર અમીરૂલ મુમીનીને.
 કહા જુસવકત ફીર ચલલા હોઅકબર.
 જલાયા આગકો ઉસકે સરાસર.
 ઝ આતીશ તેગે આં સાકીયે કવસર.
 લગાબને ગરજ મુએ સમાપર.
 અખીકો ફીર મોહમમદ મુસતફાને.
 તો ચારો ફીર મોહમમદ મુતફાને.
 કે ચારખ મેં વરી કુદરતકે કુરખાં.
 લગે કરને સતાંએ શાહે મરદાં.
 લગે શોલે નીકલને ખે નશાકે.
 તો વાર ઊસકા વહીં હઝરતને રદકર.
 ગીરા કટકર કદસ ઉસકા ઝમીંપર,
 હુવા પેલે દમાંકી શકલલદકાર.
 તો શેહને હાત ફીર ઉસકા ઉડાયા.
 બ શકલે અઝહહા હોકરકે તઈયાર.
 કીયા હીમલા શહે આલી કદરપર.
 કહું કયા દાતકો નોકે સીનાંથી.
 કીયા ચાહેયા હીમલા હોરદ શાંન.
 ગીરા ખર તુમ મેં દાંતાકે સારી.
 કીયા ઇસદમ નીહાયત જોશ ખાકર.
 ફીરાયા શાહને ઉસપુર જફાકો.
 ઓર આંખેસખહુઈ ચલદા મુકરરર.
 અલમ વો તેગ અપની ફીર વહીંકી.
 ગીરાએ અલગરઝવો સખઝમીંપર.
 મુજોં અચ ચારો તખ રઅદે સીતમગર.
 મીસાલે કોહ વો અપનાં બદનતન.
 કે માફ ડંગ નીકાલુ બાન બકર.
 તો ઉસકો ફીર ગરજ શેરે ખુદાને.

લગાઈ' ઝરખ દો દુકડે કીયા યું,
ગરઝ ફીર બનગયા ગેંદેકી સુરત,
વો જીસ શકલમે' હોતાથા તધ્યાર,
ગરઝ ફીર ઓર એક સુરત પલટકર,
પડાથા સીંગ જો સદમન ઇસજા,
કે માફ' ઉસકો એસા ઝોર કરકર,
ફીરફર સીંગ સરખાયને કે ઉપર,
ગુમાં ચેથા કે ઇસ પથથર શે ઝીનહાર,
ગરઝ ઉસસે પથથર વો ફીર ઉઠાકર,
મોહીખો' તખતો દીલપર શાહે દીકે,
ચેહી ચાહાંકે ચે તખત ઝમીંકા,
ચે દીલમે' ખીયાલ ફીર ઉનકે આયા,
મગર ઇસજંગમે' ચકદસત ચકસર,
ચક્કી ખુદ ઝુલફીકારે શાહે મરદાં,
લઈ કે કરકે દો દુકડે જો સરકે,
ગરઝ ઇસ જીનકે ઓર મરકખ કે રદકર,
ઇરાદ ફીર હુવા કર ઇસકે બીચાર.
કે જખ ગુસસા હુવાથા શાંકે દીકો,
કે જલદીખ ઝમીંકા હો નગેહખા,
ચલાતાહે મેરા મેહખુખ તલવાર,
અગર દો દુકડે હો ગાવે ધમીં અખ,
ચે હાતીફને નીહા અચસી સુનાંધ,
ખ જીઝ તલવાર અલી તલવાર કોઈ,
ગરઝ ઇસ રખદે સીતમગર'
પડા એક કોહસા જખ વો ઝમીંપર,,
ચે ચીલલાકર લઈ ઉસદમ ગીરાથા,
જો જીસમે નેહસપર ઉસ બેહ્યાકે,
ખડેથા ઉસકે યું કોહુ હરએકખ,
નહીં જારીથી ઉસકે ખુસે ચારાં,
ગરઝ કેમે લઈ દેખેથી સારી,
ગઈ ફીર સાથહી ઇસ આહકે જાં,
થા જયસા લાનની ઊપ રઅડકા નાંમ,
મરા દેખા જો લશકરને લઈ કો,
ખયાલો જાં હમારી શાહે શાહાં,

ગીરી કકડી કે દોદુકડે કીયે જી.
કમી ગેંદા કમી હતીકી સુરત.
ઉસી સુરતકો શેહ કરતે થે ફીનનાંર.
ખનાંકર હાત ખો હોત અપને બદનપર.
ઊઠાકર બદયકીંને દીલમે ઠાનાં.
કે જાં એક ઝરખમે' જાતી મુકરરર.
મુએ હઝરહ લગાયા ઉસને ચકસર.
નહીં ખયને કે ઇસસે આખેરીકર,
જો ફેંકા દીલપે અપને, જોપ ખાકાર.
છડા ગુસસા અમીંફલ મોમીનીકી.
ઉલટ દીજે લઇતે બદ ચકીંકા.
જો દીમમે' આયાથા ઉસકો બુલાયા.
ચલાઈ તેગચે ગુસસે મે' આકાર.
તો ઇસ પથથર કે દો દુકડે કર ઉસઆં.
ગીરાયા અીયકર ઘોરે કે નીચે.
ખ આખીર ઠેહરીવો ગાવે ઝમીંપર.
પગર ફીર પોગએ વો ઇસમે નાંચાર.
હુવાથા હુકમ જીમરીલે અમીકો.
નહીં દો ઉસકે બીહોતે હેં ઇસઆં.
ખખરદારહો ચખરદારહો ખખરદા.
ગીરેખા ખીલચકીં અરશે ખરીંઅખ.
નહીં ફતહે ખજીઝ શેરે ઇલાહી.
નહીં આફકમે' હતીયાર કોઈ.
મએ મરકખ ગીરા દો દુકડે હોકર.
ઝમીં લરઝીથી અચ સારો સરાશર.
કે શોર ફરીશતોં ને સુનાંથા.
લગાથા ઝખમકારી પુર જફાકે.
કે જેસે પાની ખારીશકાહો બેહતા.
નોફસતીથી લઇકી પર નહીંજા.
જખ ઉસ મરદુદને એક આહમાથી.
હુવા દોખને દાખીલ જા ઉસીઆં.
પડા મારીકસે જાકર ખસ ઊંસે કામ.
હુઈ દેહશખ, ગીરોહે બદયકીં ફાં.
પુકારે અલઅમાં તખતો લઈનાં,

કહા હમરો બચા બેહરે ઇલાહી,
 કરે' તોભા બસ અબહમ અઝદીલોન્ન',
 ચેહી સુનકર કહા શેરે ખુદાને,
 અગરહે જાન પયારી અય લઈનાં,
 સનાંએ મુરતુઝાકી સખને મીલકર,
 ખુશહોકર ઉનસે ચારો શાહે 'મરદાં,
 નીકલકર આહસે ફીર આએ બહાર,
 અખીકો દેખકર હજરત પયમમર,
 પયમમર સી હુવે અલકીસસા ખુશનુદ,
 પરઝ વો ડોલપાનીકા અઝીશેર,
 જો દેખા ડોલ ઉસ ઓરતને ઉસઆં,
 સનાંએ મુરતુઝા, ઓર મુરતુઝ જબ,
 હુધ ઈસલાસપર વો જીસે કુરબાં,
 ઉઠો ગરદે કદમપર શાહે દીકે,
 ગરઝ ચે કેહકે ફીર સખ જીનસે ઇકરાર,
 નકોઈ આદમીકોં આસતાએ,
 તુમહારી કોમસે બસ આદમી ઝાદ,
 ચે સુનકર અહમદો હેદર સે પ્રીલહાલ,
 હુવે ચે મુસતફા ખુશ ઉનસે સુનકર,
 ખીઠાકર તખતપર રાહીલકો ઇસઆં,
 મદીનેકો ચલે હે શાહો ખુરમ,
 તસદદુક પાક ઝાંતે કીસખરીયાકા,
 તસદદુક ફાતમા ખયરૂનની સાકા,
 તસદદુક આ શહીદે કરબલાકા,
 તસદદુક બાકરે સાહબ ઝુકાકા,
 તસદદુક બાકરે કાઝમ સખાકા,
 તસદદુક ઓર તકીયે રેહનુમાકા,
 તસદદુક અસકરી સાહબ ઉલાકા,
 ઇલાહી બેહરે સદકા ઇતમએ પાક,

તો ઈસદમ ચા જનાંએ મુરતુઝાઈ.
 જનાંએ મુસતફા પર લાવે' ઇમાં.
 લઈ નોં સે જનાંએ મુરતુઝાને.
 તો લાવો દીલસે તુમ ઇસવકત ઇમાં.
 હુવે ખુશ ઉનસે તખ સાકીયે કવસર.
 ઓર અપને ઝાથલે રાહીલકો ઇસઆં.
 મીલે ખુશહોકે પયગમખરસે જાકર.
 લગે કરને સનાંએ હક સરાસર,
 ઓર ઉસ ઓરતકા લીખર આયા મકસુદ.
 લે આએ અમરે હકસે કરં ઉને ઝેર.
 મુસલમાં સખ હુવે દીલજાસે ખુશવાં.
 અદા કરને લગે વો પારસા તખ.
 લગી થડને દુરુદ હજરતપે હરઆં.
 લગાઈ ચશમમે' રોશન જર્ખીકે.
 તુમહારી કોમસે જીનહાર જીનહાર.
 ન તુમમે સે ઝમીપર કોઈઆએ.
 ન દેખે ખરઝમી બસચે રહે ચાદ.
 કીયા અઝ દીલલોઈમાં સઝતે ઇંકલાલ.
 દુગાનાં શુનરે ખાલીકકાં અદાકર.
 દુઆદે ઉનકો આખીર શાહે જીશાંન.
 મએ લશકર અઝીઝાં શાહે આલમ.
 તસદદુક ચા ઇલાહી મુરતુઝાકા.
 તસદદુક ઓર હુસેને મુજતબાકા.
 તસદદુક હજરત ઝેનુલ અબાકા.
 તસદદુક બાકરે સાહબ લેવાકા.
 તસદદુક ઓર અલી મુસા રઝાકા.
 તસદદુક ઓર નકી સાહબ હુદાકા.
 તસદદુક મેહદીયે સાહબલીવાકા.
 મુજેહ ઇસયાંસે બસ તુરખીએ બેબાક.

તમામ શુદ જંગનાંમાં ખીરલ અલમ.

ધી ગાઈડ ટુ ઈંગ્લીશ ટીચર.

પોતાની મેળે ઘેર બેઠાં વગર માસ્તરે થોડા વખતમાં અને થોડી મહેન-
તમાં રિતસર અંગ્રેજી શીખવું હોય તો ધી ગાઈડ ટુ ઈંગ્લીશ ટીચર,
જરૂર ખરીદજો. અક્ષર જ્ઞાન તાર, કાગળ, અરજીઓ વગેરે લખતાં, વાંચતાં
શીખવા સારું આ પુસ્તક બહુજ ઉમદા સાધન છે, આ પુસ્તકની અંદર
દરેક વિષયની સમજ બણીજ સાદી અને સરળ રીતે આપવામાં આવી છે કે
ગમે તેવા શિષ્યાઉ માણસને પણ સમજતાં જરાએ મહેનત પડતી નથી, બી-
જાઓની માફક આ પુસ્તકના જુદા જુદા ભાગો ક્યાં નથી પણ એકજ પુ-
સ્તકની અંદર જરાએ જરા ઉપયોગી બાબતોનો સમાવેશ બણીજ બાહોશીથી
કરવામાં આવ્યો છે. વધુ તારીફ ન કરતાં એકવાર ચોપડી મંગારી ખાતરી
કરવા અમો ભલામણ કરીએ છીએ. કી. રૂ. ૧૧ પોસ્ટેજ માફ.

સવા બસો પાનાનું દળદાર પુસ્તક.

જાદુ કળા પ્રકાશ.

આ ચમત્કારી પુસ્તકમાં મંત્ર સાધવાની રીત, વનસ્પતિ રાધન, આત્મ-
રક્ષા, વીઝી, આદાશીથી, તાવ, નજર ખોશાય, યક્ષણી ડાકીણી, શાકીણી,
જુનાદીક કાઢવાના મુઠ વાળવાનો મંત્ર, સાપ, ઝેર વીગેરેના મંત્ર, વશીકરણ
મંત્ર, વશીકરણ મંત્ર વોધી, નરદેતા, વોર, આગીઓ, વૈરાગ, હાયા પુરુષ
યક્ષણી, ક્ષેત્રપાળ, અન્નપુર્ણા દેવી, કણે પીશાચીની કંગાળ જીરવ, ઝાંપડી,
અધોર મંત્ર, પરિવ્રજ કરવા, વનસ્પતિ વશીકરણ ચિત્રા, વીર સાધવાનો મંત્ર
વીગેરે સંખ્યાબંધ મંત્રો સમાવેલા છે. તેમજ પાંજરામાં પશીઓ દેખાડવાં,
ટોપીમાં ફૂલ દેખાડવાં; વીગેરે બણી જાતના જાદુના ખેત્રો ઉપરાંત શીવરાંગ
પુજવાના લાભ. જમીનમાં દોરેલું ધન જેવા તથા પાણી જેવાની રીત, મુઠ-
માંની વસ્તુ કહેવાની રીત, સાપનો મોહરો બનાવવાની રીત, વીંઝી ઉતારનાર
જાદુજ જડી જુટી બનાવવાની રીત વગેરે બણી બાબતો આપવામાં આવી છે
કી. રૂ. ૧ પોસ્ટેજ ૦—૮—૫ વધુ.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

રીચીરાઉ—અમદાવાદ.

